

Sedemus ad littora conuersi: illa uero adhuc procul
 Alluuntur, modicum autem lignum mortem prohibet.
 At uero in priore mense mari multa passus,
 Arcum quando sol incendat & rectorem arcus,
 Sub uesperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.
 Indicium autem tibi illius temporis & mensis illius
 Scorpius exoriens esto extrema sub nocte:
 Quandoquidem magnum arcum attrahit prope aculeum
 Sagittarius, sed aliquantum anterior consistit ipso
 Scorpius exoriens: ille uero ascendit confestim admodum.
 Tum quoque caput Cynosuræ in extremo noctis
 Excelsè ualde fertur: occidit autem ante matutinum
 Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad lumbum.
 Est item quædam ulterius iacta alia sagitta,
 Ipsa absque arcu: atque illi aduolat Cygnus
 Propius Boreæ. Vicine item ei alius ales,
 Non tantus magnitudine: tempestuosus sanè mare egrediendo,
 Nocte decedente: atque ipsum uocant Aquilam.
 Delphinus autè non admodum magnus appropinquat Capricorno,
 Medio obscurus: quatuor uero ei circumiacent
 Stellæ, adiectim duæ, iuxta duæ uolantes.
 Atque hæc quidem Boream & uagationem solis
 Intersusa sunt. Porro remote oriuntur alia
 Multa inter Austrum & solis orbitam.
 Obliquus quidem Tauri sectioni subiacerit ipse
 Orion: Non illum quis serena in nocte
 Sublime uolitantem præterit: sed confidat
 Cælum intuens promptius contemplati.
 Talis & custos elato sub dorso
 Lucet ambobus Canis sub pedibus sistens
 Varius: at non penitus illustratus, uerum circa ipsum
 Ventrem obscurus obuersatur: Sed ei summum
 Stella insignitum est feruida mentum, quæ quidem maxime
 Vehementer exiccat: atque ipsum uocant homines
 Sirium, non amplius illum cum sole orientem
 Arboreas fallunt sine humore frondentes.
 Facile siquidem discernit per ordines acutus penetrans:
 Et quasdam consolidat, quarundam uero corticem perdit omnem.
 Illum etiam occidentem sentimus, cæterum ei aliæ
 Quæ signum sint membris, languidiores circumiacent.
 Pedibus autem Orionis sub ambobus Lepus
 Incessanter omnibus diebus fugatur, at semper
 Sirius à tergo fertur insequenti similis:
 Etiam ei cooritur, atque ipsum occidentem irrefectatur.
 At canis magni contra caudam uoluitur Argo
 A puppi: non enim huic ex more sunt cursus,
 Sed retro agitur uersa: ceu etiam ipsæ
 Naues cum nauæ inuertunt rostrum,
 Portum appellentes, atque subito quilibet resulcat
 Nauem, retrogata uero attingit continentem:

Ὡς ἤγε πρὺμνηθην ἰθὺνὶς ἔλκεται ἀργά.
 Καὶ τὰ μὲν κρηῖν καὶ ἀνὰ σόφῳ, οἷα πρὸ αὐτῶν
 ἰσὺν ἀπὸ πρῶτης φορέται. τὰ δὲ πᾶσα φαεῖν.
 Καὶ οἱ ποσειδάλιον κεχαλασμένον ἐσθρικτα
 Προσὶν ἔσθραίοισι κωὸς πρὸ παροῖθην ἰόντος.
 Τῆν δὲ, καὶ ἐκ ὀλίγου πρὸ ἀπόπρωθι πεπῆσαν
 Ἀνδρομέδῳ, μέγα κῆτος ἐπὶ χόμλου κατὰ πείγα.
 Ἡ μὲν γὰρ θεήικος ἔσθραίοισι βορέας
 Κεκλιμένη φορέται. τὸ δ' οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινῆ
 Κῆτος, ἔσθρα κρηῖν τε καὶ ἰχθύσι ἀμφοτέρωσι,
 Βασιλῆος ἔσθρα ποταμῶν βελημένον ἀσφόντος.
 Οἷον γὰρ κακῆνος θεῖον ἔσθρα ποσει φορέται
 Λείψανον ἠριδανοῖο πολυκλάσσε ποταμοῖο.
 Καὶ τὸ μὲν ἔσθρα ἔσθρα σκαλῶν πῶδ' αὐτῆναι.
 Δεσμοὶ δ' ἔσθρα, πρὸς ἰχθύσι ἀκροὶ ἔχονται,
 Ἄμφω συμφοροῦνται ἀπὸ ἔσθρα καπνόντου,
 Κατέης δ' ὄπιθην λοφίης ἔσθρα φορέονται,
 Εἰς ἣν ἔλαυνόμενοι, ἐνὶ δ' ἀσφρὶ περαίνονται
 Κῆτος, ὅς κείνα πρῶτῃ ἐπίκεινται ἀκάνθη.
 Οἶδ' ὀλίγου μέτρω, ὀλίγη δ' ἔσθρα ἀγλαῖα,
 Μεσῶθι πρὸ ἀλις καὶ κῆτε ἔσθρα εἰλίσσονται,
 Γλαυκῶ πεπῆσαν ἔσθρα πλοῦθῶσι λαγωῶ,
 Νῶνυμοι. ὃ γὰρ τοῖ γε τετυγμένῳ εἰδῶλοιο
 Βεβλέαται μελέεσι τοικῶθου, οἷα τε πολλὰ
 Ἐφέης σιχῶντα πρὸρῆται αὐτὰ κελύθῃ
 Ἀνυμνῶν ἔσθρα. τὰ τις ἀνδροῦ ἐκ ἔσθρα ἰόντων
 Ἐφράσεται ἔσθρα ἔσθρα ἔσθρα ὀνομασί καλίεσαι,
 Ἡλιθα μορφῶσαι. ὃ γὰρ κῆ δυνῆσατο πάντων
 Οἷα τ' ἐκ κελύθῳ ὀνομασί ἐπῆν, ὃ δὲ διαπῆσαι.
 Πολλοὶ γὰρ πῶντη, πολεῖον δ' ἔσθρα πῶντα
 Μίτρα τε καὶ χροῖν, πῶντῶν γέμει ἀμφιέλικτοι.
 Τῶ καὶ ὀμωγρεας γε εἰσαπὸ ποίησαδαι
 Ἀσφρας, ὄφρ' ἔσθρα ἄλλω πρὸ ἀκείμῳ ἔσθρα
 Εἰδῶσαι σημάσιον, ἄσφρα δ' ὀνομασί ἔσθρα
 Ἄσφρα. καὶ ἐκ ἔσθρα ἔσθρα θάμματα τέλλεται ἔσθρα,
 Ἄλλ' οἱ μὲν καθαροῖς ἔσθρα πρῶτῶν εἰδῶλοισι
 φαίνονται. τὰ δ' ἔσθρα δὲ διαπῆσαι λαγωῶ
 Πάντα μάλ' ἔσθρα, καὶ ἐκ ὀνομασί φοροῦνται.
 Νεῖοθι δ' ἔσθρα ἔσθρα ἔσθρα ἔσθρα νότιο
 Ἰχθύς δὲ κῆτος τετραμνῶν κῶρηται,
 Οἷος ἀπὸ πρὸ τῶν νότιον δ' ἐκ κελύθῳ.
 Ἄλλοι δὲ ἀσφρα ἔσθρα ἔσθρα ἔσθρα
 Κῆτος ἀεθελοῖο καὶ ἰχθύς ἔσθρα
 Μεσῶθι, νωχελῆδου καὶ ἀνῶνυμοι. ἔσθρα δὲ σφῶν
 Δεξιτέρῳ ἀπὸ χειρὸς ἀγλαῖα ἔσθρα ἔσθρα,
 Οἷα τις τ' ὀλίγη χύσις ἔσθρα ἔσθρα καὶ ἔσθρα
 Σκιδναμνῶν, χαροποι καὶ ἀναλδῆδου εἰλίσσονται
 Ἐν δὲ σφῶν δὲ μάλ' ἔσθρα ἔσθρα φοροῦνται
 Ἀσφρῶν, ὅτε τι πολλῶν ἀπῆροι, ὃ δὲ μάλ' ἔσθρα,
 Εἰς μὲν ἔσθρα ἀμφοτέρωσι ποσὶ καλῶς τε μέγας τε
ἔσθρα

Sic à puppi Iasonica trahitur Argo.
 Atq; quibusdã in partibus obscura & sine stellis (sicut ad ipsum
 Malum à prota) fertur: in aliis uero tota splendida.
 Etiam ei gubernaculum submissum fultum est
 Pedibus sub posteris Canis antecedentis.
 Cæterum (etli admodum eminus uolitantem)
 Andromedam grandis Cetus adueniens urget.
 Porro hoc Thracii sub uentum Boreæ
 Inclinata fertur: at ei Auster in festum circumagit
 Cetum, sub Arietēq; & Piscibus ambobus,
 Paululum super fluuio iacentem stellato.
 (Mirum nanq; quales etiam illæ deorū sub pedibus ferantur
 Reliquiæ Eriëdani luctuosi fluuii)
 Etiam hic quidem Orionis sub sinistrum pedem tendit.
 Vincula autem caudina, quibus Pisces extremi tenentur,
 Ambo coeunt à caudis descendentes,
 Beluinum uero post dorsum commixtim feruntur,
 In unum ducta: unica etiam stella terminantur
 Ceti, quæ eius primæ insidet spinæ.
 Quæ aut modica magnitudine, modico item insitæ fulgori
 In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,
 Glauci uolutes sub lateribus Leporis,
 Ignotæ sunt: non enim illæ con flati simulacti
 Sparsæ sunt membris similes, qualia multa
 Ex ordine incedentia perambulans easdem semitas
 Cõpletis annis: quæ quispiam hominū non amplius superstitiū
 Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim appellare,
 Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium
 Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.
 Multæ nanq; passim, multarū insuper æquales existunt
 Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circumuolubiles.
 Quare & simul collectas uisum fuit facere
 Stellæ, ut ordinatim aliæ adiacens alia
 Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent
 Astra, atq; haud amplius nunc cum admiratione oritur stella,
 Sed hæc quidem conspicuis insignitæ imaginibus
 Cernuntur. Porro subter impetum Leporem
 Omnia planè obscura sunt, & sine nomine feruntur.
 Infra autem Capricornum sub flatibus Austri
 Piscis contra Cetum uersus in alto natat,
 Vnicus præter priores: Austrinum aut ipsum appellant.
 Aliæ item spatim subiectæ Aquario
 Cetum cœlestem & Piscem pendent
 Inter, languidæ & ignotæ, at iuxta eas
 Dextera à manu splendori Aquarii,
 (Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc
 Sparsæ) uisui gratiosæ & debiles circumuoluuntur.
 Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neq; admodum uicinæ,
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchræq; magnæq;

Ὑδροχόος, ὃ δὲ κυανέα ὑπὸ κίττω οὐρῆ.
 Τὸς πάντας καλέσσιμ ὕδωρ. ὀλίγοι γέ μιν ἄλλοι
 Νειόβι τοξότῃρ' ὑπὸ πωτόροισι ποσειάσι
 Διναπὶ κύκλοι πῶδε γέεν εἰλιόσονται.
 Αὐτὰρ ἴα ἀεθολίνω κέντρῳ τέρραθ' μεγάλοιο
 Σχερπὶς ἀγχιότοιο θυτήριον αἰωρεῖται.
 Τὸ δὲ πᾶσι ὀλιγομὲν ὑδὴ χρόνον ὑψόθ' ἔοντος
 Πόσεια, ἀντιπύριον γὰρ ἀερεῖται ἀρκτούροιο.
 Καὶ τῶ μὲν μάλα πολλὰ μετήροισι κελυθοῖ
 Ἀρκτέρω, τὸ δὲ βάσσομ ὑψ' ἐσπύριον ἅλα νέττα.
 Ἄλλ' ἄρα καὶ πῶδε κείνο θυτήριον ἀρχαῖη νύξ,
 Ἀνθρώπων κλαίονσα νόνον, χημῶνος ἔθηκεν
 Εἰνάλιον μέγα σῆμα. κισσαίονθρα γὰρ ἐκείνῃ
 Νῆδον ἀπ' φρεγῆος εἰσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσκει
 Σήματ', ἐποικτῆρεςσιν πολυχρόδιος ἀνθρώπων.
 Τῶ μὲν μαι πελάγει νεφέων εἰλυμένων ἄλλων
 Εὐχεο μεσοδὶ κείνο φαιμέναι ἔρανω ἄστρον,
 Αὐτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μάλλον
 Κυμαίνοντι νεφεὶ πεπισημῶν, οἷά τε πόλλα
 Ολιβετ' ἀνατέλλοντ' ὀπωρινῶ βορέαο.
 Πολλάκι γὰρ καὶ ἄλλο νότῳ ἐπι σῆμα τιτύσκε
 Νύξ αὐτῆ, μογεροῖσι χαρίζομένη νότῳσι.
 Οἷδ' εἰ μὲν κὶ πίθωνται γυαίσσιμα σημαινόντων,
 Αἰψά τε κῶφά τε πάντα, καὶ αὐτὴ ποιήσωνται,
 Αὐτὴν ἐλαφρότῳρ' ἐπιλετομ νότον. εἰ δὲ κὶ νῆ
 Ὑψόθεν ἐμπλήξει δεινὴ ἀνέμοιο θυέλλα
 Αὐτὸς ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφρα πάντα ταραξῆ,
 Ἄλλοτε μὲν καὶ πᾶσιν ὑπὸ βρυχα ναυτίλλονται,
 Ἄλλοτε δ' αἰεὶ διὸς ἔρανοιο μῆλοιο τύχουσι
 Εὐχόμενοι, βορέω δὲ ἔρατρεψαι ἀνέμοιο.
 Πολλὰ μάλ' ὀτλίσαντων, ὁμῶς πάλιν ἔσκεφαντο
 Ἄλληλως ὑπὸ νῆα. νότον δ' ὑδὴ σήματι τότῳ
 Δείδιθι μέγχι βορῆθ' ἀπασσάφαντος ἰθίαι.
 Εἰ δέ κεν ἐσπύριος μὲν ἄλως κενταύρος ἀπείκῃ
 Ὄμιος, ὄσον πωτόρης, ὀλίγη δὲ μιν εἰλύοι ἀχλὺς
 Αὐτῶν, ἀτὰρ μετόπισθον εἰκότα σήματα τδύχοι
 Νύξ ὑδὴ παμφανώνοντι θυτηρίω, ἔσε μάλα χρῆ
 ἔς νότον, ἀλλ' εὐροιο πῶδε σὺ πῆμα ἀνέμοιο.
 Δίης δ' ἄστρον ἐκείνο δύνω ὑποκειμένου ἄλλοις.
 Τὸ γὰρ τοι τὰ μὲν ἀνδρῶν εἰκότα, νειόβι κείττα
 Σχερπὶς, ἰππυραῖά δ' ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσι.
 Αὐτὰρ ὃ δὲ ξιτόρημ αἰετάνοντι εἰκον
 Ἀντία δεινοπίο θυτηρίω. γνὴ δὲ οἱ ἀπείξ
 Ἄλλο μάλ' ἐσφῆκωται ἐληλάμνονο δ' αἰ χείρος
 Θύριον. ὡς γὰρ μιν πρότορον ἐπεφηνίξαντο.
 Ἄλλ' ἔτι γὰρ τε καὶ ἄλλο πῶδε αἰόθην ἔλκεται ἄστρον.
 Ὑδρῶν μιν καλέσσιμ. τὸ δὲ ζῶοντι εἰκότος
 Ἡνεκὸς εἰλεῖται. καὶ οἱ κεφαλῆ ὑπὸ μέσομ
 Καρκίνου ἰκνεῖται. σπείρη δ' ὑπὸ σῶμα λέοντος.
 Οὐρῆ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτῷ κενταύροιο.

Βορῆ δ' ἀρκτερίη ἀπὸ
 μαιόθ' βορέας ἔ βορέας,
 ἔ βορέας ionice, per sy/
 navecin βορῆ, sicut ἔ
 αἰρίω αἰρίω. Et sub
 intelligendū more At/
 tico ἴε.

Aquarii, altera uero obscuri sub Ceti cauda:
 Quas omnes uocant aquam. Parua profecto alia
 Ultra Sagittarium sub prioribus pedibus
 Volubiles coronae circumactae uoluntur.
 At sub flagrante aculeo monstri magni
 Scorpii, prope Austrum, Ara in caelo pendet.
 Quam cetera modicum quidem ad tempus in alto existentem
 Senties: è regione enim eleuatur Arcturi:
 At huic quidem admodum multum sublimes sunt uiae
 Arcturo, illa uero citius sub uesperum mare redit.
 Sed & per hanc Aram prima uia Nox,
 Hominum deplorans calamitatem, tempestatis fecit
 Matinum certum signum: Periclitantes enim illi
 Naues dolori sunt, alicunde item alia docet
 Signa, commiseratis disiectatos homines.
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis aliis,
 Opta in medio hoc apparere caelo astrum,
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin superne magis
 Turbida nube pressum, sicut frequenter
 Urgetur surgente autumnali Borea:
 Saepe namq; & hoc super Austro signum subornat
 Ipsa Nox, miseris gratificans nautis.
 Qui si quidem obsecuti fuerint certa significanti,
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,
 Mox leuior est labor. Sin autem nauis
 Ex alto impegerit uehemens uenti procella
 Planè improuisa, atq; uela omnia turbauerit,
 Interdum quidem omnino submersim nauigant,
 Interdum uero (modo Iouem appropinquantem nacti sint
 Supplices, etiam uis Boreae superauerit uenti)
 Multa ualde passi, simul reuifunt
 Sese super nauem, austrum autem sub signo illo
 Metue, donec Boream deserentem senseris.
 Si uero ab occidentali quidem mari Centauri abfuerit
 Humerus, quantum à priori, modica aut eum occulerit nebula
 Ipsum, insuper autem eadem signa faciat
 Nox cum omnino lucida Ara, minime te oportet
 Super Austro, sed circa Eurum speculari uentum.
 Inuenies autem sydus hoc duobus suppositum aliis
 Huius enim partes homini assimilatae infra iacent
 Scorpium, posteriores uero equinas sub se Chelae habent,
 At is dexteram continuo pendentem assimilatus est
 Contra rotundam Aram. In eo item strictim
 Alia ualde prensa est ducta per manum
 Fera: sic namq; ipsam priores appellauerunt.
 Praeterea quoq; aliud eminens uoluitur sydus:
 (Hydrum eam uocant) id uero uiuo simile
 Longe uoluntatur: atq; ei caput sub medium
 Cancrum pergit, uolumen uero sub corpus Leonis:
 Cauda autem pendet super ipso Centauro.

Volubiles coronae circū
 actae uoluntur) Eas
 stellas alij Coronā au-
 strinam appellant.

Μέοση δὲ σπείρη κρητῆρ, πυμάτη δ' ἐπίκειται
 Εἰδωλὸν κέρρακ^Θ, σπείρω κ' ἴπροντι εἰκός.
 Νάε μὲν καὶ πρὸ κύνων διδύμοις ὑποκαλὰ φαίνει.
 Ταῦτά κε θνήσκειο πῆδρ^Θ χομλίων ζήσιων^Θ
 Ἐξείης παλινωρεα, τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὐτὸς
 Οὐρανῶ εὐ ζήσκειν ἀγάλατα νυκτὸς ἴσσης.
 Οἱ δ' ὑπὸ μίξ' ἄλλοι πόντ' ἀσδρόν^Θ δέξου ὁμοῖοι
 Πάντοθεν εἰδωλὸν δινοκαί δεκα δινδύοντου.
 Οὐκ αὖ ἐτ' εἰς ἄλλος ὀρόωυ ὑπὸ τε κμήραιο
 Κένων, ἤχι κέοντου. ἐπεὶ πάντων μεταυάσαι.
 Μακροὶ δὲ σφείω εἰσιμ ἑλισσομλίων ζήσιων^Θ.
 Μακρὰ δὲ σήματα κέται ἀπό πρὸθεν εἰς ζήσιων^Θ.
 Οὐδ' ἐπὶ θαρσαλέ^Θ κένων ἐγώ. ἀρκι^Θ εἶλω
 Ἀπλανέων τὰ τε κύκλα τὰτ ἀνδρὶ σήματ' ζήσιων^Θ.
 Ἥτοι μὲν τὰ γε κέται ἀλίγλια δινωτῶσι
 Τέσσαρα. ζῆν κε μάλισα ποθὶ ὄφελός τε γήσιο
 Μέτρα πρὸ δισκοπέονι ἀννομλίων ζήσιων^Θ.
 Σήματα δ' εὐ μάλα πᾶσιμ ὑπὸ ζήσιων^Θ πρὶκειται
 Πολλάτε, καὶ χερδθρον πᾶντι στωδρ^Θ γμλῖα πᾶντα.
 Αὐτοὶ δ' ἀπλανέον καὶ ἀρηρόθον ἀλλήλοισι
 Πάντοθ. ἀτὰρ μέτρω γε δύνω δ' οὐσίμ ἀντιφρόντου.
 Εἰποτέ τοι νυκτὸς καθάρης ὅτε πάντας ἀγανὸς
 Ἀσδράς ἀνθρώποις ὑπὸ δέικνυται ἕρανή νύξ,
 Οὐδέ τις ἀσφρανέων φορέται νέομλιω σελήνη,
 Ἀλλὰ τὰ γε κνίφα^Θ διαφαίνετου ὄξια πᾶντα.
 Εἰποτέ τοι τῆμος δὲ ποδὶ φρεγίας ἴκ^Θ θαῦμα
 Σκεψαμλῖω πᾶντι κεκασμλῖω δύνει κύκλω
 Οὐρανῶ, εἰ καὶ τις ὄσ^Θ ἴσσης ἀλλ^Θ ἔδραξε,
 Κένο ποδὶ γλῶκλις βροχαλόν, γάλα μὴ καλεεσι.
 Τῶ δ' ἡ τοι χροῖν μὲν ἀλίγλι^Θ, οὐκέτι κύκλ^Θ
 Δινέται. τὰ δὲ μέτρα τόβι πωσύρωμ πρὸ εόντων
 Οἱ δύνω, τοὶ δὲ σφείω μέγα μείονθ εἰλίσσοντου.
 Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθον δ' εἰ κατὰρ χομλῖος βορέαιο.
 Ἐν δ' εἰ οἱ ἀμφοτόροι κεφαλαὶ διδύμων φορέοντου.
 Ἐν δὲ τὰ γόνατα κέται ἀρηρόθ^Θ ἠνιοχοιο.
 Λαυὴ ἢ κνήμη καὶ ἀρισερός ὦμ^Θ ἐπ' αὐτῶ
 Ρόρσε^Θ. ἀνδρὸς μείδης δὲ μέσιω ἀγλῶν^Θ ὑπρὸθεν
 Δεξιτόρην ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ θήναρ ὑφὸθι κέται
 Ἀσδρότρον βορέω γε, νότω δ' ὑπὸ κέλιται ἀγλῶν.
 Ὅπλα δ' ἴππειοι, καὶ ἰσάυχνομ ὀρνίθειου
 Ἄκρη σὺ κεφαλῆ, καλοῖτ' ὄφιδ^Θ χροὶ ὦμοι,
 Αὐτὸν δινδύοντου ἐληλάμλοιο ποδὶ κύκλω.
 Ἥδ' ὀλίγωμ φορέτα νοτιοτόρη, δ' ὑπὸ βάλλ^Θ,
 Γαρθῶν^Θ. ἀλλὰ λείω, καὶ κερκίν^Θ, οἱ μὲν ἀρ' ἀμφω
 Ἐξείης κέατα εἰβολημλῖοι. αὐτὰρ ὁ κύκλ^Θ
 Τὸν μὲν ὑπὸ σῆθος καὶ γασδρά μεχρὶ πῆδ' ἀειδῶ
 Τέμνει, τὸν δὲ δ' ἰλιωκέως ἰσφῆρθε χελείσ
 Καρκίνου. ἤχι μάλισα δ' ἰχαιομλῖωμ κε νόσιω
 Ὄρθω, ἢν ὀφθαλμοὶ κύκλ^Θ ἐκὰρ πρὸθεν ἴσιω.
 Τῶ μὲν ὄβω τε μάλισα δ' ὀκτὼ μετρῶθρον^Θ,

Porto medio uolumini Cratet, extremo autem insidet
 Simulacrum Corui, spiram mordenti simile.
 Scilicet & Procyon sub Geminis clare lucet.
 Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis
 Ex ordine suis horis redeuntia: ea nanq; omnia ualde stare
 Cælo aptè infixæ sunt simulacra nocte labente.
 At promiscue aliæ quinque stellæ, haud quaquam stabiles
 Undiq; per signa duodecim uersantur.
 Non itidem alias intuendo coniecturam facere poteris
 Harum, ubi sitæ sint: quoniam omnes uagabundæ sunt.
 Longi autem earum sunt reuolutarum anni:
 Sera item signa posita sunt è longinquo in unum cõmeantium.
 Nec quicquã confidens harum ego: potens fuerim
 Fixarum & circulos & in cælo signa referre.
 Porro hi quidem ponuntur similes uersatilibus.
 Quatuor, quorum maxime desiderium cõmoditasq; accidi
 Statuta obseruanti complentium se annorum.
 Indiciã autem apertissime omnibus affatim circumiacent
 Multaq; & uicine ubiq; coniuncta omnia:
 At ipsi statim & aptati sibi inuicem
 Omnes, etiam magnitudine duo duobus correspondent.
 Porto si quando nocte clara, cum omnes lucidas
 Stellæ hominibus ostendit ætheria Nox,
 Neq; ulla languida fertur prima luna,
 Verum per caliginem lucent perspicue omnia,
 Si quando certe tunc item in animum uenerit admiratio
 Contemplanti undiq; exornatum spaciofo circulo
 Cælum, uel si quis hunc astans alius monstra uerit,
 Illum constellatum orbem lac ipsum uocant.
 Huic sanè colore similis, nullus præterea circulus
 Versatur: sed magnitudine tanti quatuor existentium
 Duo, duo uero ipsis multum minores obuoluuntur.
 Quorum unus quidem uicine est decidenti Boreæ:
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur:
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:
 Læua item tibia & sinister humerus in eo
 Persei: Andromedæ autem mediam supra cubitum
 Dexteram continet: ei quidem uola superne posita est
 Vicinius Boreæ, Austro uero inclinatus est cubitus.
 Ungulæ inquam equinæ, & collum cygninum
 Summo cum capite, clariq; serpentariani humeri
 Ipsum uoluuntur agitati circum orbem.
 Porto aliquanto fertur australior, neq; attingit
 Virgo: sed Leo & Cancer: hi quidem ambo
 Ex ordine iacent distracti: sed circulus
 Leonem quidem sub pectore & uentre usq; ad pudenda
 Secat, continue uero sub testâ
 Cancrum, ubi maxime in duas sectum uideas
 Recte, ut oculi à circulo utrinq; eant.
 Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes meso,

Longi autem earum sunt reuolutarum anni: Sera item signa posita sunt &c.) Annũ Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somnio Scipionis.

Porro hi quidem ponuntur in cælo similes uersatilibus quatuor etc. Tantum quatuor sphaeræ circulo mentionem facit Aratus, duorum Tropicorum, Aequinoctialis, & Zodiaci: Quippe cum hi potissimum conferat ad annorum statuta obseruanda: Quintum autem laetum uelut superuacuum subiungit.

Hoc sanè, quantus quantus est, per octo partes diuiso, Quintum quidem diurna &c. Notandum Aratum et Proclum ad clima quintum, in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarum est, suas sphaeras direxisse. Cũ autem Tropicus Cæci, sicut quilibet alius circulus in *πάραρος* æquatori, in die naturali, id est uiginti quatuor horis, suum ambitum conficiat, necesse erit unamquãque de octo partibus tribus horis ortum suum absolueret: si enim uiginti quatuor per octo diuiseris, singulis octonis tria contibuentur. Iã octo partium quinque diei adscriptæ, quindecim horas faciunt, tres uero nocti, nouem: si quidem ter quinque, quindecim producunt, ter tria uero, nouem. Eadem ratione Tropicus Capricorni maximam noctem & minimum diem efficit.

Quinq;

Γίντε μὲν γῶδρια σρέφεται καδ' ὑποδράττα γαίης,
 Τὰ τρία δ' ἄν πρᾶτα. θόρεος δὲ οἱ γῆτροπα εἰσιμ.
 Ἄλλ' οὐ μὲν γῆ βορεω ποδὶ καρκίνου ἐσηκται.
 Ἄλλ' οὐ δ' ἀντιοων π νοτῶ μέγω ἀγοκερῆα
 Τέμνει, καὶ πόδας ὑδροχος, καὶ κητε ὄρημ.
 Ἐν δὲ οἱ δὲ λαγωῖς. ἀτὰρ κωὸς οὐ μάλα πολλήμ
 Αἰνυται, ἀλλ' ὀπίσσω ἐπέχει ποσίμ. γῆ δ' οἱ ἀργῶ,
 Καὶ μέγα κεντάρουοι μετὰ φρονομ. γῆ δὲ τε κεντρομ.
 Σκορπίου. γῆ καὶ τῆσιν ἀγαυῶ τῶδου τῆρος.
 Τὸν πύματον καθαροῖο πῆρεχάμην ὁ βορέας
 Ἐς νότον κίλιος φέρεται. τρέπεται γέμην αὐτῶ
 Χαιμεριῶ. καὶ οἱ τρία μὲν ποδὶ τέμνεται ὑψῶ
 Τῶν ὀκτῶ, τὰ δὲ πῶντε κατάρουχα δινδύονται.
 Μεισοῖθι δ' ἀμφοτέρωμ, ὅσος πολιοῖο γάλακτος,
 Γαῖαν ὑποσρέφεται κύκλῳ διχάοντι εἰοκῶς.
 Ἐν δὲ οἱ ἡματα νυξίμ ἰσαίεται ἀμφοτέρωσιν,
 Φθίνοντος θόρεῶ, τῶτ' ἴσαρ ἰσαμῆοιο.
 Σῆμα δ' εἰ οἱ κριός, τάρουοι τε γῆνατα κέττα,
 Κριός μὲν ἦν μῆκος ἐπλάμηνος δὲ κύκλῳ,
 Τάρου δὲ σκελίωμ ὅση ποδὶ φαίνεται ὀκλάξ.
 Ἐν δὲ τε οἱ ζῶνι δύφειγῆος ὠρίωνος,
 Καμπήτ' ἀδομῆνης ὑδροπος γῆνι οἱ, καὶ ἐλαφρός
 Κρητήρ. γῆ δὲ κῶραξ. γῆνι δ' ἀσδρόν οὐ μάλα πολλῶ
 Χηλάωμ, γῆ τῶ δ' ὀφίεχια γῶνα φορεῖται.
 Οὐ μὲν αὐτῶ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς
 Ζηνός ἀντέττα μέγας ἀγγελῶ. ἠδὲ κατ' αὐτῶ
 Ἰππείη κεφαλῆ καὶ ὑπαύχνομ εἰλίσοονται.
 Τὸς μὲν πῆροβόλῳ ὄρθος ποδὶ βάλλεται ἄξωμ
 Μεισοῖθι πάντας ἔχωμ. οὐ δὲ τέταρτος ἐσφηνκῶται
 Λοφός γῆ ἀμφοτέρωσιν. οἱ μὲν ὅ' ἐκάρθρον ἔχουσι
 Ἀντιπῶρῳ τροπικῶ. μέσος δ' εἰ ἐμεισοῖθι τέμνει.
 Οὐκ αὖ ἀβλωκῆς χερῶν διεσπιδιαγμῆος ἀνῆρ
 Ἄλλη κηλῆσῶο κυλινδῶμῆα τροχάλεα,
 Τοιάτε καὶ τῶα πάντα ποδὶ σφειροῖ ὀμ ἐλίσοωμ,
 Ὡς τῶ γ' ἄν ἀβερῆα πλάγιῶ στωαρῆῶτα κύκλῳ
 Ἐξ ἡδὲ ὑπὸ νύκτα διώκεται ἡματα πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν ἀντέμει τε καὶ ἀντία νεῖοθι διώει
 Γάντα πῆραβλήδῳ. μία δ' ἐσφρομ ὄθιμ ἐκάσθ
 Ἐξείης ἐκάρθρον κατηλυσίμ ἀνοδῶς τε.
 Αὐτῶρ ὄγ' ὠκεανῶ πόσομ πῆραμείβετα ὑδωρ,
 Ὅσομ ἀπ' ἀγοκερῆος ἀνερχομῆοιο μάλισα
 Καρκίνου εἰς ἀνιόντα κυλινδῶται. ὅσομ ἀπάντι
 Ἀντέλλωμ ἐπέχει, πόσομ γέμην ἄλλοθι διώωμ.
 Ὅσομ δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀρτέμνετα αὐγῆ,
 Ἐξάκῆς αὐ πόσ' ἡμῶ ὑποδράμοι. αὐτῶς ἐκάσθ
 Ἴση μετρῆσῆα δῖω ποδὶ τέμνετα ἄστρα.
 Ζωῖδιωμ δὲ κύκλῳ ἐπίκλῆσιμ καλέουσι.
 Τῶ γῆ καρκίνος ὄθι, λέωμτ' ὑπὸ τῶ, καὶ ὑπὸ αὐτῶ
 Γαρβῆν, αἰ δ' ὑπὸ οἱ χηλάε, καὶ σκορπίος αὐτός,
 Τῶδουτῆς τε, καὶ ἀγοκερῶς, ὑπὸ δὲ ἀγοκερῆι

ἴσο-

Quinq; quidem diurna uoluntur in supremis terræ,
Tres uero in parte inferna, æstatis autē in ipso cōuersiones sunt.
Sed hic quidem in Borea circa Cancrum fixus est.

Alius autem in opposito Austro medium Capricornum
Secat, & pedes Aquarii, & Ceti caudam.

Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde magnā partem
Aufert, sed quantum continet pedibus, inest item ei Argo,

Et magna Centauri scapula, inest etiam aculeus
Scorpii, & arcus lucidi Sagittarii.

Quem extremum sereni præteriens Boreæ

In austrum sol agitur: uertitur profectio ibi

Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluntur supernæ

Octo partium, quinq; uero subterraneæ uersantur,

At in medio amborum (quantus cani lactis)

Subter terram uoluitur circulus, bipertienti similis.

In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;

Decrescentis æstus, uerisq; instantis.

Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur,

Aries quidem secundū longitudinē deductus per circulum,

Tauri uero crurum quanta apparet geniculatio.

Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:

Flexuraq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis

Crater: inest uero Coruus: insunt etiam stellæ non ualde multæ

Chelarum: in hoc item serpentaria genua feruntur.

Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicine

Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum

Equinum caput & collum uoluntur.

Hos quidem adiectim tectos circumpellit axis

In medio omnes tenens: Aut quæuis fixus est

Obliquus in ambobus, qui quidem utring; tenent

E regione tropici: Medius autem ipsum in medio secat.

Haud facile Mineruæ manibus edoctus aliquis

Aliter compegerit uolubiles orbes

Talesq; & tantos, omnes rotabiliter circumuolens:

Sicut hi in ætheria regione obliquo coaptati circulo

Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.

Atq; ii quidem oriunturq; & ex aduerso inferne occidunt

Omnes æquidistanter: unus autem ipforum est cuiusuis

Ordinati: utring; descensus ascensusq;.

Verum obliquus orbis Oceani tantam pertansit aquam,

Quantum à Capricorno ascendente maxime

Cancrum ad ascendentem uoluitur, quantum ubilibet

Exoriens continet, tantum certe alibi occidens.

†Quantum autem oculatis radii demetit uisus,

Sexies tantundem nobis subtermeauerit, at quæuis portio

Æqualis diuisa duo circumsecat astra.

Animalem uero circulum cognomento dicunt.

In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo

Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipse.

Sagittariusq; & Capricornus, at iuxta Capricornum

Aquarius,

Hos quidem adiectim)

περὶ τὴν ἀστρονομίαν

ἐκ τῆς ἀστρονομίας, &

quidistanter.

†Quantum autem oca-

laris radij &c.) Vi-

sualis linea à terra,

hoc est, cẽtro mudi ad

eiusdem circumferen-

tiam ducta, sexies sex

angulariter in circũ

ferẽtia habetur. id aut

cõmode per circinum,

quo circũferentiã scri-

psisti, eundem inuariat

um per eandẽ ducent

do monstrabis. Deinde

singulas portiones in

duas æquas secando,

habebis δωδεκάμη-

μιον, hoc est, duodecim

signa zodiaci. Aratus

uocat signa zodiaci,

μοίρας, τομας, δωδεκά-

λας, ἄστρο, ζῳδια.

Ὑδροχόος, δ' αὐτὸν ἐπ' ἰχθύων ἀσδρόωνται,
 Τὸς δὲ μετὰ κριός, ταύρος τ' ὕδρι τῶ, διδυμοί τε.
 Ἐν τοῖς ἡέλιος φορέται διυκαίδεκα πᾶσι,
 Γαῖντ' ἔνιαυτὸν ἄγωμ. καὶ οἱ πόδι ἴσθρ' ἰόντι
 Κύκλωμ, ἀέφονται πᾶσαι ὑδὴ κέρπιοι ὥραι.
 Τὸ δ' ὅσομ κρόσιο κατ' ὠκεανοῖο δύνεται,
 Τόσομ ὑπερ γαίης φορέται. πᾶσιν δ' ὕδρι νυκτί
 Ἐξ αἰετῶσι διυδέκαδ' ὅ κύκλωιο.
 Τόσοι δ' αὐτέλλοισι πόδι δ' ὕδρι μῆκ' ἑκάσθ
 Νυξ αἰετῶν τεταίνουσαι, ὄβρι τέ πόρ' ἡμισυ κύκλω
 Ἀρχομῆνης ἀπ' νυκτὸς ἀείρεται ὑφ' ὄδι γαίης.
 Οὐκὴν ἀπὸ βλήτου δ' ἐδοκίμῶ ἡμαρὸς εἴη
 Μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' ἀντέλλοισι ἑκάσθ.
 Αἰετὸν γὰρ πᾶσιν γε μὴ σιωπᾶν ὄρεται αὐτὸς
 Ἡέλιος. τὰς δ' αὐγὰς πόδι σκεψάιο μάλισα
 Εἰς αὐτὰς ὄρωμ. ἀτὰρ εἰ νεφέεσι μέλαινα
 Γίνοντ', ἢ ὄρεθ' κεκρυμμένα ἀντέλλοισιν,
 Σήματ' ἐπ' ἄρχομῆνοισι ἀκρότα ποιήσασθαι.
 Αὐτὸς δ' αὖ μάλα τοι κρότων ἐκάτ' ὄρεθ' ἰδούθ
 Ὀκεανός, τὰ τε πολλὰ πόδι σκεψέται εἰσὶ αὐτῶ,
 Νεῖοθιν ὀππῆμοσ κένωμ φορέσιμ ἑκάσθ,
 Οὐ οἱ ἀφανέροτακι ὅτε κερκίν' αὐτέλλοισι
 Ἀσδρόν ἀμφοτέρωθιν ἑλιόσομθροισι πρὶ κενταί,
 Τοῖ μὲν δ' ἰωσθ, τοῖ δ' ἔξ' ἐτόρης αἰνόντων.
 Δαίει μὲν σέφρωθ, δαίει δὲ ἡζ' ἰσάχιμ ἰχθύσ.
 ἡμισυ μὲν κερκίν' ἰσθαι μετῆροισι, ἡμισυ δ' ἰσθ
 Ἐξατῆλαι βάλλοισι κατ' ὄρχομῆνης σέφρωοιο.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἔξ' ὀπιθιν τετραμῆνοισ. ἀλλὰ μὲν οὐπω
 Γασθρί νειάειμ, τὰ δ' ὑπὸ τῶρα νυκτί φορεῖται.
 Τὸν δὲ καὶ εἰς ὄμωσ κατὰ γει μογεροῦ ὀφισθροισ
 Καρκίνος ἐκ γονάτων. κατὰ γει δ' ὄφιμ αὐχθῆνοισ ἔχθ.
 Οὐδ' αὖ ἐτ' ἀκροφύλαξ εἴη πάλυσ ἀμφοτέρωθιν,
 Μείωμ ἡμάτιοσ, πόδι ὑπὸ πλείωμ ἔνυχοισ ἰσθ.
 Τέτρασι γὰρ μοίραισ ἡδ' ἡ καπόντα βοώτῆσι
 Ὀκεανός δέχεται. ὅδ' ἐπὶ μὲν φάεοσ κορέσθηται,
 Βελιτῶ δ' ἐπέχει πλείωμ δόξα νυκτὸς ἰσθ,
 ἡμοσ ὅτ' ἡέλιοιο κατ' ὄρχομῆνοιο δύνεται.
 Κέναι τοι καὶ νύκτω ἐποφῆ δύνοντα λέγονται.
 Ὡσ οἱ μὲν δύνουσι. ὅδ' ἀντίοσ οὐδὲμ ἀεκίεσ,
 Ἀλλ' εὐ μὲν ζώνη, εὐ δ' ἀμφοτέρωοισι φασενός
 Ὡμοισ ὠρίων, ξίφιοσ γέμωμ ἴφι πεποιδῶσ,
 Γάντα φέρωμ ποταμόν, κρόταοσ πῆρατ' εἰνεταί ἄλλω.
 Ἐρχομῆνω δὲ λείοντι τὰ μὲν ἡζ' ἰσθ πάντα φέρονται
 Καρκίνω ὅσ' ἐδύνοντο, καὶ αἰετὸσ. αὐτὰρ ὄγε γνύξ
 ἡμνοισ, ἀλλὰ μὲν ἰσθ, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδι λαίωμ.
 Οὐπω κυμαίνοντοσ ἰσθ σκεψέφει ὠκεανοῖο.
 Ἀντέλλει δ' ὕδρωσ κεφαλῆ, χαροπόσ τε λαγώοσ.
 Καὶ πῶκῶμ, πρότοροί τε πόδι σκωὸσ ἀδομῆνοισ.
 Οὐ μὲν θῆω ὀλίγωσ γαίης ὑπὸ νείατα βάλλοισ
 Παρθῆνοισ ἀντέλλοισ. λύρη τότε κυμῆλοισ,

Καί

Aquarius, duo item ipsum Pisces constellant:
 Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc, Didymiq;
 In quibus sol fertur duodecim omnibus,
 Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti
 Circulum augetur omnes frugiferae tempestates.
 Huius item quantum concuum sub Oceanum occidat,
 Tantum supra terram fertur, omni autem in nocte
 Sex semper occidunt duodenarii circuli,
 Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem quaelibet
 Nox semper protensa est, quam longe dimidium circuli
 Incipiente à nocte eleuatur supra terram.
 Nec sanè contemnendum obseruanti diem fuerit
 Partium considerare, quando oriatur quaelibet:
 Semper enim harum uni coortitur ipse
 Sol. Has uero deprehenderis maxime
 Eas intuens, uerum si nubibus obscuræ
 Fiant, uel monte occultatae orientur,
 Indicia coorientibus idonea facito:
 Ipse autem assiduo tibi à cornibus utting; date poterit
 Oceanus, quæ multa circumuoluntur sibi ipsi.
 Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;
 Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,
 Astra utring; agitata circumiacent:
 Hæc quidem occidentia, illa uero de oriente ascenduntia:
 Occidit certe corona, occidit item secundum scapulam Piscis:
 Dimidium quidem uidetis sublime, dimidium uero iam
 Extremitates submitunt descendens Coronæ:
 Sed hic tetro uersus, secundum alias quidem partes nondum
 Ventre extremo, secundum superiores uero nocte fertur.
 Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum Serpētatum
 Cancer à genibus: deducit autem serpentem ad collum usq;
 Nec uero amplius Arctophylax fuerit multus utring;
 † Minor diurnus, ad maius uero nocturnus iam:
 Quatuor enim partibus iam descendente Booten
 Oceanus excipit. At hic cum luce satiatus sit
 Vespere item continet plus dimidio noctis labentis,
 Tum quando sole descendente occidat.
 Illæ etiam noctes sero occidenti dicuntur.
 Sic hæc quidem occidunt. At oppositus, haud illucidus,
 Sed pulchre quidē cingulo, pulchre uero ambobus splendidus
 Humeris Orion, ense quidem fortiter fissus,
 Totum ferens fluuium, à cornu protenditur altero.
 Orienti uero Leoni omnia quidem subterferuntur
 Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verum geniculatim
 Sedens, alias quidem partes iam, sed genu & pedem dextrum
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
 Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:
 Et Procyon, prioresq; pedes Canis ardentis.
 Nec certe pauca sydera terræ sub infima mittit
 Virgo exortiens. Lyra tunc cyllenæa,

† Minor diurnus) Minor
 supra, maior uero sub
 horizonte. Bootes in
 gens signum in septen
 trione, lentius ad occa
 sum tendens, quatuor
 signis Zodiaci, Cbelis,
 Scorpio, Sagittario et
 Capricorno coocidit.
 Is quoq; soli occumbē
 ti condescendens, ultra
 mediam noctem in occa
 casu moratur: nam
 quodlibet signum zodi
 aci duas horas occa
 su suo absoluit, tria uer
 o sex: hic autem cum Ca
 pricornio quarto signo
 totus demum occum
 bit. Vnde noctes, in qui
 bus uespere occidere
 incipit, sero occidenti
 dicuntur. Quin Home
 rus ὀψὲ δὴ ὀρίων ἐὺδεν
 appellat.

Et

Καὶ δελφίς δυνύσει, καὶ δὴ ποῖντ' οἰσός.
 Σὺν ποῖς ὄρνιθ' πρῶτα πῆρα μίσφει πρ' αὐτῶν
 Οὐρῆν, καὶ ποταμοῖο πῆροισι σκυῶνται.
 Δῶκε δ' ἰππεῖν κεφαλῆν, δῶκε δὲ καὶ αὐχέν.
 Ἀντέλλει δ' ὕδρην μὲν ὑπὸ πλείον ἄχρι πρ' αὐτῶν
 Κρητῆρα. φθάμεν δὲ κύων πόδας ἀννυτοῖ ἀλλοῖο.
 Ἐλκων δ' ὀπιθεὶν πρῦμαν πολυτερεῖ ἄργος.
 Ἡ δὲ δέει γαίης ἴσον διχόωσα κατ' αὐτῶν,
 Παρθέν' ἤμ' ἅπασα πραιοθῆν ἄρ' ἰγνήται.
 Οὐδ' αὖ ἐπρ' ἰχθυοῦναι χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάσσαί,
 Ἄφραστοι πρῖοισιν. ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώπις
 Ἀθροῖ αὐτέλλει Βεβολημυῖ ἄρεκτόροιο.
 Ἄργω δ' οὐ μάλα πᾶσα μετῆρος ἔοσι τοῖ ἦδ'.
 Ἀλλ' ὕδρην, κέχυται γάρ ὃν ἔραν' ἠλίθα πολλή,
 Οὐρεῖς αὖ δίοισιν μόνον. δ' ὕδρ' ἠλίθα ἄγρσιμ
 Δεινὸν ἐφεσηῶτ' ὀφιδόχεια. τὸ μὲν ἔπειτα
 Δεξιτόρην κνήμην αὐτῆς ὑπ' ἰγνίδος ἄχρσι
 Αἰεὶ γυγύξ, αἰεὶ δὲ λύρεν πρ' ἀπεπῆνωτ'.
 Ὅν πνα τῶν αἰσὸν ἰσρανίων εἰδιώλων
 Ἀμφοτόρομ δυνόντα καὶ δ' ἐτόρως ἀνιόντα
 Πολλάκις αὐτονοχέ θηδύμεθα. τὸ μὲν ἄρ' οἶσιν
 Κνήμη σὺν χηλῆσι φαίνεται ἀμφοτόροισι.
 Αὐτὸς δ' ὄν κεφαλῆν ἐπὶ πετραμυλῶ, ἄλλ' ἠ
 Σκορπίου ἀντέλλοντα μύνη, καὶ ῥύπορα τόξο.
 Οἷ γάρ μιν φορέεσιν, ὃ μὲν μέλου ἄλλὰ τε πάντα,
 Χεῖρα δὲ οἱ σκαιὴν κεφαλῆν ἅμα τόξον ἄγινε.
 Ἀλλ' ὃ μὲν ὡς τρίχα πάντα καταμελείσιν φορεῖται.
 Ἥμισυ δὲ σεφάνοιο, καὶ αὐτῶν ἕχατον ἔρην
 Κρητῆρα, φορέεσιν ἀνερχόμεναι ἐπὶ χηλαί.
 Τῆμ' ἀποχομύλιον κεφαλῆν μετὰ δ' ἔνετο ἵππος,
 Καὶ πρὸ τῶν ὄρνιθ' ἐφέλκεται ἕχατος ἔρην.
 Δῶκε δ' ἀνδρομέδης κεφαλῆν. τὸ δ' εἰ οἱ μέγα δ' ἔγχε
 Κήτειος ἠερόεις ἐπάγει νότος. αὐτῆ δ' αὐτὸς
 Κηφύς ἐκ βορέω μεγάλη ἀνά χειρὶ κελδύων.
 Καὶ τὸ μὲν ὄν λωφίην τετραμυλῶν, ἄχρι πρ' αὐτῶν
 Δῶκε. ἀτὰρ κηφύς κεφαλῆν καὶ χειρὶ καὶ ὤμω.
 Καμπὰ δ' αὖ ποταμοῖο, καὶ αὐτῆ ἐπρ' ἰχθυοῖο
 Σκορπίου, ἐμπύπῳισιν εὐδρῶσ ὠκτανόιο.
 Ὅς καὶ ἐπρ' ἰχθυοῖο φοβεῖται μέγαν ὠκτανόνα.
 Ἄρτεμις ἰλήκοι. πρὸ τῶν λόγος. οἱ μιν ἔφαντο
 Ἐλκῆσαι πᾶσι πλοιο χίω, ὅτε θηρία πάντα
 Καρτόρος ὠρίων σιβαρῆν ἐπέκοπτε κρημῶν.
 Θῆρης ἀρνύμενος κείνω χάριμ οἶνοπίωνι.
 Ἡ δὲ οἱ δ' αὐτῆς ἐπετείνετο θηρίον ἄλλο
 Νησος, ἀναρρῆξασα μέσας ἐκάτορθε κολώννας,
 Σκορπίου. ὃς ῥά μιν οὐτὰ καὶ ἔκτανε πολλὸν ἔντε
 Πλειστόρος πρὸ φανείσ. ἐπεὶ ἄρτεμιν ἠκαχῆν αὐτῶν.
 Τῶνεκα δ' ἠ καὶ φασὶ πραιοθῆν ἰσρανίωνο
 Σκορπίου, ὠρίωνα πρὸ χθονός ἕχατα φθύγειμ.
 Οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης καὶ κήτειος ὅσ' ἐλελειπῶ
 Κείνο δ' ἀντέλλοντος ἀπθυθῆσ. ἀλλ' ἄρα καὶ τοι
Γανσοδῆς

Et Delphinus occidit: & fabrefacta sagitta.
 Cum quibus Cygni priores pennae usque ad ipsam
 Caudam, & Fluuii extremitates occultantur.
 Occidit item equinum caput, occidit etiam collum.
 Oritur uero Hydra amplius usque ad ipsum
 Craterem, praeueniens uero Canis pedes arripit alios,
 Trahens a tergo puppim stellatae Argus.
 Haec autem currit supra terram malum dimidiata iuxta ipsum
 Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.
 Nec forte exorientes Chelae & tenuiter lucentes
 Ignorae praeterierint: quoniam ingens sydus Bootes
 Cumulatus oritur interstitius Arcturo.
 Argo autem non plane tota sublimis erit modo,
 Sed Hydra: fusa est enim in caelo abunde multa:
 Cauda indiguerit saltem. Chelae item adducunt
 Constantem innixum Serpentarium: ipsius quidem consequenter
 Dexteram tibiam usque ad ipsum genu
 Semper geniculantis, semper item Lyræ acclinati.
 Quem eundem ignotum inter caelestes imagines
 Vtrobique occidentem & ex altera parte ascendentem
 Saepe eadem nocte conspiciamus: huius quidem sola
 Tibia cum Chelis apparet ambabus:
 Ipse uero in caput adhuc aliquod uersus, alia
 Scorpionem orientem manet, & tentorem arcus:
 Hi namque ipsum ferunt, Scorpions quidem medium aliaque omnia:
 Manum uero ei laeuam simulque cum capite Arcus aduoluit.
 Atque is quidem sic trifariam per omnia membratim circumfertur.
 Dimidium uero Coronae, & ipsam extremam caudam
 Centauri proferunt exorientes adhuc Chelae.
 Tunc post demersum caput occidit Equus:
 Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
 Occidit item Andromedae caput: atque ei magnum monstrum
 Ceti turbidus immittit Auster, è regione uero ipse
 Cepheus de septentrione ingenti manu cohortans.
 Atque Cetus quidem in dorsum uersus, usque ad ipsum
 Occidit, sed Cepheus capite & manu & humero.
 At curuaturae Eridani, iam primum exoriens
 Scorpio, incidet in latefluum Oceanum.
 Qui etiam exoriens terret magnum Orionem,
 Diana aequae ferat: ueterum sermo: qui ipsum fabulati sunt
 Attrixisse peplo in Chio, quando feras omnes
 Fortis Orion ualida caedebat claua,
 Venationis administrans illi gratiam Oenopioni:
 Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam
 Insula, distringens medios utrinque colles,
 Scorpionem, qui quidem ipsum uulnerauit & occidit gratè existentem
 Maior praecellens: quoniam Dianam laesit ipsam.
 Quare etiam aiunt ab imo ueniente
 Scorpio Orionem ad terrae extrema fugere.
 Neque quidem Andromedae & Ceti quaecumque relicta sunt
 Illo exoriens ignota: sed etiam haec

Γαυσοδ' ἐν φλόγῃσι· ὁ δὲ ζώνη τότε κρυφύς
 Γαῖαν ὑψέψει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
 Βιάσῃω ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτοῖς
 Ἄρκτοι κωλύσει πόσιος καὶ γῶνας καὶ ἰξυῖ.
 Ἡ δὲ αὐτὴ παιδὸς ἐπέγεται εἰδ' ὠλοῖο
 Δειλὴ κασιόπεια. τὰ δ' ἄκροι οἱ ἤϊ' κῆρυμον
 Φαίνεται ἐκ δίφροιο πόσιος καὶ χεῖρδ' ὑπὲρ θῆν.
 Ἀλλ' ἢ γ' εἰς κεφαλὴν ἴση δύνει ἄρνδ' ὑπὲρ
 Μειρομλὴν γονάτων. ἐπεὶ δὲ ἄρ' ἐμελλεν ἐκείνη
 Δωρεῖδι καὶ παυσιπὴν μεγάλων ἄτορ ἰσώσασθαι.
 Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἐτόρῳ φέρεται. τὰ δὲ νεοῖοι μάλισθ
 Οὐρανοῦ ἀντιφῶρε, σεφάνοιο τε δούτορα κύνελα,
 Ὑψονετ' ἐχαπὴν, φορεετ' ὑπὲρ κρητ' αὐροιο
 Σῶμάτε καὶ κεφαλῆν, καὶ θεῖον, ὃ δ' ἔνι χειρὶ
 Δεξιτόρῳ κρηταυρῷ ἔχει. τοὶ δ' αὖθι μάλισθ
 Τόξω ἐπὶ χόμλῳ πρότοροι πόσιος ἰππότα φαρῶς.
 Τόξω καὶ ἀσέρη ὄφιῳ καὶ σῶμ' ὀφίεχος
 Ἀντέλλει ὑπὸντι. κερῆατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ
 Σκορπίῳ ἀντέλλων. ἀνάγει δ' αὐτὰς ὀφίεχος
 Χείρας. αὐτὸς πωτόρῳ ὄφιῳ πολυτερεῖσθ' αὐγῆν.
 Τὸ γὰρ μὲν ἰγόνασσι, ποδὶ γὰρ τετραμυλίῳ αἰεῖ
 Ἀντέλλει, τὸ τε μὲν πῆδάτης ἐξέρχεται ἄλλα,
 Γυῖατε καὶ ζώνη αὐτὴν πάντα καὶ ὅμοι
 Δεξιτόρῳ σῶν χειρῶν. κέρη δ' ἐτόρῳ μετὰ χεῖρδ'
 Τόξω ἀνδρῶνται αὐτὸς ποτότα ἀντέλλωντι.
 Σῶν τοῖς ἐρμαῖν τε λύρην, αὐτὴν ἄχρῃς
 Κρηφύς ἡὼς πῆρ' αὐνετοῖ ὠκεανοῖο.
 Ἡμος καὶ μεγάλιο κωδὸς πᾶσαι ἀμαρυγαί
 Δωροσι. αὐτὸς πάντα κρητόρῳ ὠρίωνος.
 Γαῖα γὰρ μὲν ἀτέλεια δ' ἰωκομλῶιο λαγαῶ.
 Ἀλλ' ἄρ' ἠνιόχῳ ἐριφοῖ, ὃ δ' ὠλγῆν αἰεῖ
 Εὐθύς ἀπέρχονται. τὰ δὲ οἱ μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρδ'
 Λάμπονται, αὐτὸς οἱ μελέωμ διακέρχεται ἄλλωμ
 Κινῆσαι χεμαῖνας, ὃ τ' ἠελίω στωῖωσι.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν, κεφαλῆν τε καὶ ἄλλῳ χεῖρα αὐτῶν
 Αἰγυόκρωσ ἀνιόχῳ κρητάγει, τὰ δὲ νεάτα πάντα
 Αὐτῶ ροφῶντι κρητόρῳ. ὃ δ' ἐπὶ πόσιος,
 Οὐδέ τι ἀκρα κρημυβα μάλισθ πολυτερεῖος ἀργῶς.
 Ἀλλ' ἠπὶ πόσιος μὲν, ἄτορ γονὸς τε ποδὸς τε
 Δεξιτόρῳ, δύνεται. πρὶν μὲν δ' ὄβρ' ὄβρ' ποδῶν.
 Αὐτὴ δ' ἀεγοκόρῳ κρητόρῳ ἀντέλλωντι.
 Ἡμος καὶ πῆρ' αὐτῶν δύνεται. τὰ δ' ἀνδρῶνται ἄλλα,
 Ὄρνις τ', αἰκτὸς τε, τὰ τε πῆρ' ὄρνιθ' οἰσθ
 Τείρεα, καὶ νοτίς θυτηρεῖς ἴερος ὕψον.
 Ἴππος δ' ὕψον ὄρνιθ' ἴερος πῆρ' ἀεγοκόρῳ
 Προσί τε καὶ κεφαλῆν ἀνελίσσεται. ἀντία δ' ἴππῳ
 Ἐξ ὄρνιθ' κρηταυροῦ ἐφέλκεται ἀσέρη νύξ.
 Ἀλλ' οὐ οἱ δωῖαται κεφαλῆν, ὃ δ' ἐυρέας ὄρνιθ
 Αὐτῶ σῶν θέρηκι χαλεπῶν. ἀλλ' ἀέθοπος ὕψον
 Αὐχρῆν κρητάγει ἀσέρη, αὐτὸς πάντα μέτωπα.
 Ἡ δὲ καὶ ἐξ ὄρνιθ' πολλὴ μάλισθ, ἀλλ' ἄρα καὶ πῆρ'

Αὐτῶ

Glomeratim fugiunt, cingulo item tunc Cepheus
 Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt planè omnia
 Tingens Oceano, reliqua non licet, sed hæc quidem ipse
 Vtæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
 Sed & ipsa filia urgetur simulacro
 Misera Cassiopeia: uerum haud ei decore
 Apparent è sella pedes & manus desuper:
 Sed hæc in caput similis occidit urinatori,
 Diuisa à genubus: siquidem non poterat illa
 Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri.
 Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo magis
 Cælum affert, Coronæq; secundos orbes,
 Hydræq; extremitatem: offertq; Centauri
 Corpusq; & caput, & bestiolam quam in manu
 Dexteræ Centaurus habet, at illic expectant
 Arcum suborientem priores pedes inequitantis gigantis.
 Cum Arcu eüam spira serpentis & corpus serpentarii
 Oritur ascendente, capita autem ipse agitat
 Scorpius exoriens: reducit autem ipsas Serpentarii
 Manus, atq; priorem serpentis constellati fulgorem.
 Ipsius quidem Engonasi (siquidem obuertus semper
 Oritur) tunc sanè ab imo egrediuntur alia,
 Membræq; & cingulus, & pectora tota, & humeri,
 Dextra cum manu: sed caput altera cum manu
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
 Cum quibus mercurialisq; Lyra, & ad pectus usq;
 Cepheus ab eo agitur Oceano.
 Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
 Occidunt, & omnes partes descendunt Otionis:
 Omnes quidem mutilæ imperiti Leporis.
 At non Aurigæ Hædi, neq; Olenia capra
 Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
 Lucent, atq; ei à membris discreta sunt aliis,
 Ad commouendum tempestates quando soli coorientur:
 Sed hæc quidem, caputq; & aliam manum & lumbum
 Capricornus ascendens deducit: infima uero omnia
 Sub ipso Sagittario occidunt. Neq; amplius Perseus
 Neq; summa rostra manent stellatæ Argus:
 Sed Perseus quidem (præter genuq; pedemq;
 Dexterum) occidit: ipsius puppis uero quantum ad circumactum
 Ipsa autem sub Capricorno descendit oriente.
 Tum quoq; minor Canis occidit. Sed oriuntur alia
 Olor, Aquilæq; alataq; sagittæ
 Astra, & austrinæ Aræ sacra Hydra.
 Equus autem Aquario recenter exoriente
 Pedibusq; & capite sursum uoluitur: è regione autem Equi
 A cauda Centaurum attrahit syderea Nox:
 Sed non ei potest caput, neq; latos humeros
 Ipso cum thorace uorare, at tutilæ Hydræ
 Collatam subducit spitam, & omnem frontem:
 Hæc autem à posterioribus multa manet, sed etiam hanc

Αὐτὲ κνητάωρα, ὅπῳτ' ἰχθύδῳ ἀντέλωσιμ,
 Ἀβροῦν ἐμφορέττα. ὅδ' ἐπ' ἰχθύσιμ ἔχετται ἰχθύς
 Αὐτῷ κνακίω ἑσπικέμνθ' ἀγοκερῆι,
 Οὐτὶ γ' ἀδῶ, ὀλίγον δὲ δουδλεκάδ' α μινῆ ἄλλω.
 Οὐτῶ κῆ μογεραὶ χεῖροσ' ἑ γένα κὶ ὤμοι
 Ἀνδρομέδης δίχα πάντα, τὰ μὲ πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 Τένεττα ἀκεανοῖο, νέου ὅπῳτ' πβυγνῶνττα
 ἰχθύδῳ ἀμφοτόροι. τὰ μιν οἱ καταδλεφιά χεῖροσ'
 Αὐτοὶ ἐφελκῶνται. τὰ δ' ἀριτερεὰ νεόθῳν ἔλκε
 Κεῖροσ' ἀνδρῶνδρῶσ. τῷ κῆ πῶδτε μωμῶνιο
 Ἐσπυροθῳ κῆ ἰδδιο θυτῆριον, αὐτὰρ κῆ ἄλλῃ
 Πρῶτος ἀντέλλοντοσ' ὄρου κεφαλῆν τε κῆ ὤμοσ.
 Αὐτῆ δὲ ζῶνῃ κῆ ἀμφῆρισα πῶλοισι
 Ἡ κριῶ λυγοντι φαῖνεττα ἢ ὑπ' τῶνδ.
 Σὺν τῷ πῶσσυδλι ἀνελίοσεται. ὅδ' ὄγε τῶνδ
 Λέπιττα ἀντέλλοντοσ' ἐπὶ μάλα οἱ στωαρεκῶσ
 Ἡνωχ' ἑ φορέττα. μοῖρῃ γέμνθ' ἑκ ὑπὸ τῶνδ
 Ἀβροῦσ ἀντέλλε. διδύμοι δὲ μὴ οὐλομ ἄγοσιμ.
 Ἄλλ' ἔριφοι λαῶτε θῆνασ πῶλοσ ἀγι σὺν αὐτῆ
 Τῶνδ συμφορέονττα, ὅτε λοφίη κῆ ζῆ
 Κῆ τε ἑ ἀιθριοιο πῶραῖοθῳ ἀντέλωσι.
 Δῶσε δ' ἀρεκτοφύλαξ ἦσθι πρώτῃ τῶτε μοῖρῃ,
 Τῶνδ, αἰ πῶσσυδ μιν ἄτορ χεῖροσ' κατὰγοσι
 Λαιῶσ. ἢ δ' αὐτῷ μεγάλη ἑσπικέμνται ἀρεκτοσ.
 Ἀμφοτόροῖτε πῶλοσθ' κατὰδ νομῆνθ' ὀφίηχο
 Μῖσοφ' αὐτῆ γονάτωμ διδύμοισ ὑπὸ σῆμα τετῆχθῶ
 Ἐξ ἑτόρῃσ ἀνῶσι. τῶτ' ἑκὲ π κῆ τε ἑ δῆμ
 Ἐλκῆται ἀμφοτόρῶθῳ, ὄλον δ' ἐ μὴ ὄφειαι ἦσθι.
 Ἡσθι κῆ ποταμῶ πρῶτῃσ ἄλοσ δζανῶσασ
 Καμπῆν κῆ καθαροῦ πῶλεῖοσ σκίψαι τὸ κῆ νῶπῃσ,
 Αὐτῶν ἐπ' ὀρίωνα μῶνωμ, εἰ οἱ πῶλοσ σῆμα
 Ἡ νυκτοσ μέτρομ γ' ἢε πῶλοσ ἀγῆλει.
 Πῶντι γὰρ τῶγε πολλὰ θεοὶ ἀνδρῶσι λέγοσι.
 Οὐχ ἑράασ, ὀλίγη μιν ὄταν κῆράσοσι σελῆσ
 Ἐσπυροθῳ φαῖνεττα, ἀξομῶνιο δ' ἰδίασ κῆ
 Μῖωσ, ὅτε πρῶτῃ ἀρεκῆδ' νῶταται αὐτόθῳν αὐγῆ,
 Ὄρου ὑπὸ σκίασθ' ὑπὸ τέτρατομ ἡμαρ ἰῶσα,
 Ὄκτῶ δ' ἑν διχῆσθ' δ' ἑχομῶμα δὲ πῶντι πρῶσῶπῃ,
 Αἰεὶ δ' ἄλλοθῳν ἄλλα ἑρακλῆνθ' α μέτωπα
 Εἰρη ὀποσῶσθ' μῖωσ πῶδτε μῶταται πῶσ;
 Ἄκρα γῆ μὴ νυκτῶν κῆναι δουκαῖδ' ἐκε μοῖρασ
 Ἄρκια δζεπέμ, τὰ δλεπο μέγαν εἰσ ζῆναυτόμ.
 Ὄρη μῶντ' ἀρόσσαι νεῶσ, ὦρη δὲ φντῶσσαι.
 Ἐκ δ' ἰοσ ἦσθι πῶνττα πῶφασμῶμα πῶντοθῳ κῆττα.
 Κῆ μὴ τῆσ κῆ νῆ πολυκλῆσθ', χεῖμῶνθ'
 Ἐφράσῳτ' ἢ δ' ἐνῶ μῆμνημῆθ' ἀρεκτόροιο,
 Ἡ ἐτίωμ ἄλλωμ, οἶτ' ὀκεανῶ ἀρῶνττα
 Ἄσορῶν ἀμφιλύκησ, οἶτε πρῶτῃσ ἑτι νυκτοσ.
 Ἡτοὶ γὰρ αῶσ πῶνττασ ἀμῆβῆται εἰσ ζῆναυτόμ
 Ἡέλιθ', μέγαν ὄγμομ ἑλάυνωμ. ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
 Ἐμπελάσοσ, τῶτε μῶντ' ἀνῶμ, τῶτε δ' αὐτῆκα δῶνωμ,
ἄλλοσ

Cum ipso Centauro, quando pisces orientur,
 Cumulatim infert. At sub Piscibus oritur Piscis
 Ipso obscuro subiectus Capricorno:
 Haud quidem plene: partem enim signum expectat aliud.
 Sic etiam lassæ manus, & genua, & humeri
 Andromedæ dimidiatim omnia, hæc quidē ante, alia uero post
 Perringunt ex Oceano, primum quando prodeunt
 Pisces ambo: dexteram quidem ei manum
 Pisces attrahunt: at sinistram ab imo trahit
 Arias ascendens. Quo etiam oriente,
 Ab occasu conspexeris Aram: cæterum in altera parte
 Persei orientis tantum caput & humeros:
 Ipse autem cingulus etiam ambiguum fuerit
 An sub Ariete desinente luceat, an sub Tauro:
 Cum quo cumulatim aduoluitur. Nec item Tauro
 Linquntur oriente, quoniam ualde ei coniunctus
 Auriga fertur: signo tamen haud sub illo
 Plenus oritur, Gemini autem ipsum totum profertunt.
 At Hædi, sinistriq; planta pedis, Capra cum ipsa
 Tauro cooriuntur, quando dorsumq; & cauda
 Ceti cœlestis ab imo orientur.
 Occidit autem Arctophylax iam primo tunc signo,
 Quorum quatuor quidem præter manum deducunt
 Læuam, sed sub ipso magna oritur Vrsa.
 At ambo pedes occidentis Serpentarii
 Vsq; ad ipsa genua Geminis in signum sunt
 Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquam
 Voluit utrinq; totum uero ipsum uidebis iam.
 Iam quoq; fluuii primo mari egredientem
 Curuaturam in sereno pelago conspexerit nauta,
 Ipsum Orionem expectans, sicubi ei signum
 Vel noctis mensuram uel nauigationis nunciare possit.
 Vbiq; enim istiusmodi multa dii hominibus prædicant.
 Non uides, modica quidem quando cornibus Luna
 Ab occasu appareat, quod inchoantem significat
 Mensē, quando prima spargatur inde lux
 Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,
 Octauum in dimedietatibus, medium mensē plena facie,
 Semper autem alias atq; alias declinans frontes
 Dicat quota mensis oriatur aurora:
 Terminos sanè noctium illa duodecim signa
 Sufficientia sunt indicare, quæ item longum in annum.
 Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi,
 E Ioue iam omnia ostensa ubiuis sunt.
 Etenim quispiam nauis pluuiosam tempestatem
 Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
 Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur
 Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte,
 Siquidem illas omnes transit per annum
 Sol, longam orbitam ductans, alias autem aliam
 Accedet, nunc quidē oriens, nunc uero uicissim occidens.

Ἄλλ' οὐδ' ἀλλοίω ἀσὴρ ὑπὸ δέρεται ἡδ'·
 Γινώσκεις τὰ δὲ καὶ σὺ, τὰ γὰρ σιωαεῖσθαι ἡδ'·
 Ἐννεα καὶ δέκα κύκλα φασὶν κελαιοῖ,
 Ὅσα τ' ἀπ' Ἰωνίης εἰς ἕξατον ὠρίωνα
 Νύξ ὑπὸ δινεῖται, κίωα τε θρασυῖ ὠρίων·
 Οἴτε ποσειδάων· ὀρώμενοι ἢ δῖος αὐτῷ
 Ἀσδρόβ' ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.
 Τῷ κένωμ' ὑπεπόνω· μελεῖ δ' ἐπι, εἰ ποτε νηὶ
 Ρισθύεις, εὐρέμ' ὅσα πρὸ κεχρημῖα κείται
 Σήματα χειμερίοις ἀνέμοις ἢ λαίλαπι πάντο·
 Μόχθ'· μὲν τ' ὀλίγ'· τὸ δὲ μυρίον αὐτῆς οὐκ εἶσθε
 Γινεῖτ' ὑπὸ φροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένω ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτορ'· εὐ δὲ καὶ ἄλλοι
 Γαρειπῶν ὠνησθ' ὄτ' ἐγγύθεν ὤρορε χειμῶν.
 Πολλὰ κ' γὰρ κατίστιτε γαλιωαῖα ἕπο νυκτὶ
 Νῆα ποδὶ μελεῖ πεφοβημέν' ἢ θάλασσης.
 Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἡμᾶρ ὑπὸ τρεχέι, ἄλλοτε πέμπτῳ.
 Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον καὶ ἄν' ἱερ'· πάντα γὰρ οὐ πῶ
 Ἐκ δῖος ἀνδρῶν γινώσκωμεν, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ
 Κέκρυπται, τῶν αἰεὶ θέλει καὶ εἰς αὐτίκα δ' ὄσει
 Ζεὺς, ὁ γὰρ οὐκ ἔχρημ' ἀνδρῶν ἀναφανδῶν ὀφείλει,
 Γάυτοθ' εἰδόμεν'· πάντῃ δ' ὄγε σήματα φαίνωμ'·
 Ἄλλα δ' ἐπεὶ εἰς ἡπείρου δὶχῶσα σελήνη
 Γλήθ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθῖα.
 Ἄλλα δ' ἀνδρῶν μὲν, τότε δ' ἄκρη νυκτὶ κελύωμ'
 Ἡέλιος, τὰ δ' ἐπι καὶ ἀπ' ἄλλω εἰσεται ἄλλα
 Σήματα καὶ ποδὶ νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ποιεῖσθαι.
 Σκέπτεο δὲ πρὸ τῶν κούρων ἐκάτορθε σελήνῳ.
 Ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μὲν ὑπὸ γράφει ἑσπέρου ἀγυῖα.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιαι μορφαὶ κερύουσι σελήνῳ
 Εὐδύς ἀεφομένῳ, αἰ μὲν τρίτη, αἰ δὲ τετάρτη,
 Τάων καὶ ποδὶ μῦθος ἐφιστότος κε πύθοιο.
 Λεπτή μὲν καθαρή τε ποδὶ τρίτου ἡμᾶρ εἶσα,
 Εὐδύς κ' εἰς λεπτήν δὲ καὶ εὐ μάλ' ἐρδύθης,
 Γινδυματῆν· παχίω δὲ καὶ ἀμβλειῶσι κεραῖαις
 Τέτρατον ἐκ τρίτατοιο φῶος ἀμνῶν ἔχουσα,
 Ἡ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγύς ἔοντος.
 Εἰ δ' ἐκ' ἐπ' ἀμφοτέρω κούρων, τρίτου ἡμᾶρ ἀγυῖα,
 Μὴ τέπι νδυάροι μὲν ὑπὸ πῶσα φαείνοι,
 Ἄλλ' ὀρθαὶ ἐκάτορθε ποδὶ γνάμψωσι κεραῖαι,
 Ἐσπέραιοι ἀνέμοι κένωμ' μετὰ νύκτα φέρουσι.
 Εἰ δ' αὐτῶς ὀρθὴ καὶ τέτρατον ἡμᾶρ ἀγυῖα,
 Ἡτ' αὖ χειμῶνο· σιωαγερομένιο δὶδ' ἀσκει.
 Εἰ δὲ κεν οἱ κούρων τὸ μετῆρορ' εὐ ὑπὸ δῖοι,
 Δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπὸ πῶσι, νότοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶν τριτόσω ὄλος ποδὶ κύκλος ἑλισσοῖ
 Πάντῃ ἐρδύθόμενος, μάλα κεν τότε χειμῆρος εἴη.
 Μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πυρῶτορα φοινίσσοιτο.
 Σκέπτεο δ' ἐς πληυῖτε, καὶ ἀμφοτέρω δὶχῶσα,
 Ἡ μὲν ἀεφομένη, ἡ δ' ἐς κούρας αὐθις εἶσαν.
 Καὶ οἱ ὑπὸ χροῖν τιμαίρεο μῦθος ἐκάσθ'.

ΓΑΥΤΕ

Alia item aliam stella inspicit auroam.
 Cognoscis hæc & tu: Concinunt enim iam
 Nouem & decem circuli lucidi solis.
 Quotquot etiam à zona ad extremum Orionem
 Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.
 †Etiam Neptuni conspectæ aut Iouis ipsius
 Stellæ hominibus euentus significant.
 Idcirco illis operam da, Curæ item sit tibi, si quando nauis
 Te credis, depræhendere quæcunq; debita ponuntur
 Signa hybernis uentis, aut turbini maris.
 Labor quidem paruus, ingens uero mox commoditas
 Fit diligentia: semper cauto uiro:
 Ipse quidem primum tutior, probè uero & alium
 Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.
 Sæpe enim uel quispiam serena sub nocte
 Nauem subducit metuens mane pelagus.
 Aliàs quidem ad tertium diem durat, aliàs quintum:
 Quandoq; uero improuisum malû subit. Omnia enim nondû
 E Ioue mortales didicimus, uerum adhuc multa
 Occulta sunt: quorû aliqua cum libuerit, etiam in posterû dabit
 Iuppiter: hic enim genus hominum aperte iuuat,
 Vndiq; conspectus: passim uero hic signa ostendens.
 Quædam aut indicat uel alicubi dimidiata luna
 Augescens utrinq; uel iam aucta:
 Quædam item exoriens, tum uero summa nocte indicans
 Sol: sed etiam ab aliis licebit alia
 Signa & per noctem & diem facere.
 Obserua autem primum à cornibus utrinq; lunam.
 Aliàs enim alio ipsam depingit uesperus splendore:
 Aliàs uero aliæ facies miscent lunam
 Primum crescentem, hæc quidem tertio, illæ uero quarto:
 Quibus & de mense instante perquirete poteris.
 Rara quidem puraq; circa tertium diem existens,
 Serena fuerit: rara uero & probè admodum rubens,
 Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus
 Quartum à tertio lumen debile habens,
 Aut Austro hebetatur, aut pluuia propè existente.
 Sin autem in ambobus cornibus, tertium diem agens,
 Neq; nutet, neq; resupina luceat,
 Sed recta utrinq; inclinent cornua,
 Occidentales uenti illam post noctem agitantur.
 At si eodem modo recta, & quartum diem agat,
 Certe pluiam collectam indicat.
 Sin autem ei cornuum superius apte nutet,
 Expecta Boream: cum uero resupinet, Austrum.
 Verum quando triduanam totus orbis circumambiat
 Vndiq; rubens, ualde tunc tempestas fuerit:
 Maiore autem tempestate rubentius colorati solet.
 Aspice item ad plenamq; & utrinq; dimidiatam,
 Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,
 Atq; eius ex colore signa capasc mensis cuiusuis:

Concinunt enim iam)
 Refert Arati commen-
 tator, istis temporibus
 astronomos tabulas pu-
 blice in urbibus suspē-
 disse, quibus usque ad
 decimum nonum annû
 duratibus, quatuor ani-
 ni partium initia et fie-
 nes, pluuias et uentos,
 aliq; ad uitam condu-
 centia monstrabant.
 Præterea singulari ob-
 seruatione usos circa
 Orionem & Canem:
 †Etiam Neptuni cōspe-
 ctæ & c. Neptuni stel-
 læ, quæ suo ortu uel oc-
 casu tempestatem fere-
 nitatem uel nunciât: Iou-
 is, quæ agrorum cult-
 turam.

Omnino

Πάντι γάρ καθαρή, καὶ μάλ' εὐδία τεκμήραο.
 Πάντα δ' ἐρυθρομυθία, δοκίει ἀνέμοιο κελύβος.
 Ἄλλοι δ' ἄλλο μελαινομυθία, δοκίει ὑετοῖο.
 Σήματα δ' οὐτ' ἄρα πᾶσι ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκτο·
 Ἄλλ' ὅσα μὲν τριτάτη τεταρτοῦ τε πείλοιο,
 Μείσοφα διχομυθίας, διχάδος γέμων, ἄχρως ἐπ' αὐτῷ
 Σημαίνει διχομυθίαν, ἄτρε πάλιν ἐκ διχομυθίας,
 Ἐς διχάδια φθιμύλιον ἔχεται δ' ἐοικέντα τετράς
 Μίως ἀποχομυθίας, τῆ δὲ τριτάτη ἀπύοντο·
 Εἰ δὲ κέμιμ ποδὶ πᾶσαν ἀλωαὶ κυκλώοντο
 Ἡ τρεῖς, ἢ δ' ὕω ποδὶ κέμιμναι, ἢ μὲ οἶν,
 Τῆ μὲν ἴη, ἀνέμοιο γαλιωαίας τε δοκίειν,
 Ρήγνυμναι, ἀνέμοιο, μαραινομυθία δὲ, γαλήνης.
 Τὰ δ' ὕω δ' αὖ χειμῶνι ποδὶ τροχάοιο το σελήνης.
 Μείζονα δ' αὖ χειμῶνα φοροῖ τριελικτος ἀλωή,
 Καὶ μάλλον μελανόσσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μάλλον.
 Καὶ τὰ μὲν οἷν ἠθὶ μνὶ σεληνάας τε πύθοιο.
 Ἡελίοιο δὲ τοι μελίτω ἐκάτ' ὀρθον ἰόντο·
 Ἡελίω καὶ μάλλον ἐοικέντα σήματα κέται
 Ἀμφοτόροιο, δύνοντι, καὶ ἐκ πύραττος ἀνίοντι.
 Μὴ οἱ ποικίλλοιο νέου βάλλοντος ἀρῆρας
 Κύκλ' ὅτ' ὀδύς κεχρωμένος ἡματ' εἴης,
 Μὴ δ' ἐπὶ σήμα φοροῖ, φαίνοιο δὲ λιπὸς ἀπάντη·
 Εἰδ' αὐτῶς καθαροῦ μιν ἔχει βελίσιος ὄρη,
 Δύοιο δ' ἀνέφελ' ὀμαλακήν ὑποδείεδος ἀγύλιω,
 Καὶ μὲν ἐπὶ χρομυθίας ἡδ' ὀδύσιος εἴη.
 Ἄλλ' ἔχ' ὅπποτε κείλος ἐειδήμην ποδὶ τέμοιο,
 Οὐδ' ὅπποτ' ἀκτίνω αἰ μὲν νόστον, αἰ δὲ βορῆα
 Σχιζομυθίας βάλλωσι, τὰ δ' αὖ ποδὶ μείσοφα φαίνοιο.
 Ἄλλ' ἄρα ἢ ὑετοῖο δ' ἐρεχεται ἢ ἀνέμοιο.
 Σκέπτο δ' εἰ καὶ τοι αὐγαὶ ὑπεῖν αὖ ἡελίοιο,
 Αὐτὸν δὲ ἡελίω. τοὶ γὰρ σκωπιδε καὶ ἀρισαί.
 Εἰπιπᾶ ἢ καὶ ἐρυθρος ὑπὸ τρέχει, οἶα τε πολλὰ
 Ἐλχομυθίω νεφέω ἐρυθραίνετο ἀλλ' ὀρθον ἄλλα,
 Ἡ εἴπα μελανεῖ, καὶ τοι τὰ μὲν ὕδατο· ἔσω
 Σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρυθρεα πάντ' ἀνέμοιο.
 Εἴγε μὲν ἀμφοτόροιο ἀμύδιος κεχρωσμέν' εἴη,
 Καὶ κεν ὕδωρ φοροῖ, καὶ ὑπνεμίος τανύοιο.
 Εἰ δὲ οἱ ἀνίοντο, ἢ αὐτίκα δνομυθίοιο
 Ἀκτίνω σωίωσι· ἄμφ' ἐνὶ πεπλήθωσι,
 Ἡ ποτε καὶ νεφέω πεπιεσμέν' ἢ ὅτ' ὀδύ ἢ ὄ
 Ἐρχεται πᾶσα νυκτὸς, ἢ ἔξ ἡδ' ἠθὶ νύκτα,
 Ὑδατὶ κεν κεντῶν πᾶσα τρέχει ἡματα κείνα.
 Μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πᾶρος ἀντέμνησι,
 Τὴν δὲ μετ' ἀκτίνω κεχρωσμέν' αὐτὸς ἀορθεῖ,
 Ἀμνησεῖ ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ ποδὶ κέκλος
 Οἶον τεκμυθίω ἡναλίγιος δνρῶνται
 Πρῶτον ἀνδρομυθίοιο, καὶ ἄφ' ὑπὸ μῆοιο ἴοιο,
 Εὐδίοιο κε φοροῖτο. καὶ εἴπο τε χείματος ὄρη
 Ὡχρήση κατῶν. ἄτρε ὕδατος ἡμδρῖνοιο
 Γινόμενος κατῶν ποδὶ νεφέα σκοπέεδα,

οὐκίμιο

Καὶ δ' ἡ

Omnino enim pura cum sit, serenitatem obseruato:
 Omnino uero rubens, conuicito uenti meatus:
 Aliàs aliter nigricans, conuicito pluuiam.
 Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:
 Sed quæ quidem tertio quartoque fuerint,
 Usque ad dimidiatam, à dimidiata quidem, usque ad ipsam
 Significant semimenstruam: atque rursus è semimenstrua,
 Ad dimidiatam decrescentè: habetur uero eius mox quarta
 Mensis decedentis, post hanc autem tertia abeuntis:
 Sin autem ipsam totam circi ambient
 Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus solus:
 Per unum quidem uentum serenitatemque obserua,
 Per scissum, uentum, marcescentem uero, serenitatem.
 Duo autem tempestate ambientur lunam:
 Maiorem uero tempestatem afferre solet triplicatus circus,
 Tum magis nigricans, tum si fragatur magis.
 Atque hæc quidem in mense lunæque deprehenderis.
 Solis item tibi cura sit utrinque euntis:
 Soli etiam magis nota signa ponuntur
 Utrobique, occidenti, & ex imo ascendenti:
 Ne eius uarietur primum tangentis arua
 Circulus, quando sereni indigus diei fuerit:
 Neque aliquam notam ferat, sed appareat unicolor ubique.
 Si item planè purum ipsum habeat uespertinum tempus,
 Occumbatque innubilus, blando postmeridianus fulgore,
 Equidem subsequente aurora adhuc serenus fuerit:
 At non, quando cauus apparens exoritur,
 Neque quando ex radiis quidam Austrum, quidam Boream
 Scissi tangant, media autem lucida sint:
 Sed tum uel pluuiam ostendit, uel uentum.
 Aspice autem, si etiam subeant radii solis,
 Ipsum in solem: huius enim obseruationes optimæ sunt,
 Si quando uel rubor incidit, ut sæpe
 Attractis nubibus rubescit alicunde aliter,
 Aut si quando nigrescet: & tibi hæc quidem pluuiæ sunt
 Signa futuræ, rubea uero omnia, uenti.
 Porro si ambobus simul coloratus fuerit,
 Et sanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur.
 Si uero eius orientis, aut uicissim occidentis
 Radii coeant & circa unum locum crassescant,
 Aut quandoque nubibus pressus, uel cum ad auroam
 Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
 Pluuiis delabentibus peraguntur dies illi,
 Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
 Hanc uero post radiis uariatus ipse eleuatus fuerit,
 Immemor esto pluuiæ. Magnus autem cum eius circum orbis
 Ferè flaccescenti similis dilatetur
 Primum exorientis, & mox decrescat,
 Serenus sanè agatur: etiam si quando pluuiæ tempore
 Palluerit occumbens. At pluuiæ diurna
 Facta, postea nubes circumspicito:

Atque

Καὶ δὴ διουμνὸς τετραμυλῶν ἡελίοιο,
 ἢ μὲν ὑποσκιάνοι μελανομυλῶν εἰκῆα
 ἡέλιον νεφέλαι, τὰ δ' ἀμφίμυ γῆθα καὶ γῆθα
 ἄκτινδν μεσοκγῆς ἐλιοςομνῶν διχόωνται,
 ἢ τ' αὖ ἐτ' εἰς ἡὼ σκέπασσ κεχρημῶν εἴης.
 Εἰδ' ὁ μὲν ἀνέφελθ' βάρησι ῥοσ ἐσσορίοιο,
 Τὰς δὲ κατόρχομνῶν νεφέλαι καὶ οἰχομνῶνιο
 Πλοσίου ἐσκήωσιμ ἐρδύθεδν, οὔσε μάλα χρῆ
 Αὔριον οὐδ' ὕθι νυκτι ποδιτρομῆμ ὑετοιο.
 Ἀλλ' ὅπῳτ' ἡελίοιο μαραινομυλῶνιο ομοία
 Ἐξαπίνης ἀκτινδν ἀπ' ἔρανόθεν τανύοντα,
 Οἶον ἀμαλδῶνόντα ὅτε σκιάσι κατ' ἰδῶ
 Ἰσαμνῶν γαίης τε καὶ ἡελίοιο σελήνης,
 Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμυλαι ἡὼθι πῶ
 φαίνοντα νεφέλαι ὑπερδύθεδν ἄλλοθεν ἄλλῃ,
 Ἄρῥαντοι γίνοντα ἐπ' ἡματι κείνω ἄρρααι.
 Μὴ δ' αὖτως ἐτ' ἐόντι ποδίω, ὅπῳτε πῶταθέσσα
 Ἄκτινδν φαίνοντα ἐπίσκοι ἡὼθι πῶ,
 Ὑδρατος ἢ ἀνέμοιο κακομυλῶν λελαθέδααι.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κείνω μαλλομ κνέφαθ' φορέοντο
 Ἄκτινδν, μαλλομ κην ἐφ' ὕδατι σημανοιον.
 Εἰ δ' ὀλίγθ' τανύοντο ποδί δ' νόφθ' ἀκτινεοσιμ,
 Οἶον πῶ μαλακοῦ νεφέλαι φορέεσι μάλισα,
 ἢ τ' αὖ ἐπορχομνῶνιο ποδιδινοφειοντ' ἀνέμοιο.
 Οὐδέμυλν ἡελίος χροδύθεν μελανεῦσαι ἀλωαί,
 Εὔδιοι, ἀσοτόρααι δὲ καὶ ἀσεμφεῖς μελανεῦσαι,
 Μαλλομ χρομῶναι. Δύο δ' αὖ χαλεπώτόρααι εἴσι.
 Σκέπῆο δ' ἢ ἀνίοντος ἢ αὐτίνα διουμνῶνιο,
 Εἶπε οἱ νεφέων, τὰ πῆνυλια κικλήσκοντα,
 ἢ νότῃς ἢ βορῆθ' ἐρδύθετα, ἢ ἐκάτόρθεν.
 Μὴδ' οὕτω σκοπιμῶν τάνυτῶν ἀμυλῶν φυλάσομαι.
 Οὐ γάρ ὅτ' ἀμφοτόρθεν ὁμῶ ποδί μεσομ ἔχουσιμ
 ἡέλιον κείνω νεφέλαι, χροδύθω ὠκεανοιο,
 Γίγνετα ἀμβολίη δ' ἰόντων χρομῶνθ' ἰόντος.
 Εἶγε μὲν ἐκ βορέαιο μί' οἶν φοινοσοιο,
 Ἐκ βορέω πνοιάς κε φόροι, νοτή δὲ, νότιο.
 ἢ καὶ πῶ θραθάμυγδν ὑπ' τροχῶσ, ὑετοιο.
 Ἐσπερίοις καὶ μάλλομ ἀληθεῖα τεκμήραιο.
 Ἐσπερόθεν γάρ ὁμῶς σημαίνετα ἐμυλνῆς αἰεῖ.
 Σκέπῆο καὶ φάτνῶν, ἢ μὲν τ' ὀλίγῃ εἰοικῆα
 Ἀχλύι, βορραίν ὑπὸ καρκίνω ἡγυλάσαι.
 Ἀμφὶ δέμυ δύο λεπῆα φαεινομυλῶνιο φορέοντα
 Ἀσφῆς, οὔτετι πολλομ ἀπῆροιο, οὔτε μάλ' ἐγγῆς,
 Ἀλλ' ὅσον τε μάλισα πυγῶσιον οἰήσαδααι.
 Εἶς μὲν βορραίοιο, νότω δ' ὑπὸρχετα ἄλλθ
 Καὶ τοι μὲν καλέοντα ὄνοιο. μεσομ δέ τε φάτνῃ.
 ἢ τε καὶ ἔξαπίνης πάντι διὸς δ' ὑδ' ἰάοντος
 Γίνετ' ἀφαντος ὄλη, τοῖ δ' ἀμφοτόρθεν ἰόντων
 Ἀσφῶν ἀλλήλων αὐτοχροδύθω ἰνδ' ἄλοντα.
 Οὐκ ὀλίγῃ χρομῶνιο πῶτε κλύζοντα ἄρρααι.
 Εἰ δὲ μελαίνετα, τὸ δ' αὐτίκ' εἰοικῶν ὄσιμ

Ἀσφῶν

Atq; occidentem conuersus ad solem,
 Si quidem obscurer nigricanti similis
 Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde
 Radii interuoluti findantur,
 Certe adhuc in auroram opetimento indigus esses.
 At si hic quidem innubilus se submergat fluxu uespero,
 Descendenti uero nubes & abeunti
 Vicine existant rubicundæ, haud te ualde oportet
 Cras, neq; per noctem timere de pluuia.
 Verum quando solis marcescentibus similes
 Extemplo radii à cælo protenduntur
 (Sicut euanescent quando obumbret ex directo
 Stans terræq; & solis luna)
 Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,
 Apparent nubes subrubæ, alibi alia,
 Arida fiunt in die illo arua,
 Neq; pari modo adhuc existenti inferne quando prætensi
 Radii apparent obscuri ante auroram,
 Pluuiæ aut uenti irruituri obliuiscere.
 Porro si illi magis caligine inuoluuntur
 Radii, magis certe de pluuia monerent.
 Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
 Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maxime,
 Certe adueniente obtenebrati solent uento.
 Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,
 Sereni: uiciniores uero & impense nigrescentes,
 Magis tempestuosi: duo item sæuiores fuerint.
 Considera autem, uel orientis, uel uicissim occidentis
 Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,
 Aut ab austro aut borea rubescant, aut utriq;
 Neq; adeo obseruationem hanc friuole custodi:
 Non enim, cum utriq; simul medium circudent
 Solem illæ nubes propè Oceanum,
 Fit dilatio è cælo pluuiæ uenientis.
 Si uero è Borea una sola rubescat,
 E Borea flatus ferre solet, austrina uero, Austro:
 Aut sicubi guttæ decidant, pluuiæ
 Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes:
 Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabiliter semper.
 Intuere quoq; præsepe, id quidem tenui simile
 Nubeculæ, Boreale sub Cancro uersatur:
 At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicine,
 Sed quàm maxime cubitum puta:
 Vna quidem Boreæ est, Austro uero appropinquat altera
 Atq; hæc quidem uocantur asini: medium autem præsepe est:
 Quod etiam confestim cælo sereno
 Fit euandidum torum: atq; utriq; coeuntes
 Stellæ sibi inuicem uicine apparent:
 Non modica tempestate tunc inundant arua.
 Si autem nigrescat, rursus uero eodem colore existant

Ἄστρον ἀμφοτέρω, τριχ' ὕδατι σημαίνουσι.
 Εἶδ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτνης ἀμνυλὸν φαίνει
 Λεπτήν ἐπαχλύωσιν, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός ἐσθ,
 Δειδέχθαι ἀνέμοιο νότος. βορέω δὲ μάλα χεῖρ
 Ἐμπαλιπ' ἀχλυοφῆτι, φαινομύλω τε, δοκῶναι.
 Σῆμα δ' ἐ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνεσθαι θάλασσα
 Γίγνεται, καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοῖς βοῶντος,
 Ἄκταίτ' εἰνάλιοι, ὅπουτ' εὐδαίονι ἠχέουσαι
 Γίγνονται, κρηφαί τε βοῶμιναι οὐρεος ἄκραι.
 Καὶ δ' ἄμ ὑδὶ ξυρήν ὄτ' ὄρωδεις οὐ ἦν κόσμος
 Ἐξ ἄλός ἐρχεται, φωνῆ πῶδ' πολλὰ λεληκώς,
 Κινυμύλω κὲ θάλασσαν ἰπὸρφοροῖτ' ἀνέμοιο.
 Καὶ ποτε καὶ κέπφοι, ὅπουτ' εὐδαίονι ποτίωνται,
 Ἄντια μελλόντων ἀνέμου εἰληδία φέρονται.
 Πολλάκι δ' ἀχρῖάσθαι νῆσοι, ἢ εἰμ ἄλι δῖναι
 Αἰδύαι χερσαῖα τινάσσονται πῆρ' ὑγέσιον,
 Ἡ νεφέλη ὄρεος μνηκίεται ἔν κρηφῆσιον.
 Ἡσθ καὶ πάπποι λδυκῆς γήρειον ἀκάνθης,
 Σῆμ' ἐγγόνοντ' ἀνέμου, κωφῆς ἄλός ὅπουτ' ἐ πολλοῖ
 Ἄκρου ὑδ' πλείωσι, τὰ μὲν πᾶρος, ἄλλα δ' ὀπίσω.
 Καὶ θορέος βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ γῆρ' ἰωσιμ,
 Ἐνθ' ἐπὶ ροχμύλοιο πῶδισκοπέσι ἀνέμοιο.
 Καὶ δ' ἄ νύκτα μέλαιναν ὄτ' ἄστρον αἰώσωσι
 Ταρφέα, καὶ δ' ὀπιθῆν ῥυμοὶ ἰπολυκαίνωνται,
 Δειδέχθαι κείνοισ αὐτῶν ὄσιν ἐρρομύλοιο
 Γινόμεντος, εἰδέκον ἄλλοι γῆαντίον αἰώσωσι
 Ἄλλοις δ' ἄλλωμ μερέωμ, τότε δὴ πεφύλαξο
 Γαυτοῖωμ ἀνέμου, ὄτ' ἀκριτοῖ εἰσι μάλισα,
 Ἄκριτα δὲ πνέουσι ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι.
 Αὐτὰρ ὄτ' ἐξ εὐροιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπησιμ,
 Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πᾶρ βαρέας,
 Δὴ τότε τις πελάγει γῆν δειδίει ναυτίλος ἀνὴρ.
 Μήμιμ τῆ μὲν ἐχρῖ πῆλαγος, τῆ δ' ἐκ διοῖς ὕδατος.
 Ὑδατι γὰρ ποσαῖδε πῶδ' εἰροπαὶ φορέονται.
 Πολλάκι δ' ἐρρομύλωμ ὑετῶν νεφέα πῶπ ἀροῖθον
 Οἷα μάλισα πῶδισιμ εἰοκότα ἰνδάλονται,
 Ἡ δ' οἰδύμοι ἐζῶσε δ' ἄ μέγαν οὐρανὸν ἰρις,
 Ἡ καὶ πῶ πῆ ἀλωα μελαινομύλωμ ἔχει ἀσῆρ.
 Πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλια ὄρνιθον
 Ἄπλησον κλύζονται γῆνιμῶναι ὕδατεσιμ,
 Ἡ λιμνῶν πῶδ' οἰδαὶ χελιδόνον αἰώσωται,
 Γασῆρι τύπησσαι αὐτῶς εἰλυμύνομ ὕδατος,
 Ἡ μάλλον δ' εἰλαὶ γονεῖα, ὕδροισιμ ὄνειρε,
 Αὐτόθῃ δ' ὕδατος πατῶρες βοῶσι γυρίνωμ.
 Ἡ τρυφῆ ὄρνιθον ἐρημαῖα ὀλολυγῶν,
 Ἡ πῶ καὶ λακέρυζα πῶ ἰόνι προχῶσθαι
 Χείματος ἀρχομῶν χόρσῶ ἰπέκνυτε κῶρώνη,
 Ἡ πῶ καὶ ποταμοῖο ἐβάτα μίχθαι πῶ ἀκρῶς
 Ὀμῶς ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβῆα,
 Ἡ πολλὰ γρέφεται πῶ ὕδατος παχῆα κῶζα.
 Καὶ βόεις πῶ τῶ πᾶρος ὕδατος γῆδῖοιο,

Ὀυρανὸν

Stellæ ambæ, de pluuiâ sanè signum dare solent.
 Si uero hic qui est è Borea præsepis languide splendeat
 Modice tenebrascens, austrius uero a stellus lucidus sit,
 Obseruato uentum Austrum: Boream uero ualde oportet
 E contra tenebrascere, lucentesq; obseruare.
 Atqui signum uenti etiam intumescens mare
 Esto, & multum margines insonantes,
 Littorâq; marina, cum serena arguta
 Fiunt, cacuminaq; sonantia montis summa.
 Quinetiam ad terram cum ardeola non tite
 E mari ueniat, uoce multum perstreptens,
 Commoto sanè mare superferatur uento.
 Interdum etiam fulicæ, cum serenæ uolitent,
 Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
 Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores
 Mergi terras quatiunt alis:
 Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
 Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,
 Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi
 Summum supetnatent, partim ante, partim post.
 Etiam æstatis tonitruaq; & fulgura unde eant,
 Inde aduenientem obserua uentum.
 Item per noctem atram cum stellæ præcipites tuant
 Crebro, à tergo uero tractus subalbescant,
 Accipito per illas eadem uia uenientem
 Ventum. Sin autem aliæ contrario tuant
 Aliis ex aliis partibus, tunc utiq; obseruato
 Omniuarios uentos, qui confusi sunt maxime,
 Confuse item spirant hominibus obseruando.
 Cæterum cum ex Euro & ex Austro fulguret,
 Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
 Certe tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
 Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim cœli pluuiâ:
 Super pluuiâ enim tot fulgura feruntur.
 Sæpenumero item uenientibus pluuiis nubes prius
 Ut plurimum uelletibus similes apparent,
 Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
 Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet stella:
 Sæpe palustres aut marinæ aues
 In saturabiliter se immergunt, desiderantes aquam:
 Aut paludem circum hirundines agitantur
 Ventre uerberantes in cassum conuolutam undam:
 Aut magis miseræ progenies, hydriis esca,
 Indidem ex aqua patres coaxant ranularum
 Aut ululat mane solitaria bubo:
 Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens
 Tempestate instante terræ subsidit cornix:
 Etiam si quando flumini se immergit usq; ad summos
 Humeros à capite, uel etiam planè tota subternat,
 Vel frequens uersatur prope undam crasse crocicans.
 Etiam boues iam ante pluuiam cœlestem,

Οὐρανὸν εἰσανιδνόντων, ἀπ' ἀβύσσου ὡσφρήσαντο.
 Καὶ κοίτης μύρμηκων ὄχρῃς ἐξ ὧνα πάντα
 Θάσοσιν ἀννεύγλιαντο, καὶ ἀβύσσου ὡσφρη ἰσλοῖ
 Τέχνη ἀνέροποντόν, καὶ πλάζομενοι σκώληκων
 Κεῖνοι, αὐτὰ καλέουσι μελαίνης γῆτόρα γαίης.
 Καὶ πητθαῖ ὄρνιθων, τοὺ ἀλέκτορες ἐξεγίνοντο,
 Εὐ ἐφθείσαντο, καὶ ἐκρωξάν μάλα φωνῆ.
 Οἴοντες σαλαῶν ψοφθεῖ ὑδὶ ὕδατι ὕδαρ.
 Δὴ ποτε καὶ γῆραι κωράκων, καὶ φύλα κολοῖων,
 Ὑδατος ἐρχομένοιο διὸς πᾶρα σῆμ' ἐγίνοντο,
 Φαινομένοι ἀγεληδῶν, καὶ ἱρηνκοσιμ ὁμοίον
 φθεγξάμενοι. καὶ πρὸ κωράκων διὸς σαλαγμῶς
 φωνῆ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.
 Ἦ ποτε καὶ κωξάντε βαρεῖν διὸς ἀκι φωνῆ
 Μακρὸν ὑπὲρ ῥοῖσι τινὰ ξάμενοι πῆρα πυκνά.
 Καὶ νῆοσαι οἱ κερκοί, ἔπαροφιοῖτε κολοῖοι,
 Ἐρχόμενοι καὶ γέισα, τινὰ σοσονται πῆρ' ἑγχοσιμ.
 Ἡ ὑδὶ κῦμα δ' ἰώκει ἐρωδιὸς ὄξυ πεληκῶς.
 Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένοιο ὕδαρ
 Γινέδω. μὴ δ' εἴκην ὑπὸ πλείον' ἢ παροίον
 Δάκνωσι μῆσαι, καὶ ἐφ' ἀματος ἰμεῖρονται.
 Ἡ λύχνοιο μύκκων ἀγέρονται πῆρ' ἰμῆσαν
 Νύκτα καὶ σκοτίην. μὴ δ' ἦν ὑπὸ χέματος ὄρη
 Λύχνων ἄλλοτε μῆντε φάος καὶ κόσμου ὄρωρει.
 Ἄλλοτε δ' αἰσώσωσι ἀπ' φλόγες, ἰμῆντε κῆφα
 Γομφόλυγες. μὴ δ' εἴκην ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιμ
 Ἀκτίνες. μὴ δ' ἦν θέρειος μέγα πεμπημένοιο
 Νηοσάοι ὄρνιθες ἐπαοσύτρωι φορεῶντοα.
 Μὴ δὲ σὺν ἡ χύτρωι ἢ τριπόδω πυρὸς βῆνται,
 Σπινθῆρον δὲ ἔωσι πῆρ' ἰμῆσαν, λελαδέδωα.
 Μὴ δὲ καὶ ἡσώδην ὅπου ἀνθρακῶ ἀβρομένοιο
 Λάμπηται πῆρ' ἰμῆσαν, ἰμῆσαν κεχρῆοσιμ.
 Ἄλλ' ὑδὶ καὶ τὰ δίκουε πῆρ' ἰμῆσαν νεκῶ.
 Εἰ γέμεν ἡρόσοα πᾶρα ὄρη καὶ μέγαλοιο
 Πυθμῶα τεῖνται νεφελῆ, ἀκραι δὲ κολῶνα
 φαίνονται καθαρά, μάλα κεν τὸν ὑπὸ δὴ εἶπε.
 Εὐδὴ καὶ εἶπε, καὶ ὅτε πλατέα πῆρ' ἰμῆσαν
 φαίνονται χθαμελὴ νεφελῆ, μὴ δ' ὑπὸ δὴ κύρη,
 Ἄλλ' αὐτὸ πλαταμῶνι πῆρ' ἀβλίβηται ὁμοῖν.
 Σκέπῃσι δ' ὑπὸ δὴ μὴ ἔων ὑπὸ χέματι μάλλον,
 Εἰς δὲ γαλιναίω χειμωνόβων. εὐ δὲ μάλα χρῆ
 ἔς φάτνῳ ὄραον, τὴν κερκῶν ἀμφιλιόσει,
 Πρῶτα καθαρομένοιο πᾶρα ἰμῆσαν ὁμίχλης.
 Κεῖνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται καὶ χειμῶνι.
 Καὶ φλόγες ἡσύχαι λύχνων, καὶ νυκτορῆν γλαυφ
 Ὑσυχον αἰδέσθε, μαρμαίρωσιμ χειμῶνος
 Γινέδω τοι σῆμα. καὶ ἡσυχὰ ποικίλῃσι
 ὄρη ἑσπερῆ κρῶσι πολύφωνος κορόνη.
 Καὶ κῆρακες μῶνοι μὴ ἱρηνκοῖο βοοῶντες
 Διοσάκις, αὐτὰρ ἐπειτα μεταβρόα κεκλήγοντες,
 Γλειότρωι δ' ἀγεληδῶν ἐπὶ κούτιο μείδωνται

φωτῆς

Cœlum intuiti, ab æthere mox sentiunt.
 Etiam cauo formicæ foramine oua omnia
 Ocyus efferunt: atq; cumulatum cernuntur iuli,
 Muros asserpentes: atq; obeutes uermes
 Illi, quos uocant atræ intestina terræ.
 Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ sunt,
 Studiose pedunculos quærunt, pipiuntq; maiore uoce,
 Sicut stillans strepit super aquam aqua.
 Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,
 Pluuiæ uenientis è cœlo signum fiunt,
 Vili gregatim, & accipitrum instar
 Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
 Voce imitantur simul pluuiæ ueniente:
 Vel quandoq; etiam crocitantés graui congemina uoce,
 Multum constrepitant quatientes alas frequentes.
 Etiam anates pulli, domesticiq; graculi,
 Venientes super pinnacula, quatunt alis:
 Aut ad aquam festinat ardea acute uociferans.
 Quorum tibi nullum frivolum obseruanti pluuiam
 Esto. Nec item si amplius quàm ante
 Mordeant muscæ, & sanguinem desiderent:
 Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
 Noctem per caliginosam: Neq; si sub hyemis tempore
 Lucernarum aliàs quidem lumen debite moueatur,
 Aliàs uero delabantur flammæ, ceu leues
 Ampullæ: Neq; si ad ipsam lucernam splendeant
 Radii: Neq; si æstate multum uolitante
 Anates aues accumulatiores obuersentur:
 Neq; tu si ab olla aut tripode in igne stante
 Scintillæ cum fuerint perplutes obliuiscere:
 Neq; per cinerem quando carbone ardente
 Splendeant circumcirca signa similia cenchris:
 Sed ad hæc etiam spectato obseruatis pluuiam.
 Cæterum si obscura per montis magni
 Vallem extendatur nebula, summa uero cacumina
 Appareant pura, ualde tunc serenus fueris.
 Serenus sanè fueris etiam quando uastum circa pontum
 Videatur humilis nebula, neq; in alto exisset,
 Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur similis.
 Respice uero serenus cum sis ad tempestatem magis:
 Ad serenitatem uero è tempestate, diligenter uero oportet
 Ad præsepe respicere, quod Cancer circumuoluit,
 Recens purgatum ab omni subtus nebula:
 Illud nanq; pereunte purgatur sub tempestate.
 Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna noctua
 Tranquille canens, marcescentis tempestatem
 Esto tibi signum, & tranquille uarians
 Tempore uespertino crociter garrula cornix.
 Item corui priuati & solitarii uociferantes
 Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,
 Freqüentius uero congregati quando cubilis memores sint

φωνῆς ἔμπλειοι. χαίρειν καὶ τις οἶβιτο,
 Οἷα τὰ μὲν βοῶσι λιγαινομνῶσι μῶϊα.
 Παλλὰ δὲ δ' ἔγχετο ποδὶ φλόου, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτοῦ
 ἤχίτε κείσιν, καὶ ὑπότροποι ἀπέρυονται.
 Καὶ δ' ἀντὶ γόβρωι μαλακῆς ποπάρειθε γαλῆνης
 ἄσφαλιῶς τανύσαεν γῆα δρομοῦ ἠλιθα πᾶσαι,
 οὐδὲ παλιρρόθιοικῶν ὑποδύοιο φορέοιντο.
 Ἡμῶ δ' ἄσερόθην καθαροῦ φάθ' ἀμβλυώκται,
 οὐδ' ἐποθῶν νεφέλαι πεπισημνῆαι ἀνπίωσι,
 οὐδέ πεποθῶν ζοφῶ ἄλλ' ὑποτρέχη, εἰδὲ σελήνη.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἔξαπίνης αὐτῶς ἀμυδύα φέρονται,
 Μικέτι τοι πόδε σῆμα γαλῶαίης ὑπὸ κείδω,
 Ἀλλ' ὕβι χεῖμα δέκονε. Ἐὖ ποτὲ τοῖ μὲν εἴωσι
 αὐτῆ γῆν χόρη νεφέλαι, τοῖ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
 τὰ μὲν ἀμειβομνῆαι, τὰ δ' ἔξοπιθῶν φορέονται.
 Καὶ χῆνδρ κλαγγῆσθ' ἐπειγόμεναι βρωμοῖο.
 Χαιμῶνθ' μέγα σῆμα καὶ γῆνα γῆρα κερῶν
 Νύκτερον ἀείδουσα Ἐὖ φέ βοῶντε κολοιοί,
 καὶ σπίνθ' ἠὼ ἀπαίζω, κῆ ὄρηα πάντα
 ἔκ πελάγῃς φέδοντα, καὶ οὐχίλθ' ἠὲ κῆ εἰθεύς
 Διῶω δὲ κίλας ὀχεῖς, καὶ φύλα κολοῖω
 ἔκ νομῶ ἐρχόμενα τραφερῶ ὕδ' ὄφιου αὐλιμ.
 οὐδ' αὖ ὑπὸ ξθαῖ μεγὰλθ' χαιμῶνθ' ἴοντο
 Γρόσσω ποιῆσαντο νομοῦ κηροῖο μέλισαι,
 Ἀλλ' αὐτῶ μέλιτος τε καὶ ἔργωμ εἰλίσοιται.
 οὐδ' ὑφ' ἔγεραῖωμ μακρῆαι εἰχῶν αὐτὰ κελδύθα
 τείνονται, σροφάδ' δὲ παλιμπετῆς ἀρνέονται.
 Μῆδ' ὅτε νῆμεμῆ γῆν ἀράχνια λεπῆα φέρεται,
 καὶ φλόγῃς ἀβύσσοισι μαραινομνῶιο λύχνοιο,
 ἠὲ ὑπ' αὐτῆσιν ἀποδ' ἠὲ καὶ ὑποδύοια λύχνα,
 Γισθῆαι χαιμῶνι. τί τοι λέγω ὅσα πείλονται
 Σήματ' ἐπ' ἀνθρώπων, δ' ἠ γὰρ καὶ ἀεκίει τέφρη
 αὐτῶ πηγνυμνῆν νιφετῶ ὑπὸ τεκμήραιο,
 καὶ λύχνω χίονος κέγχοις ὅτ' εἰκότα πάντη
 Κύκλω σήματ' ἔχει πυριλαμπῆς ἐγῆθι μύφα,
 Ἀνθρακι ἢ ζῶοντι, χαλαζῆς, ὅπποτε λαμπρὸς
 αὐτῶς εἰσδ' κται, μεσσω δ' εἰ οἱ ἠὲ τε λεπῆ
 φαίνηται νεφέλη, πυρὸς γῆνδρῶν ἀβομνῶιο.
 Γεῖνοι δ' οὐ κερποῖο καταχθῆες, εἰδὲ μέλαινα
 Σχίνοι, ἀπέριτοι. πάντη δέτε πολλὸς ἀλωεὺς
 Αἰεὶ παπῆαινε μὴ οἱ θερος ἐκ χερὸς ἔρρη,
 Γεῖνοι μὲν θαμνῆς ἀκύλα κῆ μέτρον ἔχουσαι,
 Χαιμῶνός κε λέγοιεν ὕδ' ἠπλῆον ἰαύοντος.
 Μῆ δὲ ἄδ' ἠὲ ἐκπαγλα ποδειβρίθοιεν ἀπάντη.
 Τηλοτόρω δ' αὐχμοῖο σῶατα χῆνιεν ἀρραει.
 Τριπλόα δὲ χῆνος κῆνιει. τρισσαι δ' ἔγε αὐξαι
 γίνονται κερποῖο. φέρε δέτε σήμαδ' ἐκάσθ' ἔκασθ'
 ἔξαιε ἀρότω. Ἐ γάρτ' ἀροτῆσιου ἄρω
 Τριπλόα μέρονται, μέσσω, Ἐ ἐπ' ἀμφοτέρ' ἄκρας.
 Γρωτὸς μὲν πρῶτῶ ἀροσιμ, μέσσω δέτε μέσσω
 Κερπὸς ἀπαγγέλλθ', πυμάτῶ γέμνη ἔρατος ἄλλωμ.

ὄντιμα

Voce pleni: lætati etiam quis putauerit:
 Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
 Sæpe item arboris per ramos, quandoq; super ipsam
 Vbi cubant, etiam reduces alas excutunt.
 Præterea grues blandam ante serenitatem
 Secure pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,
 Neq; retroacti sereni ferri solent.
 Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,
 Neq; alicunde nubes pressæ obuient,
 Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,
 Sed astra extemplo planè languida ferantur,
 Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,
 Sed ad tempestatem specta. Etiam quando quædam existant
 Eodem in loco nubes, aliæ uero iuxta ipsas,
 Hæ quidem prætereuntes, illæ uero à tergo ferantur.
 Etiam anseres cum clangore festinantes ad pastum.
 Tempestatis certum signû etiam nouem ætates uiuens cornix
 Noctu cornicans: & sero clamantes monedula:
 Et passer mane pirpitans: & uolucres omnes
 E mari fugientes: & orchilus: & erithacus
 Subiens caua foramina: & turmæ graculorum
 A pastu uenientes sicco ad serotinum lustrum.
 Neq; sane sufflauæ, magna tempestate instante,
 Ante facere solent pabulum faui apes,
 Sed intus melleq; & structuris occupantur.
 Neq; in alto gruum elongati ordines easdem uias
 Tendunt, conuersi uero reuolante absistunt.
 Neq; quando in uentorû tranquillitate araneæ graciles ferantur,
 Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,
 Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,
 Crede tempestatu. Quid tibi refero quæcunq; sunt
 Indicia per homines: Siquidem uel uili cinere
 Ipsam concreto niuem obserues licet:
 Etiam per lucernam niuem, milio cum similes undiq;
 Circumcirca notas habet candicans, propè ellychnium:
 Carbone aut ardente, grandinem, quando candens
 Ipse uideatur, in medio uero ipso uelut tenuis
 Appareat nebula, igne intus candente.
 Nec uero ilices fructu onustæ, neq; nigrae
 Lentisci sine signo sunt. Passim aut frequens agricola
 Continuo circumspicit, ne ei æstas è manu fluat.
 Ilices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
 Hyemem certe nunciare solent haud leuiter in ualescentem.
 Neq; nimis in solenter grauidæ fiant undiquaquam:
 Sed magis procul à squallore spicis compleantur arua.
 Tribus uicibus uero lentiscus scetificat: tria item incrementa
 Fiunt fructus: fert autem indicia quod uis
 Ex ordine arationi: Etenim arandi tempus
 Trifariam diuidunt, medium, & utrinq; extremum:
 Primus quidem primam arationem, medius uero mediam
 Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.

Ὅν τινα γὰρ κάλλιπα λοχαίη θίνος ἄρκτου,
 Κείνω γ' ἄλλω ἀροσίῳ πολυλήϊος εἶν,
 Τῷ δ' ἐγ' ἀφαιροτάτῳ, ὀλίγη, μέσῳ δέ τε, μέσῳ,
 Οὕτως δ' ἀνθερικὸς τριχθαὶ σκύλλης ὑπεραρθῆ,
 Σήματ' ὑπὲρ φάσκαδα ὁμοίου ἀμήτιο.
 Ὅσα δ' ὑπὲρ θίνος ἀροτῆρ ὑπὲρ φάσκαδα πῆρπῳ,
 Τόσα καὶ ἐν σκύλλης τεκμαίρεται ἀνθεὶ λυκῶ.
 Αὐτὰρ ὅτε σφῆκδὸν μετοπωρινὸν ἤλιθα πολλοὶ
 Γάνθη βιβρίθωσι καὶ ἑσπερίῳ πρὸ πάροισιν
 Γλυκιάδων, εἴποι τις ἐπὶ τῷ χόμῳ χειμῶνα,
 Οἷος ὑπὲρ σφῆκίεσιν ἐλίσσεται αὐτίκα δίνος.
 Θήλειαι δὲ σύες, θήλειαι δὲ μῆλα, καὶ αἴγες,
 Ὅππότε ἀναστροφῶσιν ὄχης, τὰ δ' ἐγ' ἀέθρῳ πάντες
 Δεξιὰ μῆλαι πάλιν αὐτίκα ἀναβλήδ' ὄχεωνται,
 Αὐτῷ καὶ σφῆκίεσιν ἐγγυὴν μῆλων τε συδῶντε,
 Χαίρει ἀνολθὸς ἀνὴρ, ὃ οὐ μάλα θαλπύοντι
 Εὐδίου φαίνεσσι βιβαίον μῆλαι ἄνιαι τῶν.
 Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὄρεαῖος ἀροτρεῦς
 Ὀρίῳ ἐρχομένησιν, ὃ δ' ἀώριος αὐτίκα μάλλον.
 Αὐτῶς γὰρ χειμῶνες ἐπὶ ὄρχονται γεράνοισι,
 Πρώϊα μὲν μάλλον καὶ ὀμίλια δ' οὐ ἐρχομένησιν,
 Πρώϊον, αὐτὰρ ὅτ' ὄψ' ἐκ ἀγέλης φανείσασιν,
 Γλυκιάδων φορέονται ὑπὲρ χρόνου, ὃ δ' ἅμα πολλὰ,
 Ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὑστέρῳ ἔργῳ.
 Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βιβρίθωσαν ὀπώρῳ
 Γαῖαν ὀρύσσωσι, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορέος
 Ἄντια τένωσιν, μάλα κεν τότε χέμαρον αὐτὰς
 Γλυκιάδων χέμῳνα λατὸν χόμῳ φορέοισιν.
 Μὴ δὲ λίην ὀρύχοισιν, ἐπεὶ μέγας οὐκ ἦν κόσμος
 Γίνεται ὅτε φυτοῖς χειμῶν φίλος, οὐτ' ἀρότισιν.
 Ἀλλὰ χέμῳ εἴη πολλὴ μεγάλας ἐπ' ἀρότραις,
 Μῆτω κεκεμῶνη, μὴ δὲ βλωθρῆ ὑπὲρ πύην,
 Ὀφρατις δὲ τετύχαιρα ποσιδ' ἐγμῶνος ἀνὴρ.
 Μὴ δ' εἴη καδ' ὑπὲρ θῆν ἰοικότες ἀσφῆρες αἰεὶ,
 Μῆδ' εἰς, μῆτε δύνω, μῆδὲ πλείονες κομῶντες.
 Πολλοὶ γὰρ κομῶσιν ἐπ' αὐχμηρῶν ἄνιαι τῶν.
 Οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλαις ὑπερὸ θῆν ἀνὴρ
 Ἐκ νήσῳ ὅτε πολλὰ ὑπὲρ πλῆσῳσι ἀρότραις
 Ἐρχομένησιν βορέος χαίρει, πρὸ δ' εἰδ' εἰ δ' ἀνῶς
 Ἀμῆτω, μὴ οἱ κενεὸς καὶ ἀχυρμῶς ἔλθῃ
 Αὐχμῶ ἀνιηθείς, χαίρει δὲ πρὸ ἀπόλος ἀνὴρ
 Αὐτῶς ὀρνίθεσιν, ἐπὶ ἢ μέτρον ἰώσιν,
 Ἐλπίομνος μετέπειτα πολυλάγρος ἄνιαι τῶν.
 Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλῆμονες ἀλλοθῆν ἄλλοι
 Ζῴοισιν ἀνθρώποι. τὰ δὲ πᾶρ ποσὶ πάντες ἐτοίμος
 Σήματ' ὑπὲρ γνῶναι, καὶ ὅν αὐτίκα ποικίλα δα.
 Ἄρνασι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
 Ἐς νομῶν ὅππότε μάλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν.
 Ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
 Εἰνὸ δ' ἰοὶ παύζωσιν ἐρεθίσμενοι κερῆεσιν.

Quem enim pulcherrime foetificans lentiscus tulerit,
 Illi præ aliis aratio frugifera extiterit:
 Minutissimo uero, modica, at medio, media.
 Sic etiam flos trifariam scillæ cum superetur,
 Signa aduettito similiter messis.
 Quæcunq; uero in lentisci arator obseruauit fructu,
 Eadem etiam in scillæ deprehendit flore albo.
 Sed cum uespæ autumnii tempore glomeratim multæ
 Passim constipatæ fuerint, etiam uespertinas ante
 Pleiades, dixerit quis subsequatur hyemem,
 Qualis in uespis conglomeratur itidem turbo.
 Fœminæ item sues, fœminæ oues, & capræ
 Cum redeant à pastu, maribus omnibus
 Admissis, rursus mutuo coeant:
 Ex hoc & uespis multam hyemem prædicere solent.
 Tarde autem coeuntibus captis, ouibusq; , suisq;
 Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti
 Serenum monstrant coactæ annum.
 Gaudet etiam gruum cateruis tempestiuus arator
 Tempestiue uenientibus: intempestiuus uero è diuerso magis
 Pari modo enim hyemes consequuntur grues,
 Cito quidem magis & constipatim uenientes,
 Cito: sed quando sero & non gregatim uisæ
 Maius uolant ad tempus, neq; simul multæ,
 Dilatio hyemis promouet serotina opera.
 Sin autem boues & oues post plenum autumnum
 Terram cornupetant, capita uero uentum boream
 Contra tendant, ualde tunc tempestuosam ipsæ
 Pleiades hyemem occidentes afferre solent.
 Ne uero nimium fodiant: quoniam magna & immoderata
 Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:
 Sed nix esto multa spaciolis in aruis,
 Nedum discreta, neq; grandi in segete,
 Quo quilibet anni feracitate gaudere possit fruens uir,
 Nec item fuerint desuper uisæ stellæ semper
 Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:
 Multæ enim comantur in arido anno.
 Neq; quidem uoluctum agminibus in continente degens uir
 Ex insulis cum multæ irruant arua
 Veniente tempestate gaudet: timet uero anxie
 Messis, ne ei uacua & sine granis ueniat
 Squallore læsa: gaudet uero opilio
 Iplis uolucibus, cum non omnino pauca ueniant,
 Spem capiens sequentis lætæ abundantis anni.
 Sic enim ærumnosi & instabiles alibi alii
 Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes sunt omnes parati
 Signa cognoscere, & in posterum capere.
 Agnis quidem tempestates obseruare soliti sunt pastores
 Ad pabulum cum magis festinantes currant:
 Alii etiam è grege arietes, alii item agelli
 In itinere ludant, innixi cornibus.

Aut quando

ἢ ὅπῳτ' ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσωσι πόσιδες,
 Τέτρασιμ οἱ κῶφοι, κεραυγε μὲν ἀμφοτέρωσιμ.
 ἢ κῳ ὅτ' ἄγελης ἀκείσια κινίσωσι
 Δείελον εἰσελάοντων ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοθι ποίως
 Δάκνωσιμ πυκνῆσι κελδύομελα λιβάκωσιμ.
 Ἐκ δὲ βοδῷ ἐπύθοντ' ἀρότοι καὶ βουκόλοι ἀνδρῶν
 Κινυμίνε χειμῶνος, ἐπεὶ βόδῳ ὅπῳότε χιλῆς
 Γλώσσῃ παωμάοιο ποδὸς ποδελιχμήσαντοα,
 ἢ κοίτω πλδρῶς ἕθι διεξιτόρῶς ταυύσαντοα,
 Ἀμβολίλω ἀρότοιο γόρῳ ἐπίελπετ' ἀροτρῶδες.
 ἢ δ' ὅτε μυκκῆμοιο πρὶ πλοιο ἀγρόωντοα,
 Ἐρχόμεναε σαθμόμ δ' εἰ βόες βυλῆσιμ ὠρῳ,
 Σκυθραε, λειμῶνος πόριεσ καὶ βοβοσίοιο,
 Αὐτίπα τεκμαίρονται ἀκείμοι ἐμπλήσειδαε.
 Οὐ δ' αἴγεσ πρὶνοιο ποδωαδύδ' ὄσαι ἀκάνθαιε,
 Εὐδίοιο, οὐδὲ σῦεσ φορυτῶ ἕθι μαργαίνεσαι.
 Καὶ λῦκῶσ, ὅπῳότε μακρὰ μονόλῦκῶσ ὠρύθηται,
 ἢ ὅτ' ἀροτρῆμο ὀλίγομ πεφυλαγμῶν ἀνδρῶν
 Ἔργα κερτόρχεται, σκεπασοσ χατίοντι εἰκοῶσ
 Ἐγγύθῳ ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λιχῶσ αὐτόθεν εἴη,
 Τεῖεσ ποδελιχομῶνεσ ἢεσ χειμῶναε δοκδύειμ.
 Οὐτῶ καὶ πῶτόρῶεσ ἕθι σῆμασι τεκμῆραεσ
 Ἐσομῶνῳ ἀνέμομ ἢ κείματ' ἢ ἕπειο,
 Αὐτίω, ἢε μετ' αὐτίω, ἢ τριτάτω ἔτ' ὅτ' ἢ ἠῶ.
 Ἀλλὰ γῶρ οὐδὲ μῆεσ τετριγῶτεσ, εἴποτε μᾶλλον
 Εὐδίοιο ἐσκήρτησαν, εἰκοῶτεσ ὀρχηθμοῖσιμ,
 Ἄσκηπῶιο ἐγγίοντοσ παλαιοτόρῶεσ ἀνθρώποισ.
 Οὐδὲ κῶνεσ, καὶ γὰρ τε κῶμ ὠρύξατοσ ποσοῖμ
 Ἀμφοτόρῶεσ χειμῶν' ἐτρηχομῶνιο δοκδύειμ.
 Καὶ μῆμ ἄε ὕδατοσ καὶ κερκῆνοσ ὠχ' ἔχρησῶ
 Χειμῶν' μίλλοτοσ ἐπαῖοσειδαε ὀδοιο.
 Καὶ μῆεσ ἡμῆριοιο ποσοῖ σιβάδαε σρωφῶντεσ
 Κοίτωσ ἡμῆρονται, ὅτ' ὄμβρεσ σῆματα φαῖνοιο,
 Κᾶκῆνοιο χειμῶνα μῆεσ τότε μαντδύονται.
 Τῶμ μῆδεμ κερτόκνησ, κελῶμ δ' ἕθι σῆμασι σῆμαε
 Σκέπῆσειδαε, μᾶλλον δὲ διουῖοιο εἰσ ταυτῶμ ἰόντομ
 Ἐλπῶρῆ τελέθει, τριτάτω δ' ἔχε θαρσῆσειασ.
 Αἰεὶ δ' αὐ πρὶόντ' ἀριθμοῖεσ γῆναυτο
 Σῆματα, συμβάλλωμ εἴπεσ' ἐπ' ἀσέρι τοῖε
 ἢῶεσ ἀντέλλοντι κερτόρχεται ἢ κερτίοντι
 Ὅπῳοιο καὶ σῆμα λέγοιο, μᾶλα ἀρκιομ εἴη
 Φράζεσειδαε φθίνοντ', ἐφισκαμῶνιο τε μῆωεσ
 Τετραδάεσ ἀμφοτόρῶεσ, αἰ γὰρτ' ἀμυδῆεσ σιδύοντομ
 Μῆωμ πείρατ' ἔχρησιμ, ὅτε σφαλερώτάτοσ ἀεθῆε
 Ὄκτῶ νυξὶ πῆλεὶ χῆτεσ χαροποῖο σελήνεσ.
 Τῶμ ἀμυδῆεσ πάντομ ἐσκεμῶν' εἰσ γῆναυτομ,
 Οὐδὲποτε κελδύοσκῆν ἐπ' αὐθερι τεκμῆραεο.

Τίλ' ἢ τῶ Ἄρατοσ φαινομῶν
 καὶ διοσημῶν.

Aut quando alibi alii referant pedibus,
 Quatuor leues, cornuti uero duobus.
 Vel quando aliqui è grege inuite moteantur
 Vespere ad stabulum redeuntés simul, sed undiq; herbam
 Attodant crebris impetiti lapillis.
 Sed & à bobus signa capere solent agricolæ & armentarii
 Surgentis tempestatis: siquidem boues quando ungulas
 Lingua posteriorum pedum circumlingant,
 Aut stabulo latere super dextro iaceant extenti,
 Ad differendam arationem peritus spectat arator.
 Etiam quando mugientes plus solito congregentur
 Venientes ad stabulum boues uespertino tempore,
 Tristes, è prato uitulæ & pastu:
 Tunc indicant ante tempestatem se cupere saturati.
 Neq; capræ ilicis studiôsæ circum tamos,
 Serenæ sunt: neq; sues in luto furentes.
 Item lupus quando alte solus ab aliis eiulet,
 Aut quando egriolarum parum cautus uitorum
 Opera accedat, regmine indigenti similis
 Vicine hominibus, ut ei lectus ibi sit,
 Ad tertiam exorientem auroram tempestatem obserua.
 Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito
 Futurorum uentorum, aut tempestatis, aut pluuiæ,
 Aut præsentē, aut post præsentem, aut tertiã deniq; ad auroram?
 At uero neq; mures uociferantes, si quando frequentius
 Sereni saluunt, similes tripudiantibus,
 Sine significatione habiti sunt ueteribus hominibus:
 Neq; canes: etenim canis fodere consueuit pedibus
 Ambobus, tempestatem instantem sentiens.
 Quin ex aqua etiam cancet egredi solet, terra
 Tempestate futura accingendo se itineri.
 Etiam mures domestici lectulum stertentes
 Cubitum desiderant, cum pluuiæ signum appareat:
 Et illi tempestatem mures tunc uaticinantur.
 Quorum nullū fastidito, bonum uero est cum signo signum
 Obseruare: magis uero duobus in unum tendentibus
 Spes esto: tertio autem confidas licet.
 Semper item prætereunti numerate poteris anni
 Signa, conferens sicubi etiam sub stella talis
 Aurora exorientem transeat, uel occidentem,
 Quale etiam signum nunciet. Impense uero idoneum fuerit
 Contemplate decrescentis instantisq; mensis
 Quartas utrasq;: hæ enim simul coëuntium
 Mensium terminos habent, cum maxime dubius æther
 Octo noctibus est defectu pulchræ aspectu Lunæ.
 Quæ simul omnia contemplatus ad annum,
 Haud unquam leuiter super æthere significabis.

FINIS ARATI APPAREN

tium & prognosticorum.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ

Περὶ ἄφωνου καὶ πόλων.

Ξωμ καλεῖται τὸ κόσμος ἢ διὰ μέτρον αὐτοῦ, πᾶσι ἢ μὴ σφίεφεται. τὰ δὲ πόλαι-
τα τὸ ἄφωνον, πόλοι λέγονται τὸ κόσμος. τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βο-
ρειος, ὁ δὲ νότιος. βορεῖον μὲν, ὁ δὲ ἄνω πάντος φαινόμενος, ὡς πᾶσι τῶν ἡμετέρων
οἰκισμῶν νότιον δὲ, ὁ δὲ ἄνω πάντος ἀόρατος, ὡς πᾶσι τῶν ἡμετέρων οὐρανῶν. εἰς
μὲν τοὶ τόποι τινὲς ὑπὸ τῆς γῆς, ὅπου συμβαίνει τῶν πρὸς ἡμῶν πόλων τῶν ἀείφω-
νερῶν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τῶν δὲ πρὸς ἡμῶν πόλων ἀόρατον, ἐκείνοις φανερόν εἶναι.
καὶ πάλιν, εἰς ἕως τῶν ὑπὸ τῆς γῆς, ὅπου δύο πόλοι ὁμοίως ὑπὸ τῶν ὀρίζοντος κείντου.

Περὶ σφαιρᾶς κύκλων.

Τῶν δὲ τῶν σφαιρᾶς κύκλων, οἱ μὲν εἰσι παράλληλοι, οἱ δὲ λοξοί, οἱ δὲ ἄνω τῶν πόλων. πα-
ράλληλοι μὲν, οἱ εἰς αὐτὸς πόλους ἔχοντες τῶν κόσμων. εἰς δὲ πρὸς ἄλληλους κύκλοι πᾶσι, ἀρκτι-
κός, θερινός τροπικός, ἰσημερινός, χειμερινός τροπικός, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικός μὲν οὐ μόνον
κύκλος ὁ μέγιστος τῶν ἀείφω-
νερῶν κύκλων, ὁ ἐφαπτομένη τῶν ὀρίζοντος καὶ τῶν σφαιρᾶς
καὶ ὅλος ὑπὸ τῆς γῆς ἀκλαμβανόμενος. ἔν τῳ τῶν κείνων τῶν ἄστρον, οὐτὶ δὴ ὄψις, οὐτὶ ἀνατολήν
ποιεῖται, ἀλλὰ δὲ ὁ ὅλος τῆς νυκτὸς πᾶσι τῶν πόλων σφαιρᾶς θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύκλος ἔν τῳ
καὶ ἡμῶν οἰκισμῶν ὑπὸ τῶν ἐμπροσθίων πόλων τῆς μεγάλης ἀρκτου πᾶσι γράφεται. Ὀβρινός
δὲ τροπικός κύκλος ὅστις ὁ βορείος τῶν ὑπὸ τῆς ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' οὗ γινόμε-
νος ὁ ἡλιος τῶν θερινῶν τροπῶν ποιεῖται. ἔν τῳ ἡ μέγιστος μὲν πασῶν τῶν ἔν τῳ σφαιρᾶς
ἐλαχίστη δὲ ἡ νύξ γίνεται. μετὰ μὲν τοὺς τῶν θερινῶν τροπῶν, οὐκέτι πᾶσι ἀρκτους πασα-
σίδου ὁ ἡλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὸ τῶν βοτῶν μόρῃ τρέπεται τὸν κόσμον. διὸ κέκληται τροπι-
κός. ἰσημερινός δὲ κύκλος ὅστις ὁ μέγιστος τῶν πᾶσι παράλληλων κύκλων, ὁ διχοτομῶν
ὑπὸ τῶν ὀρίζοντος, ὡς τῶν ἡμικύκλιον ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ἀκλαμβανόμενα, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τῆς ὀ-
ρίζοντος. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλιος τῶν ἰσημερινῶν ποιεῖται, τῆντ' ἐαρινῶν καὶ τῶν φθινοπωρι-
νῶν. Χειμερινός δὲ τροπικός κύκλος ὅστις ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τῶν ἡλίου γραφομένων κύ-
κλων ἢ τῶν ὑπὸ τῶν κόσμων γινομένων πᾶσι σφαιρᾶς. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλιος τῶν χειμερινῶν
τροπῶν ποιεῖται. ἔν τῳ ἡ μέγιστος μὲν πασῶν τῶν ἔν τῳ σφαιρᾶς νύξ ὑπὸ τῆς γῆς ἐλαχίστη δὲ ἡμέ-
ρα. μετὰ μὲν τοὺς τῶν χειμερινῶν τροπῶν, οὐκέτι πᾶσι μεσημβρινῶν πᾶσι σφαιρᾶς ὁ ἡλιος θεωρεῖ-
ται, ἀλλ' ὑπὸ τῶν βοτῶν μόρῃ τρέπεται τὸν κόσμον, διὸ κέκληται καὶ οὗτος τροπικός. Ἀνταρ-
κτικός δὲ ὅστις κύκλος ἵσος τῶν πρὸς ἄλληλους τῶν ἀρκτικῶν, ἢ ἐφαπτομένη τῶν ὀρίζοντος καὶ τῶν σφαι-
ρᾶς καὶ ὅλος ὑπὸ τῆς γῆς ἀκλαμβανόμενος. ἔν τῳ τῶν κείνων τῶν ἄστρον ἄνω πάντος ἡμῶν ὄψις ἀό-
ρατος. Τῶν δὲ πᾶσι σφαιρᾶς κύκλων, μέγιστος μὲν ὅστις ὁ ἰσημερινός. ἐξῆς δὲ οἱ τροπικοί.
ἐλαχίστοι δὲ, ὡς πᾶσι τῶν ἡμετέρων οἰκισμῶν, οἱ ἀρκτικοί. τῶν δὲ ὅσων κύκλος δὲ ἡ νοτιώτατος
τῶν, λόγῳ θεωρητῶν, ἐκ τῆς τῶν ἄστρον θέσεως καὶ τῆς αὐτῶν δίοπτρας θεωρίας, καὶ τῆς ἡμετέρας
ὑπὸ τῆς γῆς διατυπώσεως. μόνον γὰρ ἔν τῳ κόσμῳ κύκλος ὅστις ἀειδιττός ὁ πᾶσι γαλακτός. οἱ δὲ
λοιποὶ λόγῳ εἰσι θεωρητοί.

Διὰ τῶν πᾶσι τῶν σφαιρᾶς κύκλων.

Γίνονται δὲ πρὸς ἄλληλους μόνοι κατὰ γράφονται κύκλοι εἰς τῶν σφαιρᾶς, οὐ δὲ τὸ μόνον τῶν
ἔν τῳ κόσμῳ πρὸς ἄλληλους εἶναι, ὁ γὰρ ἡλιος καὶ ἐκάστω ἡμέραν ὡς πᾶσι ἀειδιττός κύκλος πρὸς ἄ-
λληλους πᾶσι σφαιρᾶς τῶν ἰσημερινῶν ἢ τῶν ὑπὸ τῶν κόσμων γινομένων πᾶσι σφαιρᾶς. ὡς τῶν μετὰ τῶν
τροπικῶν κύκλων εἰς δύο κύκλους πρὸς ἄλληλους γράφεται ὑπὸ τῶν ἡλίου. τοσαῦτα γὰρ ἡμέρας
εἰσι μὲν μετὰ τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ὑπὸ πρὸς ἄλληλων κύκλων καὶ
ἐκάστω ἡμέραν. οὗτοι συλλεγόμενοι γράφονται δὲ οὕτως πάντες εἰς τῶν σφαιρᾶς, ὅσα τῶν πᾶσι ἄλ-
λας πραγματείας τῶν ἔν τῳ ἀστρονομίᾳ πολλὰ συμβαλλόμενα. οὐ δὲ γὰρ καταστρεβῆναι δυνά-
του καλῶς τῶν σφαιρᾶς ἀνδρῶν πάντων τῶν παράλληλων κύκλων, οὐ δὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυ-
κτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὐρεῖναι ἀνδρῶν τῶν πᾶσι σφαιρᾶς κύκλων. πᾶσι μὲν τῶν πᾶσι
τῶν εἰσαγωγῶν τῆς ἀστρονομίας οὐδὲν ἀκτελεσμά φερόμενοι, οὐ κατὰ γράφονται ἔν τῳ σφαι-
ρᾶς. οἱ δὲ πᾶσι πρὸς ἄλληλους κύκλοι, ὅσα τῶν ἀκτελεσμάτων τινὰ πᾶσι σφαιρᾶς διορισμένα εἰς τῶν
πρῶτον εἰσαγωγῶν τῆς ἀστρονομίας, κατὰ γράφονται εἰς τῶν σφαιρᾶς. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κύκλος
ἀφορίζει

LINACRO BRITANNO INTERPR.

De Axi & Polis.

Xis mundi uocatur demetiens ipsius, circa quam uoluitur. Axis exte-
ma, poli mundi seu uertices sunt nominati: Horum alter septentriona-
lis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis, qui semper in nostra habita-
tione apparet: Austrinus contra, qui semper, ut ad nostrum horizonta,
conditur. Sunt tamen in terra loca quaedam, in quibus polus, qui sem-
per nobis conspicuus est, iis qui ibi degunt haudquaquam cernitur. Qui
uero nobis perpetuo occultus est, iisdem conspicuus euadit. Rursus quoque locum quem-
piam in terris inuenias, ubi ambo poli aequabilem in horizonte situm habent.

De circulis sphaerae.

Circulorum sphaerae, alii paralleli siue aequidistantes sunt, alii obliqui per polos du-
cti. Aequidistantes sunt, quibus iisdem cum mundo poli sunt. Sunt autem ii numero
quinque: Septentrionalis, Solstitialis, Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis
igitur circulus is est, qui omnium, quos perpetuo cernimus, plane maximus est, quique
horizonta solo puncto contingit, totus supra terram interceptus. In hoc quaecumque clau-
duntur astra, nec ortum nec occasum norunt, sed circa polum uerti tota nocte cernun-
tur. Porro is circulus in nostro tractu, a priore maioris ursae pede describitur. Solstitialis
autem circulus is est, qui omnium, qui a sole describuntur maxime septentrionalis ha-
betur. In quem cum se sol receperit, aestiuam reciprocationem peragit: longissimusque totius
anni dies, breuissimamque nox exit. Post hanc autem reciprocationem nequaquam ultra
septentriones uersus solem progredi, quin potius ad diuersa mundi regredi, cernas:
Vnde & tropico graece nomen. Aequator circulus is est, qui maximus aequidistantium
circulorum statuitur: ita nimirum ab horizonte dissectus, ut alter eius semicirculus su-
pra terram, alter sub terra condatur. In hoc sol duplex aequinoctium, uernum, autum-
naleque facit. Brumalis circulus is est, qui omnium circulorum, qui a sole mundi cir-
cumactu describuntur, maxime ad austrum pertinet. In quo sol brumalem reciproca-
tionem facit: maximamque totius anni nox, minimamque dies efficitur. Post hanc metam
nequaquam ultra progreditur sol, sed ad alteras mundi partes reuertitur: Vnde tropicus
hic quoque, quasi uersilis appellatur. Antarcticus uero circulus aequalis & aequidistantis se-
ptentrionali circulo est, & horizonta uno puncto contingens, totus praeterea sub terris
mersus: In quo sita astra semper nobis occulta manent. Maximus autem ex quinque memo-
ratis circulis est aequator: deinde tropici: Minimi uero (quod ad nostram habitationem
dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnem latitudinem intelligi conuenit, ratio-
ne cognoscibiles ex astrorum situ, & eodem dioptrae obtutu, & nostro intellectu delinia-
tos. Sensu enim unus lacteus discerni in caelo potest: Reliqui omnes ratione.

Cui quinque duntaxat aequidistantes in sphaera.

Quinque uero aequidistantes circuli describi in sphaera solent: quod tamen non eo ua-
let, quasi ii soli in mundo aequidistantes sint: Quippe cum sol quotidie aequidistantem
aequatori circulum (quod sensu animaduerti licet) mundi rotatu peragat. Quo fit, ut bis
centum octuaginta duos aequidistantes circulos intra tropicos describat: totidem enim
dies intra reciprocationes numerantur, quin & stellae ipsae uniuersae in aequidistantibus
circulis quotidie feruntur. Non tamen hi omnes in sphaeram adhibentur. Qui tamen si
multis aliis rebus in astrologia conducant (siquidem fieri nequit, ut uel astra probe in
sphaera locentur sine omnibus aequidistantibus circulis, uel examum dieum no-
ctiumque magnitudines sine iisdem inueniantur) tamen quod ad prima astrologiae rudi-
menta non adeo utiles existimati sunt, parum uisum est eos in sphaeram adscribi. Quinque
uero aequidistantes circuli ob certa compendia, quae astrologiae tyronibus afferunt, op-
timum iure in sphaeram sunt adhibiti. Septentrionalis enim astra, quae nobis perpetuo

x cernuntur

ἀφορίζει τὰ αἰθ' θεωρήματα τῶν ἄστρον. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τὴν τροπὴν ποδεῖχει, καὶ πόδας ὄξει πρὸς τὴν ἡλίαν πρὸς ἀρκτον μεταβάσεως. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τὰς ἰσημερίας περιεῖχει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τὸμα ὄξει πρὸς μισημβρίαμ πρὸς ὄδου τῶ ἡλίω, καὶ τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποδεῖχει. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρήματα τῶν ἄστρον ἀφορίζει. ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὠρισμένα καὶ ἀρτιλεϊσματα πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν πρὸς ἀστρολογίας, ὀυλόγως κατεγράψαν εἰς τὴν σφαιρῶν.

Περὶ ὑπ'φανείας καὶ κρύψεως τῶν πόντων
παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ πθειρημένων πόντων παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κύκλος ὄλ' ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνεται, ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνίστα τίμενται ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι, καὶ τὸ μὲν μείζον τμήμα ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλαστον ὑπὸ τῶ γῆν. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τίμενται ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν κλιμάτων παραλλαγὰς, διαφόρον τὴν τῶν κλιμάτων ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. καὶ πρὸς τὸ μὲν πρὸς ἀρκτον μάλ' οὐκ ἴσως εἰς ἀνίσωτόν τι μέρη συμβαίνει τίμεσθαι τὸν θερινὸν ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι. καὶ πόδας ὄξει χώρας τις, ἐν ἧ ὄλ' ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεται. πρὸς δὲ πρὸς μισημβρίαν μάλ' οὐκ ἴσως εἰς ἰσώτορα μέρη ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι τίμενται. καὶ πόδας ὄξει χώρας τις πρὸς μισημβρίαν ἡμῶν κειμένη, ἐν ἧ διχοκομᾶται ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι. κατὰ δὲ τὴν ἡμετέραν οἰκισμὸν ὁ θερινὸς τροπικὸς ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι τίμενται οὕτως, ὥστε τὸ ὄλου κύκλος διακεκομμένος εἰς ἑ μέρη, ἑ μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνονται, γ' ἡ ὑπὸ γῆν. πρὸς δὲ πῶν τὸ κλίμα ὀδοκεῖ καὶ ὁ ἀρκτικός σιωπητὰ γῆν τὴν φαινομένων πραγματείαν. περὶ γὰρ τῶ θερινῶ τροπικῶ κύκλου διαλεγόμενοι φησὶν οὕτως. τὸ μὲν ὄλου τι μάλιστα δι' ὀκτώ μετρούμενος, πόντων μὲν γ' ὄξια σφίρεται καὶ ὑπὸ τὰ τὰ γαίης, τὰ τρία δ' ἐν πόδατι. ὀδοκεῖ δὲ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης πρὸς διακρίσεως ἀπολαβεῖ τὴν μεγίστην ἡμῶν ὀροῦ ἰσημερινῶν γίνεσθαι. ἑ τὴν δὲ νύκτα ὀροῦ ἰσημερινῶν δ', ἐν δὲ τῶ ἡλί ὀδοκεῖ ὀρίζοντι, ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι τίμενται οὕτως, ὥστε τὸ ὄλου κύκλος διακεκομμένος εἰς μέρη μὴ τὰ μὲν καὶ δ' τμήματα ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ἀρλαμβάνονται, τίς δὲ ἑ ὑπὸ γῆν. ἐκ δὲ πρὸς διακρίσεως ταύτης ἀπολαβεῖ τὴν μεγίστην ἡμῶν ἐν πόδατι γίνεσθαι ὀροῦ ἰσημερινῶν ἑ καὶ ἡμισυ, τὴν δὲ νύκτα ὀροῦ ἰσημερινῶν δ' καὶ ἡμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος καὶ ὄλου τὴν οἰκισμῶν διχοκομᾶται ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνονται, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ γῆν. δι' ἡν αἰτίαν ὑπὸ τῶ κύκλος τούτου αἱ ἰσημερία γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι τίμενται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλαστον τμήμα ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ μείζον ὑπὸ γῆν. ἡ δὲ ἀνίσωτης τῶν τμημάτων τὴν αὐτῶν παραλλαγὴν εἶχει ὑπὸ πάντων τῶν κλιμάτων, ἥτις ἐγένετο καὶ ὑπὸ τῶ θερινῶ τροπικῶ κύκλου. ὅσα πάντως γὰρ τὰ ἑναλλάξ τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων ἑ ἀλλήλοις ὄξει. δι' ἡν αἰτίαν ἡ μεγίστη ἡμερινῆ, ἰση ὄξει τῆ μεγίστη νυκτερινῆ, καὶ ἡ ἑλαχίστη ἡμερινῆ, ἰση τῆ ἑλαχίστη νυκτερινῆ. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος ὄλ' ὑπὸ τῶ ὀρίζοντι κρύπτεται.

Περὶ μεγέθους τῶν πόντων παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ πθειρημένων πόντων παραλλήλων κύκλων, πινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὄλου τὴν οἰκισμῶ μόνον διακρίνει τὰ αὐτὰ, πινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει πρὸς τὰ κλίματα, καὶ οἱς μὲν μείζοντες οἱς δὲ ἐλάττωσιν οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικῶ κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὄλου τὴν οἰκισμῶν ἰσοῖ εἰσι τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ μεταπίπτουσι πρὸς τὰ μεγέθη, καὶ οἱς μὲν μείζοντες, οἱς δὲ ἐλάττωσιν γίνονται. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἀρκτον οἰκισμῶ μείζοντες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τῶ γὰρ πόλος μετεωροτόπος φαινομένη, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον πρὸς ἑ φαίνονται ὑπὸ ὀρίζοντι μείζοντα αἰ μάλιστα γίνεσθαι. τοῖς δὲ ἑτι πρὸς ἀρκτον οἰκισμῶ γίνονται ποτε ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀρκτικός. ὥστε οὐκ ἔστι κύκλος ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις τῶν θερινῶν τροπικῶν κύκλων καὶ τῶν ἀρκτικῶν, ἐν μίαν ἀναλαβεῖν τάξιμ. πρὸς δὲ οὐκ ἀρκτικοτόπος τόπος καὶ τῶ θερινῶ τροπικῶ κύκλου μείζοντες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πόδας δὲ ὄξει χώρας τις πρὸς ἀρκτον κειμένη, ἐν ἧ ὁ μὲν πόλος ἡλί κρυφῶν γίνεται. ὁ δὲ ἀρκτικός κύκλος τὴν τῶ ὀρίζοντι ἐπέχει τάξιμ, καὶ ἀφαρμόζει αὐτῶ μετὰ τῶ σφαιρῶν τῶ κόσμου, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει τῶ ἰση

cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis reciprocationē continet, finisq; est eiusdem ad boream transitus. Aequator circulus æquinoctia complectitur. Brumalis tropicus solis ad austrū progressi meta est, et brumalē eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaq; cum iis, qui primis astrologiæ rudimentis imbuendi sunt, certa emolumenta suggerant, merito in sphæram coniectos, quis dubitet?

De occultatione & emerſu æquidistantium.

Verum ex memoratis quinq; æquidistantibus circulis, Arcticus sane supra terram totus existit. Solstitialis aut tropicus bipertito ab horizonte scinditur: maiore eius parte supra terram conspicua: minore subter occulta. Neq; tamen in omni tractu, urbē uel similiter circulus hic ab horizonte secatur: sed pro climatū uarietate, uariam sectionū exuperantiam sortitur: iis quoq; qui propius septentriones agunt, inæquabilius ab horizonte scinditur. Nec finis, donec eò loci uentum sit, ubi totus supra terrā emineat. Qui uero ad austrum magis uergunt, iis profecto per æquabiliores partes ab horizonte diuiditur: donec ad plagam quandam uentum sit, nobis certe australem, in qua tropicus ab horizonte per æquas partes secatur. At in nostra habitatione, ita solstitialis ab horizonte scinditur, ut uniuerso circulo per octo partes dissecto, quinq; supra terram appareant, tres sub terra lateant. Sanè ad hoc clima direxisse stylum Aratus uidetur, cum Phænomena conscriberet. In quibus cum de solstitiali tropico differit, ita ait.

Huius in octonis dissecti partibus, alta

Terrarum inuisunt quinq; tres ima frequentant.

Alterni & Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuisione sequitur maximum diem horarum æquinoctialium quindecim esse, noctem uero nouem. In Rhodio autem horizonte ita tropicus ab horizonte dirimitur, ut cū circulus uniuersus in octo & quadraginta partes secetur, unde triginta sectiones supra horizontem appareant, unde uiginti sub terra lateant. Ex qua diuisione fit, ut apud Rodios longissimus dies horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem, additis hinc inde semissibus unius horæ singulis. Aequator uero circulus per uniuersum terrarum orbem ita ab horizonte diuiditur, ut semicirculus eius supra terram extet, semicirculus sub terra linquatur. Quo fit, ut in hoc circulo æquinoctia fiant. Brumalis autem tropicus ea ratione ab horizonte intersectus est, ut minor è sectionibus supra terram habeatur, maior sub terra. Inæquabilitas uero sectionum eandem in omnibus climatibus uarietatem habet, quam etiam in solstitiali tropico diximus: Semper enim respondētes ex aduerso tropicorum sectiones æquales inter se sunt. Eoq; fit, ut maximus dies maximæ nocti, & minimus dies minimæ nocti æqualis euadat. Antarcticus autem circulus totus sub horizonte latet.

De magnitudine æquidistantium.

Sed ex quinq; iam memoratis circulis, quorundam magnitudines per uniuersum terrarum orbem eadem sibi constant, nonnullorum pro climatibus mutantur, aliisq; maiores, aliis minores circuli euadunt. Tropici enim & aequator partes per totum orbem magnitudines seruant: Arctici magnitudine euariāt, cum alibi maiores, alibi minores cernantur. Quippe iis qui septentriones uersus degunt, maiores septentrionales fiunt, cum polo magis in altum sublato arcticum circulum, qui horizonta contingit, necesse sit assidue maiorem fieri. His uero qui magis etiam ad septentriones uergunt, interdum solstitialis tropicus in arcticum planè abit: fit que ut duo circuli, septentrionalis, tropicus que coeant, pro unòque habeantur. Adeo cum magis etiam ad septentriones accedunt, maiores solstitiali tropico septentrionales redduntur. Nec finis donec eò uentum sit, ubi polus supra uerticem conspicitur, septentrionalis in horizontis locum cedit, ei que in mundi rotatu coniungitur, aequatoris planè magnitudi-

τῶ ἰσημερινῷ. ὥστε εὖ τρεῖς κύκλος, τὸν ἀρκτικόν καὶ τὸν ἰσημερινόν καὶ τὸν ὀρίζοντα, τῶν αὐτῶν τάξιμ' ὡς δέσμιμ λαμβάνειμ. πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οὐρανίσιμ, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονον. καὶ πόδας ὅστις χῶρα πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, αὐτὴ δὲ ὄβριμ ἢ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ἢ ἢ οἱ μὲν πόλοι ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καὶ ὄλου ἀναίρῳνται. ὥστε αὐτὴ τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλως γίνονται, τὰς τε τροπικὰς ὡς τὸν ἰσημερινόν. ὅσα γὰρ τα πωφρημῖα ἀπὸ πολυπῆφου καθολικῶς γίνονται εὖ πέντε παραλλήλως, ἀλλ' ὡς πρὸς τῶν ἡμετέρων οἰκισίμ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐκκεῖσθαι. εἰσὶ γὰρ πέντε ὀρίζοντες ἢ οἱς τρεῖς μόνον παραλλήλοι γίνονται κύκλοι. εἰσὶ δὲ οἰκισεῖς ὡς τὴν γῆς, ὡς πρῶτῃ μὲν οἰκισεῖς, πᾶρ οἱς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τῷ ὀρίζοντι, καὶ τῶν τῶ ἀρκτικῶν κύκλων τάξιμ λαμβάνει, δίδυτῶρα δὲ οἰκισεῖς, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν πόλων, τρίτῃ δὲ ὄβριμ οἰκισεῖς, ὑπὲρ ἧς μισροῦ ὑπεροῦ εἰρηκαμῖν, ἢ πωσαγοροδουμῖν ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὅθεν οὖν ἢ τάξιμ τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἢ αὐτῶν πᾶσιμ ὄβριμ. ἀλλ' ἢ μὲν τῆ καὶ ἡμᾶς οἰκισμένη, πρῶτος ἢ ὀνομάζεται ἀρκτικὸς, δίδυτῶρος ἢ, ο θερινὸς τροπικὸς. εἰτα ἰσημερινὸς, καὶ χειμερινὸς. πέμπτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικὸς. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτον μάλλον ἡμῶν οἰκισίμ, γίνονται ποτε πρῶτος, ὁ θερινὸς τροπικὸς. δίδυτῶρα δὲ, ὁ ἀρκτικὸς, τρίτος δὲ, ὁ ἰσημερινὸς, τέταρτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικὸς, πέμπτος δὲ, ὁ χειμερινὸς τροπικὸς. πᾶρ οἱς γὰρ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος μετὰ ζῶν γίνονται τῷ θερινῷ τροπικῷ, ἀνάγκη τῶν πωφρημῖων τάξιμ ὑπάρχειμ.

Περὶ διωάμεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ οὖν ἢ διωάμεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων αἰ αὐταῖ εἰσιμ, ὁ γὰρ πᾶρ ἡμῖν θερινὸς τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀντίποσιμ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος γίνονται. ὁ δὲ πᾶρ ἐκεῖνοις θερινὸς τροπικὸς κύκλος, πᾶρ ἡμῖν γίνονται χειμερινὸς τροπικὸς. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν οἰκισίμ, τῆ μὲν διωάμεως οἱ τρεῖς κύκλοι θερινοὶ εἰσὶ τροπικοὶ. ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τῶν πωροδουμ τῷ ἡλίου κένται. τῆ δὲ πρὸς ἀλλήλως παραλλήλως γίνονται αὐ θερινὸς μὲν τροπικὸς, ὁ πᾶρ ἡμῖν ἰσημερινὸς. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοὶ. φύσθ γὰρ λέγοιτ' αὐ καὶ καθολικῶς πρὸς ἅπασαν τῶν οἰκισμένην θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπάρχειμ, ὁ ἔχθισα τὸ οἰκισεὺς ὑπάρχειμ. δι' ἢν αὐτῶν τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν οἰκισίμ θερινὸς τροπικὸς γίνονται ὁ ἰσημερινὸς. τότε γὰρ αὐτοῖς ἢ κορυφῆμ γίνονται ὁ ἡλίου. ἰσημερινοὶ ἢ κύκλοι γίνονται πᾶρ αὐτοῖς πάντων οἱ παραλλήλοι. ἰσημερία γὰρ ὅσα πάντοσ ὄβριμ πᾶρ αὐτοῖς, πάντων γὰρ οἱ παραλλήλοι κύκλοι διχοτομῶνται ὑπὸ τῷ ὀρίζοντι.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὁὖν ἢ διαστάσεως αἰ ἀπ' ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἰ αὐτῶν διαμῖνῶσι καὶ ὄλου τῆ οἰκισμένη, ἀλλὰ πρὸς τῆ καταγραφῆμ τῶν σφαιρῶν διαίρῳντ' οὐτε σ. τ' πάντοσ μεσημβρινὸν κύκλου διαίρῳντ' εἰς μέρη ε' ὁ ἀρκτικὸς ἀπ' τῷ πόλου καταγράφεται ἀπέχωμ ε' ε' ε'. ὁ δὲ αὐτοσ ὡς θάτῶρα μέρη ἀπ' τῷ θερινῷ καταγράφεται ἀπέχωμ ε' ε' ε'. ὁ δὲ ἰσημερινὸς ἀφ' ἐκατέρωμ τῶν τροπικῶμ ε' ε' ε'. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπ' τῷ ἀνταρκτικῷ ἀπέχωμ ε' ε' ε'. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπ' τῷ πόλῳ ε' ε' ε' ἢ τῶν πόλων δὲ χῶραν καὶ πόλιμ οὐ τὰς αὐτὰς διαστάσεως ἔχθισιμ ἀπ' ἀλλήλων οἱ κύκλοι. ἀλλ' οἱ ἢ τροπικοὶ ἀπ' τῷ ἰσημερινῷ ἢ τῶν πᾶρ ἐγγύλιμα τῆ αὐτῶν ἀπόσασιμ ἔχθισιμ. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπ' τῶν ἀρκτικῶν οὐ τῶν αὐτῶν ἔχθισιμ διαστάσιμ ἢ τῶν πάντοσ εὖ ὀρίζοντες, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάσσον, οἱ δὲ πλείον διαστάσιμ. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκτικοὶ ἀπ' τῶν πόλων οὐ τῶν ἰσῶν ἀπόσασιμ ἔχθισιμ ἢ τῶν πᾶρ ἐγγύλιμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάτῶ, οἱ ἢ πλείω. καταγράφοντ' ἢ μὲν τοῖ πᾶσαι αἰ σφᾶραι πρὸς τὸν ἢ τῆ ἐλλάδι ὀρίζοντα.

Περὶ κολῶρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δὲ εἰσὶ κύκλοι ὑπὸ τινῶν κολῶροι πωσαγοροδουμῖνοι, οἱς συμβεβηκεῖμ ὑπὸ τῶν ἰδίων πωσφεριῶμ τὰς τῷ κόσμῳ πόλῳσ ἔχειμ. κολῶροι δὲ λέλειπται, ὅσα τὸ μέρη τινὰ ἀθεώρητα αὐτῶμ γίνονται. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι ἢ τῶν πωσφεριῶμ τῷ κόσμῳ ὅλοι θεωρῳνται, τῶν δὲ κολῶρων κύκλων μέρη τινὰ ὄβριμ ἀθεώρητα. τὰ ἀπ' τῷ ἀνταρκτικῷ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ἀκλαμαβανόμενα: γράφονται ἢ οὐκοὶ οἱ κύκλοι ὅσα τῶν τροπικῶμ σημεῖων, καὶ εἰς μέρη λ, ἢ ε' διαίρῳσι τὸν ὅσα μεσομ τῶν ζωδίων κύκλων.

Περὶ ζωδίων κύκλων.

Λοφὸσ δὲ ὄβριμ κύκλος, ὁ τῶν ἢ ζωδίων. αὐτοσ δὲ ἐκ τριῶν κύκλων παραλλήλων συνίστησιν, ὡμ οἰ

itudine: fitq; ut tres circuli, septentrionalis, æquator, & horizon eundem situm positumq; obtineant. Rursus autem iis, qui ad austrum habitant, poli humiliores sunt septentrionales uero circuli minores: Finis autem decrementi est locus ad austrum nobis situs sub æquatore, in quo poli sub horizonte habentur, septentrionales autem circuli profus euanescere. Ita ex quinque æquidistantibus tres deniq; superant, nempe cum æquatore tropici duo. Neque enim ob ea quæ dicta sunt, quinque perpetuos æquidistantes existimandum, sed pro nostra habitatione numerum eorum existere: Quippe quibusdam in horizontibus tres duntaxat æquidistantes inuenias. Sunt sanè & supra terram habitationes, quarum prima est, in qua solstitialis circulus horizonta cõtingit, & pro arctico plane habetur: Secunda, quam sub polo appellant: Tertia, de qua pauca ante retulimus, quam sub æquatore nominant.

De ordine æquidistantium.

Quo circa nec ordo quinque æquidistantium circularum idem apud omnes est: Sed in nostro tractu primum sanè septentrionalem dixeris, secundum solstialem, tertium æquatorem, quartum brumalem, quintum antarcticum. At iis, qui propius quam nos septentriones incolunt, primus interdum solstitialis tropicus numeratur, secundus septentrionalis, tertius æquator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cũ namq; septentrionalis solstitiali capaxior euadit, necesse est memoratum ordinem seruari.

De potestate æquidistantium.

Iam uero nec potestates eorundem æquidistantium eadem. Nam qui nobis solstitialis circulus habetur, Antipodibus certe brumalis efficitur: contra qui illis solstitialis est, nobis brumalis redditur. Sed qui sub æquatore degunt, iis uniuersi tres circuli uerbis planè solstiales sunt, utpote sub ipsam solis orbitam incolentibus. Quanquam si ad se inuicem conferantur, qui nobis pro æquatore statuitur, solstitialis uicem obtinet: Ambo uero tropici pro brumalibus censentur. Namq; is demum natura solstitialis circulus, perpetuaq; ratione in toto terrarum orbe dici potest, qui proxime habitationem habetur. Quo fit, ut iis, qui sub æquatore agunt, æquator ipse pro solstitiali statuat, utpote in quo sol supra uerticem agitur: pro æquatoribus autem omnes æquidistantes circuli, uelut per æquas partes ab horizonte dissecti.

De interuallo æquidistantium.

Sed nec interualla circularum in toto orbe à se inuicem stata sunt: Verũ pro sphaerati descriptione ad hunc modum dispensari solent. Diuiso in sexaginta partes meridiano quouis circulo, septentrionalis circulus à polo sexagesimarum partium sex interuallo describitur. Idem in alteram partem à solstitiali circulo sexagesimarum partium quinque interuallo notatur. Aequator ab utroque tropicorum sexagesimis quaternis distat. Brumalis circulus ab Antartico sexagesimis quinque. Antarticus à polo sexagesimis sex. Neq; tamen in omni plaga urbe ue eandem intercapedinem inter se seruat: Sed tropici ab æquatore partem in omni inclinatione distantiam uendicant: Idem aut ab arcticis non partem per omnes horizontas, sed alibi minorem, alibi maiorem. Ita demum & arctici à polis non partem in quauis inclinatione distantiam seruant, sed alibi maiorem alibi minorem habent. Sphaerae tamen omnes ad Græciæ horizonta describuntur.

De Coluris.

Sunt & per polos ducti circuli quos nonnulli coluros uocant. Iis accidit, ut in ambitus suos mundi polos recipiant. Coluri autè dicti sunt, quod partes aliquas in se minime conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circumactu integri cernuntur: Sed colurorum partes quæpiam, quæ uidelicet ab arctico sub horizonte latent, cerni non possunt. Signantur autem ii circuli per tropica puncta, diuiduntq; per duas æquas partes circum, qui per media signiferi ducitur.

De signifero.

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex tribus æquidistantibus

ων οι μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζου λέγεται τὸ ζωδιακὸ κύκλῳ, ὃ δὲ εἶναι μέσω τῆν ζωδίων κελ-
ται. οὗτος δὲ ἐφ' ἑστέτοι δύο κύκλων ἰσῶν ἢ πρᾶλλήλων, τὸ μὲν θερινὸ τροπικὸ ἢ τὴν τῶ
καρκίνου πρώτῳ μοίρῳ, τὸ δὲ χειμερινὸ τροπικὸ ἢ τὴν τῶ αἰγοκόρωτος πρώτῳ μοίρῳ. τὸ
δὲ πλάτῳ τὸ ζωδιακὸ κύκλῳ δὲ μοίρα ἰβ, λοξὸς δὲ κεκλιτῶ ὁ ζωδιακὸς κύκλῳ, εἶναι τὸ
τέμνειν οὗτ' παραλλήλους κύκλους.

Περὶ ορίζωντῳ.

Ὀρίζων δὲ δὲ κύκλῳ ὁ δὲ ορίζων ἡμῶν τὸ, τε φανερόν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρῳ τῶ κόσμου, καὶ
διχοτομῶν τὴν ὅλῳ σφαιραν τῶ κόσμου, ὡς τε ἡμισφαίριον ἢ ὑπερ γῆν ἀπλαμβάνειναι, ἡμι-
σφαιρίου δὲ ὑπὸ γῆν. εἰσὶ δὲ ορίζωντῳ δύο, εἷς ἢ ὁ ἀόρατος, ἑτέρῳ ἢ ὁ λόγῳ θεωρητὸς. ἀόρα-
τὸς μὲν οὗ δὲ ορίζων ὁ ὑπὸ τῆν ἡμετέρας ὄψεως πόδι γραφομένῳ ἢ τῶν ἀστέρων ματισμῶν τ'
ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τῆν διάμετρον ἔχῳ σαδίων διζυλίων. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητὸς ορίζων δὲ οὐ,
ὁ μὲν τῆν ἀπλανῶν ὁράσεως ἀστέρων σφαιρας διπλῶν, ἢ διχοτομῶν τῶν ὅλων κόσμου. ὃ ἢ τῆν
πᾶσαν δὲ χώραν. ὁ πόλις ὁ αὐτὸς δὲ ορίζων, ἀλλὰ πῶς ἢ τῆν ἀόρατον χεῖδῶν ὑπὸ σαδίων τε-
τρακσίτες ὁ αὐτὸς ορίζων διαμῆναι, ὡς τε ἢ τῆν μεγέθη τῆν ἡμετέρων, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα
τῶ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμῆναι. πλείονῳ δὲ σαδίων γινομένων ἢ τῶν πρᾶλλᾶ γῆν τῶ οἰ-
κίσεως, ἑτέρῳ δὲ ορίζων γίνεται ἢ τὸ κλίμα διαφόρων, καὶ πάντα τῶ φαινόμενα μεταπί-
πτει. δὲ ἢ μὲν γὰρ τῶν πρᾶλλᾶ γῆν τῶ οἰκίσεως τῶ ὑπερ τετρακσίτες σαδίων, διαλαμβαν-
νεῖται ἢ τῶ πῶς ἄρκτον μεσημβριανῶν πᾶροδῶν. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ τῶ αὐτῶ πρᾶλλᾶ οἰκί-
σιμ ἀπ' αὐτῶν σαδίων ὑπερχοσιμ, ὁ μὲν ορίζων δὲ διάφορῳ, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ, καὶ πάν-
τα τῶ φαινόμενα πρᾶπλησια. αἱ μὲν τοῖ ἀρχαῖ ἢ τελευτᾶ αἱ τῆν ἡμετέρων οὐχ ἅμα πασιμ ἔον-
ται τοῖς ὑπὸ τῶ αὐτῶ πρᾶλλᾶ οἰκίσι. ἢ δὲ τῶ πῶς τῶν λόγον ἀκριβειαν, ἅμα τῶ σιγμαίαν
πᾶροδῶν γίνεσθαι καὶ ὁποιοῦν μέρος τῶ κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ ορίζων, καὶ τὸ ἐγγύλιμα καὶ
πάντα τῶ φαινόμενα διάφορα. οὐ καταγράφεται ἢ ορίζων γῆν ταῖς σφαιρας δι' αὐτῶν τοῦ-
τῶ. ὅτι οἱ μὲν λοιπὸ κύκλοι πάντῳ φερομένῳ τῶ κύκλῳ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῶ δύσιμ, συμ-
πᾶδισρέφονται καὶ αὐτοῖ τῆν τῶ κόσμου κινήσει, ὁ δὲ ορίζων δὲ φύσει ἀκίνητος, τῶ αὐτῶ τάξιμ
διαφυλάτῳ εἶναι πᾶντῳ. εἰ οὗ κατεγράφονται οἱ ορίζοντῳ γῆν ταῖς σφαιρας, σφαιρομένων αὐ-
τῶν σιμῶν βαίνειν αὐ τῶ ορίζοντα κινεῖσθαι, ἢ ἢ τῶν κρυφῆν ποτε γίνεσθαι, ὅπῃ δὲ οὐκ ἀδύνατον ἢ
ἀλλότῳ τῶ σφαιρικῶ λόγῳ. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶ σφαιρικής θήκης ἢ τῶ ορίζοντος θέσις κατ' ἀνασῆτῳ.

Περὶ τῆν μεσημβριῶν κύκλων.

Μεσημβρινὸς δὲ δὲ κύκλος, ὃ εἶναι τῆν τῶ κόσμου πόλων καὶ τῶ ἢ τῶ κρυφῆν σημεία γραφομέ-
νος κύκλῳ. ἐφ' οὗ γῆρομῶν ὁ ἡλιῳ τὰ μέγε τῆν ἡμετέρων καὶ τὰ μέγε τῶν νυκτῶν ποιεῖται.
καὶ οὗτος δὲ δὲ οὗ κύκλος ἀκίνητος γῆν τῶ κόσμῳ, καὶ τῶ αὐτῶ τάξιμ διαφυλάσσω γῆν ὅλη
τῆν τῶ κόσμου πόδισροφῆ. οὐ καταγράφεται δὲ οὗτος ὁ κύκλῳ γῆν ταῖς καταστρεζομέναις σφαι-
ραις, εἶναι τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μηδ' ἐμῶν ὑπὸ δ' ἐχεῖσθαι μετ' ἀπῆσιμ. ἀλλὰ πῶς ἢ τῶ ἀόρα-
σιμ χεῖδῶν ὑπὸ σαδίων τριακσίτες ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμῆναι. πῶς δὲ τῶ γῆ τῶ λόγῳ ἀκρι-
βειαν, ἅμα τῶ τῶ πρᾶσαν γίνεσθαι πᾶροδῶν, ἢ πῶς ἀνατολῆν, ἢ πῶς δύσιμ, ἑτέρῳ γίνεται
μεσημβρινὸς. κατὰ μὲν γὰρ πῶς ἄρκτον καὶ μεσημβριαν πᾶροδῶν, καὶ μεταξύ κυρίοι σα-
δίοι ὑπερχοσιμ, αὐτὸς μὲν μεσημβρινὸς. κατὰ δὲ τῶ ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιμ πᾶροδῶν,
διαφοραὶ μεσημβριῶν.

Περὶ γαλακτικῶ κύκλου.

Λοξὸς δὲ δὲ κύκλῳ καὶ ὁ τῶ γάλακτος. οὗτος μὲν οὗ μείζονι πλάτει λελόξωται τῶ τρο-
πικῶ κύκλῳ. σιμῶν δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδῶς, ἢ ἐσιμ γῆ τῶ κόσμῳ μόνῳ θεωρητὸς.
οὐχ ὄραται δὲ αὐτῶ τὸ πλάτος, ἀλλὰ ἢ μὲν πῶς μὲν πλάτῳ τῶ δὲ οὐ, ἢ δὲ πῶς, σιμῶν τῶ-
τῶ. δὲ ἢ ἢ ἀπῆσιμ γῆν ταῖς πλείσαι σφαιρας οὐδὲ καταγράφεται ὁ τῶ γάλακτος κύκλῳ. ἐσι
δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ γῆν σφαιρας λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κῆντρον
ἔχοντῳ τῶ σφαιρα. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ἐπῆ, ἰσημερινὸς, ζωδιακὸς, ἢ ὁ εἶναι μέσω τῶν ζω-
δίων, ὃ εἶναι τῶν πόλων, ὃ καὶ ἐκείστω οἰκίσιμ ορίζων, ὁ μεσημβρινὸς, ὁ τῶ γάλακτος.

Περὶ τῶν πῶντε ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπᾶσης ὑπὸ φάνεια σφαιροειδῆς ὑπερχουσα, διαίρεται εἰς ζῶνας πῶντε. ὧν δὲ οὐ
μὲν αἱ

αὐτοῦ τοῦ βιβλίου τὸ ἐπιπέδον ἐστὶν ἡμισφαίριον, ὅθεν αἱ ζῶναι εἰσὶν ἡμισφαίριαι.

circulus constans: quorum duo latitudinem signiferi determinant, unus per media signa ductus uocatur: hic adeo duos partes & æquidistantes circulos attingit, solstitialem in prima Cancræ parte, brumalem in Capricorni principio. Latitudo signiferi continet partes duodecim. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quod æquidistantes ad inæquales angulos interfecet.

De horizonte.

Horizon uero circulus est, qui conspectam mundi partem ab inconspicua dirimit. Itaque in duas partes uniuersam spheram secat, ut alterum hemisphaerium supra terram, alterum sub terra relinquat. Est uero horizon duplex, alter qui sensu usurpatur, alter qui sola ratione percipitur. Ergo sensibilis horizon est, qui à nostro uisu in termino uisionis circumscribitur. Hic adeo non amplius duum milium stadiorum demetientem habet. Qui autem ratione percipitur, ad fixarum stellarum spheram pertinet, mundumque totum in duo secat. Nec uero per omnem tractum urbem uel idem horizon est: Sed sensu idem quadringentis fere stadiis manet. Quo fit, ut diuerum longitudo, & clima, & apparentiæ omnes eadem sibi consent: Aucto uero stadiorum numero, pro habitationis diuersitate Horizon, Clima, omnes denique apparentiæ mutantur. Cõuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationem ad austrum boream uel accipiamus. Siquidem qui eundem æquidistantem incolunt, in quamlibet magno stadiorum numero horizonta quidem diuersum habent, clima uero idem, & apparentias omnes similes. Diuerum tamen exitus inuicem hancquam iis qui eundem æquidistantem habitant, eodem temporis momento euenient. Verum si exactæ rationis examini stare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati situs Horizon, Clima, & apparentiæ omnes euariant. Horizon uero ea ratione in spherarum descriptionem non adhibetur, quod reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum circumactis mundo unà rapiuntur, Horizon suapte natura quietem amat, eodem semper seruato situ. Si ita horizon in spheram adderetur, circumactis iis, etiã eum moueri, & nonnunquam supra uerticem esse accideret. Id quod certe tum captum omnem superat, tum à spheræ ratione abhorret. Verum non incommodè situs eius ab alio, in quo spheram reuoluitur, intelligi solet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus est, qui per mundi polos & punctum quod nobis supra uerticem eminet, ducitur. In quem cum sol incidit, medios dies, mediasque noctes efficit. Hic etiam circulus, immotus in mundo est, uno eodemque in tota mundi uertigine seruato posito. Nec in spheris, qui astris insigniuntur, adscribitur, quod & immotus sit, & nullam mutationem recipiat: Sed (quod sensu usurpari possit) trecentis fere stadiis idem meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine ad quemuis gressum, qui ortum uersus occasum uel dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad austrum enim boream uel quantumuis progrediate, etiam si decem milium stadiorum interuallum interfuerit, idem meridianus seruatur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

De lacteo circulo.

Obliquus etiam est & lacteus circulus: Hic itaque supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex tenui nebulosa substantia: Vnus certe cœlestium circulorum conspicuus: nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua angustiore: Quo minus equidè in plerisque spheris adscribi solet. Est autem unus è numero maximorum circulorum: quippe cum maximi circuli in spheris dicantur, quibus idem centrum cum spheram est. Sunt porro maximi circuli septem: Aequator, Signifer, qui per media signa ducitur, qui per polos ducitur, cuiusque habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinque zonis.

Totius terræ superficies spherica est, & diuiditur in zonas quinque. Ex quibus duæ sunt,

μὲν αὖ ποδὶ ὅσῳ πόλως. πορρώτατα δὲ κείμενα εἰσι τὸ ἥλιος πρὸς δὲ, κατεψυγμένα λέγονται, αὖ αὐοικτωὶ εἰς τὸ ψυχρὸ εἰσι. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῆν ἀρκυλίω πρὸς ὅσῳ πόλως. αὖ δὲ τὸ τῶν ἐξῆς. συμμέτρως μὲν κείμενα πρὸς τὴν τὸ ἥλιος πᾶροσθῳ, ἐκκρατοὶ καλῶνται. ἀφορίζονται δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τῆν γῆν τῶν κῶσ μῶ ἀρκυλικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ κείμενα αὐτῶν. ἢ ἡ λαιπῆ, μίση τῆν πῶσειμῶν κείμενα δὲ ἐπὶ αὐτῶν τὴν τὸ ἥλιος πᾶροσθῳ, διακελευμένα καλεῖται. διχοτομεῖται δὲ αὐτῆ ὑπὸ τὸ γῆν τῆν γῆν ἰσημερινῶ κύκλῳ, ὅς κείται ὑπὸ τὸν γῆν τῶν κῶσ μῶ ἰσημερινῶ κύκλῳ. τῆν δὲ οὐκράτων δύο ζωνῶν, ἢ ὑπὸ τῆν γῆν τῆν καδ' ἡμᾶς οἰκουμένην καττικεῖται συμβέβηκην, ὑπὸ μὲν τὸ μήκος οὐρα ὡς ἔγγιστα ποδὶ διεκτα μυριάδας σαδίων, ὑπὸ δὲ τὸ πλάτος ὡς ἔγγιστα τὸ ἡμισυ.

Περὶ τῆν κατεψυγμένων ζωνῶν.

Τὰ κατεψυγμένα ζώδια διαίρεται εἰς μέρη τρία, ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τὸ ζωδιακῶ κύκλῳ κείται, ἃ δὲ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ πῶσθῳ γορδύεται νότια. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τὸ ζωδιακῶ κύκλῳ κείμενα, δὲ τὰ εἰς ζώδια, ὡς τὰς ὀνομασίας πῶσειμῶν γῆν ἄλλοις. καὶ γῆν τοῖς εἰς ζώδιοις, τινες ἐσθῶν εἰς τὰς ἐπὶ αὐτοῖς γινομένης ὑψημασίας, ἰδίας προσγορίας ἡφωμῶν εἰσι. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ τᾶν, ὑπὸ τὸ νότιον αὐτῶ κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ἐξ, καλῶνται πλειοδῶν. οἱ δὲ ὑπὸ τὸ βόρειον τὸ τᾶν κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτῶ εἰς, καλῶνται ὑπόδῶν. ὁ δὲ προηγούμενος τῆν ποδῶν τῆν διδύμων ἀσῆρ, πῶσθῳ γορδύεται πρὸς. οἱ δὲ γῆν τῶν κερκίω νηφελῶσθε συσροφῆ εἰσκόσθῳ, καλῶνται φάτην. οἱ δὲ πλειομῶ αὐτῶ δὲ ὅσῳ ἀστέρες κείμενοι, ὅσοι πῶσθῳ γορδύονται. ὁ δὲ γῆν τῆν καρδία τὸ λείοντῳ κείμενον λαμπρὸς ἀσῆρ ὀμωνύμως τῶν τῶν ἐφ' οὐ κείται, καρδία λείοντῳ πῶσθῳ γορδύεται, ὑπὸ δὲ τῶν βασιλικῶν καλεῖται, ὅτι δὲ δὲ οἱ ποδὶ τὸν τῶν ὄσθῳ γῆν ἡμῶν, βασιλικῶν ἔχειν τὸ γῆν ἡμῶν. ὁ δὲ γῆν ἄκρα τῆν ἀριστερᾶ χειρὶ εἰς τῶν κείμενον λαμπρὸς ἀσῆρ, σάχῳ πῶσθῳ γορδύεται. ὁ δὲ πῶσθῳ τῶν διεξίαντῳ πῶσθῳ πῶσθῳ κείμενον ἀσῆρ, πῶσθῳ γορδύεται ὀνομάζεται. οἱ δὲ γῆν ἄκρα τῆν διεξίαντῳ χειρὶ τὸ ὑπόδῳ τῶν ἀσῆρ ἀστέρες, κἀλη καλῶνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῆν ἀσῆρ μέρῳ τῆν ἡμῶν τῶν ἐξῆς κείμενοι ἀστέρες, λῆνοι πῶσθῳ γορδύονται. εἰσι δὲ γῆν μὲν τῶν νοτίῳ λῆν ἀστέρες δὲ γῆν τῶν βόρειῳ λῆν εἰς ὁ δὲ γῆν ἄκρα τῶν λῆν κείμενον λαμπρὸς ἀσῆρ, σῶσθῳ πῶσθῳ γορδύεται. βόρεια δὲ ὄσθῳ, δὲ τῶν τῶν ζωνῶν κύκλῳ πρὸς ἀρκυλῶσθε κείται. εἰσι δὲ τῶν. ἢ μεγάλη ἀρκυλῶσθε, ἢ μικρᾶ, ἀρκυλῶσθε εἰς τῶν ἀρκυλῶσθε, ἀρκυλῶσθε, εἰς τῶν, γῆν γορδύεται. ὀφίς, λῆρα, ὄρνις, οἰσός, ἀετός, δελφίς, προτόμῳ ἵππῳ, καδ' ἵππαρχῳ ἵππῳ, λυφῶσθε, κροσῶσθε, ἀνδρομέδῳ, τῆρσῶσθε, ἡνίοχος, δελτωτόμῳ. ὁ ὕσῳ κατεψυγμένῳ ὑπὸ καλλιμάχῳ βερενίκῳ πλοκάμῳ. πάλιν δὲ καὶ γῆν τῶν ἀστέρες τινες, ἰδίας ἔχουσι προσγορίας εἰς τὰς ὀλοχρεῖς ἐπὶ αὐτοῖς γινομένης ὑψημασίας. ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέρῳ τῆν σιελῶ τῶν ἀρκυλῶσθε κείμενος ἐπίσημος ἀσῆρ, ἀρκυλῶσθε ὀνομάζεται. ὁ δὲ πῶσθῳ τῶν λῆρα κείμενος λαμπρὸς ἀσῆρ, ὀμωνύμως ὄλω τῶν ζωνῶν λῆρα πῶσθῳ γορδύεται. οἱ δὲ γῆν ἀριστερᾶ ἄκρα χειρὶ τῶν πρὸς τῶν κείμενοι ἀστέρες, γορδύονται καλῶνται. οἱ δὲ γῆν ἄκρα τῆν διεξίαντῳ χειρὶ τῶν πρὸς τῶν κείμενοι ἀστέρες, οἱ μικροί, εἰς τῶν ἀρκυλῶσθε καττικεῖται. ὁ δὲ γῆν τῶν ὀμωνύμῳ ὡμῳ τῶν ἡνίοχῳ κείμενος λαμπρὸς ἀσῆρ, εἰς τῶν πῶσθῳ γορδύεται. οἱ δὲ γῆν ἄκρα τῆν αὐτῶν χειρὶ ἀστέρες, ὄλω, ἔριφοι καλῶνται. νότια δὲ ὄσθῳ τῶν ζωνῶν κύκλῳ πρὸς μισσημῶσθε κείται. εἰσι δὲ τῶν, ὄσθῳ, πρῶσθῳ, λαγωός, ἀργῶ, ὄσθῳ, κροσῶσθε, κρόσθῳ, θηρίον ὁ κροσῶσθε ὁ κροσῶσθε, θυρολόχος ὁ κροσῶσθε, θυμιατήριον, νότιος ἰχθύς, λῆρα, ὄσθῳ τῶν ἀπὸ τῶν ὄσθῳ. ποταμός ὁ τῶν ὄσθῳ, νότιος εἰς τῶν, ὑπὸ τῶν ἀσῆρ πῶσθῳ γορδύεται, κηρύκιον καδ' ἵππαρχῳ. πάλιν δὲ καὶ γῆν τῶν τῶν ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσγορίας. ὁ μὲν γὰρ γῆν τῶν πρῶσθῳ ὡν λαμπρὸς ἀσῆρ, πρῶσθῳ καλεῖται. ὁ δὲ γῆν τῶν ὄσθῳ τῶν λαμπρὸς ἀσῆρ, ὄσθῳ τῶν ἐπίτασθῳ τῶν καμῶσθε ποιῶν, ὀμωνύμως ὄλω τῶν ζωνῶν, κῶσθῳ πῶσθῳ γορδύεται. ὁ δὲ γῆν ἄκρα τῶν πρῶσθῳ τῶν ἀργῶσθε κείμενος λαμπρὸς ἀσῆρ, κῶσθῳ ὀνομάζεται. οὗτος μὲν γῆν τῶν ὄσθῳ μόλις θεώρητός ὄσθῳ, ἢ παντελῶσθε ἀπὸ ὑψηλῶν τῶν ὄσθῳ. γῆν ἀλῆρα εἰς τῶν πρῶσθῳ ἀφανής. γῆν τῶν τῶν τῶν μέρος ζωνῶν ἀπὸ τῶν ὄσθῳ μετεωρισμένῳ φαίνεται.

Τίτῳ εἰ τὸ πρὸς τὴν σφαῖρας.

quæ circa polos describuntur: frigidæ dictæ, quod maxime absunt à solis orbita: Eedem ob frigoris iniuriam partem habitatæ. Determinantur aut polos uersus arcticis circulis. Quæ uero post has deinceps habentur, quod mediocriter ad prætereuntem solem sunt sitæ, temperatæ appellantur: habentq; in cælo limites arcticos, tropicosq; circulos, quibus interiacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor medium locum tenet, quod sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur: à terrestri æquatore in duas partes diuisa: Is potro sub mûdi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à nostri orbis hominibus incolitur, ipsa longa propè centum milibus stadiorum, lata ferè dimidio.

De signis cœlestibus.

Signa stellis insignita diuiduntur in partes tres: Quædam enim in signifero locata sunt, quædam septentrionalia uocantur, quædam austrina. Quæ itaq; in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorû nomenclaturas alibi diximus. In iis duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, quæ in tauri dorso uisuntur, Pleiades nominantur. Quinque uero, quæ in capite tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella uero, quæ pedes gemi notum præcedit, Propus quasi præpes uocatur. Quæ uero in Cancro nubeculam referunt, Præsepe uocant. At duæ quæ iuxta Præsepe collocatæ sunt, Aselli dicuntur. Prænitens autem sydus, quod in corde leonis notatur, simili cum loco nomine leonis cor dicitur, à nonnullis regia stella, quod qui sub ea nascuntur, regiam natiuitatem sint nati. Sed quæ in uirginis summa sinistra manu hæret, fulgida sanè stella, spicam nominant. Stellula uero quæ iuxta uirginis dextram alam figitur, Protrigetes dicitur. At quatuor stellæ, quæ in summa Aquarii dextra uisuntur, Vrnæ nomen habent. Quæ uero à piscium caudæ partibus sitæ deinceps sunt, græce lini, latinæ lineæ, uel, ut quibusdam placet, lineolæ nuncupantur. Sunt itaq; in austrina lineæ stellæ nouem, in septentrionali quinque. Sed præfulgens sydus, quod in summa lineâ conspicitur, græce syndesmos, latine nodus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quæcunq; ad septentrionem signiferi situm habent: Sunt aut hæc. Vrsa maior, Vrsa minor, Draco qui inter Vrsas locatur. Arctophylax, Corona, Engonasin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protome hippi, hoc est prior equi portio, iuxta Hipparchum equus, Cepheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus, Auriga, Deltoron, Et qui postea à Callimacho in astra relatus est, Berenices crinis. In iis tursum stellæ quædam, ob notas quasdam integras, quas in se continent proprias appellationes sunt sortitæ. Nam in signe sydus, quod supra media Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella, quæ iuxta Lyræ positæ est, totius signi nomine Lyra dicitur. Quæ uero in Persei summa sinistra spectantur, Gorgonæ nomen habent: Sed quæ in summa eius dextra notantur, stellulæ certe crebræ paruæq; falcem conficiunt. At illustre sydus, quod in aurigæ sinistro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uero exiguas stellas, quæ in summa eiusdem aurigæ manu figuntur, Hædos dicimus. Austrina signa sunt, quæcunq; ad meridionalé signiferi partem sunt posita. Eorû nomina hæc sunt. Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quàm centaurus tenet, Thyrsolochus quem centaurus præfert. Thuribulû, Austrinus piscis, Cetus, Aqua quæ ab aquario funditur, Flumen quod ab Orione defluit. Australis corona, quam nonnulli Vraniscum uocauerunt, ac si à cælo diminutiû declines: et iuxta Hipparchû caduceus. In iis quoq; stellæ quædam propria sibi nomina uendicauerunt: Quippe lucida stella, quæ in Procyone cernitur, Procyon appellatur: Quæ uero in ore canis conspicuo splendore aspicitur, quodq; æstus incrementa secû affere putatur, canis eodem, quo totû signum, nomine censetur. At sydus quod in summo argus gubernaculo fulget, Canobus nominatur: hic in Rhodo agrè conspicitur, aut certe ab editis locis: In Alexandria uero prophas non cernitur: utpote uix quarta signi portione, supra horizontem extante.

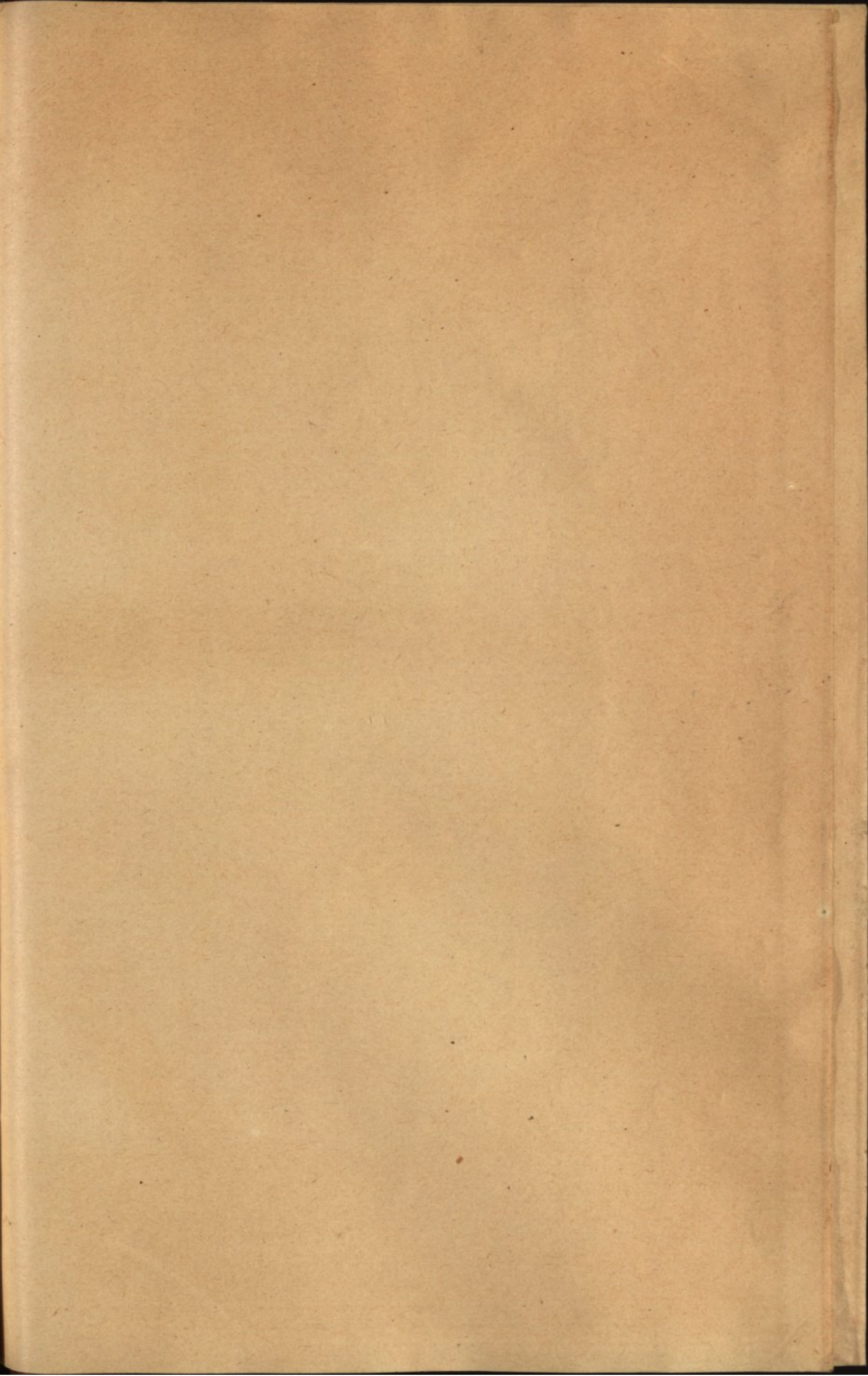
Ρατ^ο πατρός μὲν ἦν Ἀθλωσδώρου, μητρὸς δὲ Λλωσδώρας, ἐκ σόλων Φιλί-
 κίας. ὠνόμασαι δὲ ἢ πόλις ἀπὸ σόλων^ο τῷ λινδίνου. ἐσι δὲ ἢ νῦν πομπηίοπο-
 λισ. ἦν δὲ ὑπὸ Πτολεμαῖοις τῷ φιλαδέλφου. καὶ ἐχόλασε Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλεώ-
 τη. σιωπῆ δὲ ἀντιγόνῳ τῷ μακεδόνου βασιλεῖ, καὶ φίλα τῇ πούτῃ γαμετῇ. συ-
 νήμασε δὲ ἀλεξάνδρῳ τῷ αὐτῷ, καὶ καλλιμάχῳ, καὶ μιλάνδρῳ, καὶ φιλιπῶ. ἀδελφούς
 δὲ εἶχε τρεῖς, μύριμ, καλάνδραν, καὶ ἀθλωσδώρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται ζώιλῳ τῷ
 κατὰ Φιλόμυρῆος ποιήσεως γράψαντι, χολάρας δὲ ὁ Ἄρατ^ο πόρσιῳ τῷ φιλοσόφῳ ἀθήνησι,
 καὶ σιωπῆν αὐτῷ εἰς μακεδονίαν μεταπεμφθῆντι ὑπὸ ἀντιγόνου. καὶ παρελθὼν εἰς τὸν ἀν-
 τιγόνου καὶ φίλας γάμον, καὶ διδασκίμους, τὸ λοιπὸν τῷ χρόνῳ διέτριψεν ἐκείσε. ἦν δὲ ὁ ἀντι-
 γόν^ο υἱὸς δὴ μητρίου τῷ πολιορκητοῦ, καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν παρὰ ἐκαπσίην καὶ πέν-
 τημι ὀλυμπιάδα, καὶ ἦν Πτολεμαῖ^ο ὁ φιλαδέλφος ἀγύπθου ἐβασίλευσεν. ὥστε καὶ θεολ-
 λοῦμένον ὄσιν ὑπότινον, ὡς ἦν ἠπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον νικάνδρῳ τῷ κολοφονίῳ τῷ τὰ θηριακὰ
 γράψαντι. λέγουσιν τε πρῶτον αἱ ἀλλήλοισι, ὁ μὲν, νικάνδρῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ,
 Ἄρατῳ τὰ θηριακὰ. ὅθεν δὲ καταφανὸς ὄσι ὑπόσιδος. ὁ γὰρ νικάνδρος διάσεια ὄλαις ὀλυμπίας
 νεώτερος φαίνεται. γῆνοι δὲ φασὶ τὸν Ἄρατον Μνασίου πατρός γεγενῆσθαι, ἀριστοδῆρ^ο δὲ τῷ
 νος μαθηματικῷ διακῶσαι. ἰατροῦ δὲ προκυμαίνως καὶ ποιητῶν γημέδαι ἐν τοῖς
 ἀντιγόνου βασιλείοις. γηραῖω δὲ τῷ κυρναίῳ ἐπεβάλλετο, πρὸ οὗ καὶ
 ὑπὸ γράμματος ἠξιώθη. σιώνημασε ἢ νικάνδρῳ μαθηματικῶ,
 καὶ αὐτῷ κολοφονίῳ, θεραπεύοντι ἅμα αὐτῷ.
 Ἰηλωτῶν δὲ φασὶ τὸτον γημέδαι
 Ὀμήρου, οἱ ἢ, Ἡσιόδου
 μάλλον.

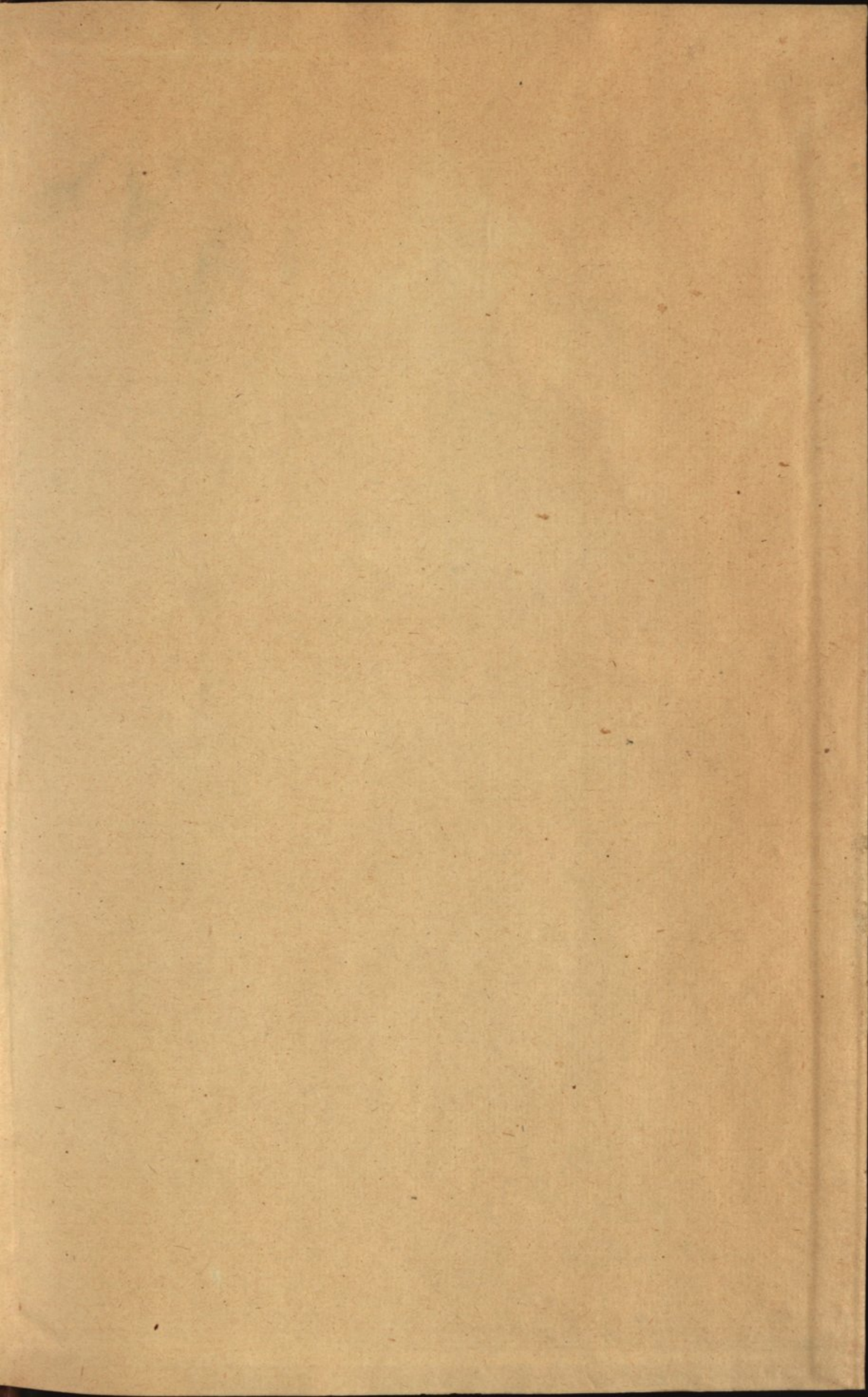
BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM
 ANNO M. D. XXXV.

KINIS SPHERAE

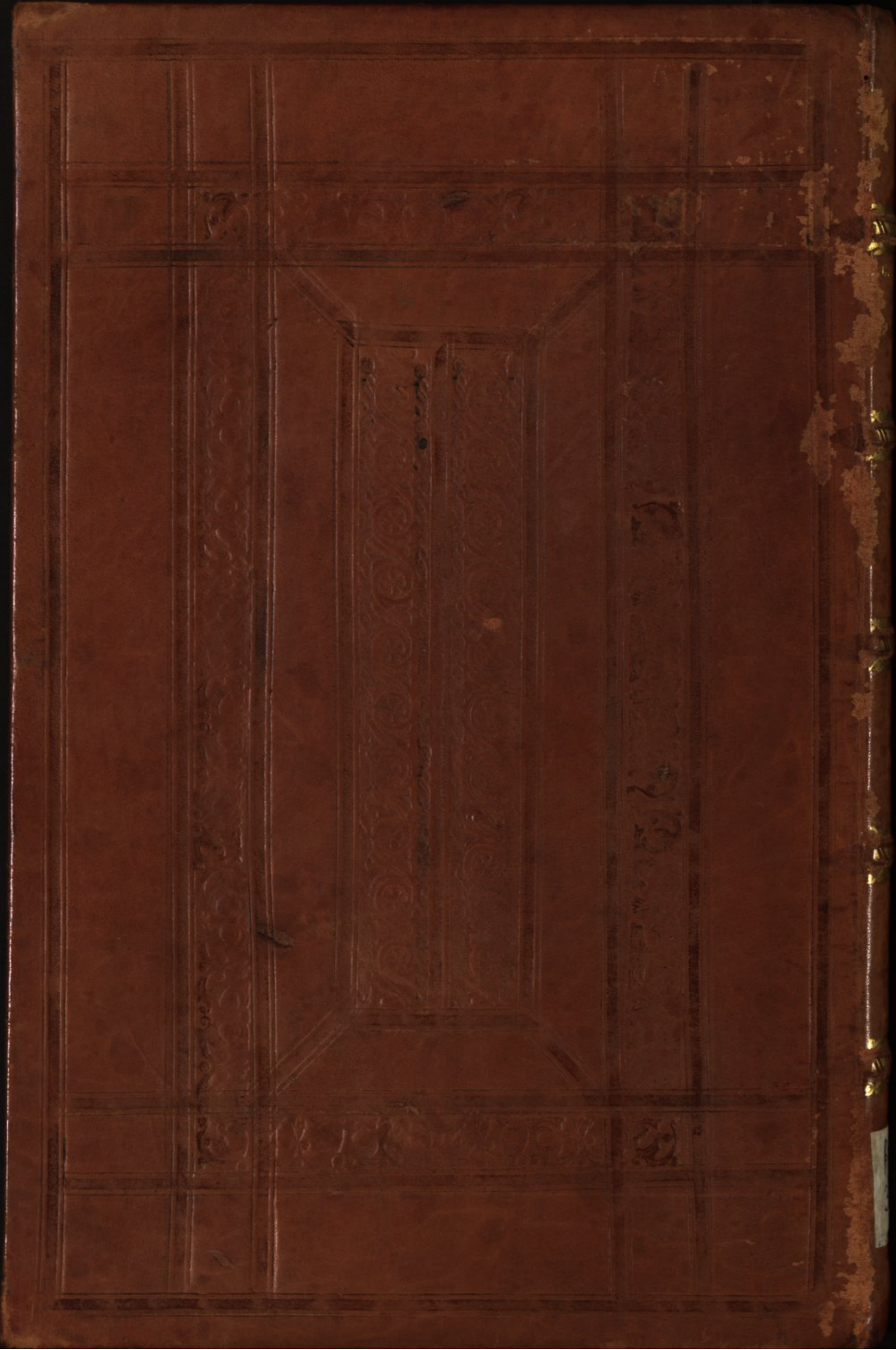

C. I. HYGINUS
AUGUSTUS

—
FABULARUM
LIBER

AB
30
10